

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาการวิจัย

การเปิดรับข่าวสารของคนในปัจจุบันส่วนใหญ่ เน้นความสะดวกและรวดเร็ว เพื่อให้เข้ากับวิถีชีวิตที่รีบเร่งในแต่ละวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนในเขตกรุงเทพมหานครที่ต้องอยู่ท่ามกลางการแข่งขันตลอดเวลา ทำให้เห็นรูปแบบการรับข่าวสารของคนที่เปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะเป็นการอ่านหนังสือพิมพ์ที่ลดลง การฟังข่าวจากวิทยุขณะเดินทาง การรับข่าวทางเครื่องโทรศัพท์มือถือเพิ่มขึ้น การเริ่มเปิดรับข่าวทางแบล็คเบอรี่ (Blackberry หรือ BB) การติดตามและค้นหาข่าวทางอินเทอร์เน็ต (Internet) ฯลฯ

ข่าวสารมีส่วนสำคัญในชีวิตประจำวัน ทั้งช่วยให้เกิดความรู้ ความเข้าใจเรื่องราวต่างๆ ความเป็นไปของบ้านเมือง ดังนั้นคนส่วนใหญ่จึงติดตามข่าว และด้วยเหตุการ์ณในแต่ละวันที่เกิดขึ้นมีมากมาย ทำให้ข่าวในแต่ละวันมีจำนวนมาก การรายงานข่าวสู่ประชาชนของสื่อมวลชน จึงเกิดการพัฒนารูปแบบความต้องการและความพอใจในการใช้สื่อของแต่ละบุคคลมากขึ้น จากเดิมที่การรายงานข่าวจะพบในหนังสือพิมพ์และวิทยุกระจายเสียง ปัจจุบัน ได้เกิดช่องทางการรายงานข่าวอีกหลายอย่างได้แก่ สื่ออินเทอร์เน็ต เครื่องมือสื่อสาร และนอกจากนี้ ในแต่ละสื่อยังมีการรายงานข่าวที่มีความหลากหลายไม่ว่าจะเป็น รูปแบบการรายงาน หรือตัวผู้รายงานข่าว

รายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ เป็นรายการที่นำเสนอข่าวรูปแบบใหม่สู่สายตาประชาชน รายการประเภทนี้ เกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศสหรัฐอเมริกา เกือบ 40 ปีก่อนเมื่อผู้จัดรายการต้องการเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอข่าวไม่ให้น่าเบื่อและไม่หนักจนเกินไป ในปัจจุบันประเทศไทยมีรายการเล่าข่าวเกิดขึ้น ซึ่งก่อนหน้านั้นรายการข่าวทางโทรทัศน์จะเป็นการรายงานข่าวโดยผู้ประกาศข่าว และเนื้อหาข่าวจะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน จากประชาชนให้ความสนใจรายการเล่าข่าวมากขึ้น เพราะช่วยประหยัดเวลาในการอ่านข่าวด้วยตนเอง รายการเล่าข่าวมีความน่าสนใจและดึงดูดใจ เพราะวิธีการเล่าข่าวของผู้เล่าข่าวเป็นกันเอง เล่าข่าวอย่างมีสีสัน และที่เป็นจุดเด่นคือผู้ชมไม่ต้องเสียเวลาเลือกข่าวที่มีความน่าสนใจหรือข่าวเด่น เพราะผู้เล่าข่าวจะเลือกมาให้แล้ว รายการ

เล่าข่าวทางโทรทัศน์จึงเป็นที่นิยมมากขึ้น และมีรายการประเภทนี้ในผังรายการเพิ่มขึ้นด้วย นอกจากนี้ผู้สนับสนุนรายการก็ให้ความสนใจกับรายการประเภทนี้มากขึ้นเช่นกัน

รายการเล่าข่าวทำให้การรายงานข่าวเกิดการเปลี่ยนแปลงจากอดีต ที่ต้องรายงานเพียงข้อเท็จจริงและตรงไปตรงมา รายการเล่าข่าวยังก่อให้เกิดผลตามมาหลายประการ เช่น เนื้อหาข่าวบางอย่างถูกสอดแทรกด้วยอารมณ์ความรู้สึกของผู้เล่าข่าว ข้อมูลบางอย่างจากข่าวได้รับการถ่ายทอดไม่ครบทั้งหมดเนื่องจากเวลาของรายการมีจำกัด ข่าวบางข่าวถูกเสริมเนื้อหาจากประสบการณ์และความจำของผู้เล่าข่าว และบางครั้งถูกต่อเติมด้วยความคิดเห็นของผู้เล่าข่าว สิ่งต่างๆ เหล่านี้ แม้จะเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างสีสันให้ข่าวมีความน่าสนใจและดึงดูดผู้ชมรายการ แต่ก็เป็นข้อกังขาว่าการกระทำดังกล่าวมีนัยต่อจริยธรรมของสื่อมวลชนหรือไม่ และหากไม่เหมาะสมต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสื่อมวลชนแล้ว ทำไมรายการลักษณะดังกล่าวจึงเป็นที่นิยมหรือเป็นที่พอใจของผู้ชมรายการมากกว่ารายการที่มีลักษณะเป็นไปตามจริยธรรมสื่อมวลชน

สื่อมวลชนนั้นเป็นผู้ที่ต้องรับผิดชอบต่อสังคมสูงมาก การรายงานความจริง (truth telling) เป็นสิ่งที่ทุกคนเชื่อมั่นว่าถูกต้อง แต่ที่สำคัญกว่านั้นก็คือ การไม่รายงานความจริงบางอย่างทำให้เกิดความเสียหายอย่างมหาศาล เช่น กรณีของยางไฟร์สโตน ที่มีปัญหาเมื่อในอดีต แต่สื่อมวลชนไม่เสนอข่าวนี้ ผลก็คือ มีคนตายมากมาย (Perebinossoff, 2008) ดังนั้น การรายงานข่าวของสื่อมวลชน ในช่วงเดือนมกราคม พ.ศ.2553 เรื่องรถยนต์โตโยต้าในสหรัฐอเมริกาที่มีข้อบกพร่องเรื่องระบบเบรก และทำให้เกิดความเสียหายต่อประชาชน จนเป็นเหตุให้บริษัทผู้ผลิตรถยนต์เสียหายด้านภาพลักษณ์และส่งผลถึงการตลาดนั้น จะถือว่าสื่อมวลชนไม่รับผิดชอบต่อผลกระทบต่อบริษัทผู้ผลิตหรือไม่ กรณีเช่นนี้เป็นเรื่องที่ทำให้การรายงานความจริงเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณากันอย่างละเอียด

การทำหน้าที่ของสื่อมวลชนในด้านการนำเสนอข่าว การเล่าข่าว การรายงานความจริงนั้น จึงเป็นที่ถกเถียงกันระหว่างบรรทัดฐานของการรายงานความจริง (norm of the truth telling) กับบรรทัดฐานของการปกป้องผู้กระทำผิด (norm of protecting the privacy of juvenile defendants) ซึ่งการวิเคราะห์ดังกล่าว จำเป็นต้องมีหลักในการวิเคราะห์ที่ชัดเจน การทำหน้าที่รายงานข่าวหรือรายงานความจริงของผู้เล่าข่าวยุคโทรทัศน์จึงขึ้นกับจริยธรรมของสื่อมวลชน (media ethics) และบรรทัดฐานของสังคม (social norm)

อย่างไรก็ตามการเล่าข่าวของผู้เล่าข่าวในรายการโทรทัศน์นั้น ส่วนใหญ่เป็นการเล่าข่าวที่มาจากหนังสือพิมพ์ หรือข่าวจากแหล่งข่าวอื่นที่ไม่ใช่จากการหาข่าวโดยผู้สื่อข่าวของรายการ

เอง ดังนั้น การเล่าข่าวจึงมีลักษณะเป็นการถ่ายทอดข้อมูลขั้นที่สอง (two-step flow) จึงจำเป็นที่จะต้องพิจารณาอย่างรอบคอบว่า กรณีหมิ่นเหม่ต่อจริยธรรมที่เกิดขึ้นในการเล่าข่าวนั้น เกิดจากผู้เล่าข่าว หรือเกิดจากข้อมูลที่ใช้ในการเล่าซึ่งจัดเป็นแหล่งข้อมูลของการเล่าข่าว ซึ่งโดยส่วนใหญ่รายการเล่าข่าวจะนำเสนอข่าวจากหนังสือพิมพ์หรือสื่อสิ่งพิมพ์

รายการเล่าข่าวในประเทศไทย มีหลายรายการ แต่ละรายการก็เป็นที่นิยมแตกต่างกัน อย่างไรก็ตามรายการประเภทนี้จัดว่าเป็นรายการที่ได้รับความนิยมสูง แม้ผู้เล่าข่าวบางคนจะเล่าข่าวอย่างหมิ่นเหม่ต่อจริยธรรมสื่อมวลชน แต่ประชาชนก็ยังสนใจรับชมและติดตาม จึงเป็นที่น่าสนใจว่าวิธีการเล่าข่าวของผู้เล่าข่าวมีความสัมพันธ์กับการเปิดรับชมรายการมากน้อยเพียงใด และจริยธรรมของผู้เล่าข่าวมีผลต่อความพึงพอใจของประชาชนอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาจริยธรรมของผู้เล่าข่าว
2. เพื่อศึกษาคุณสมบัติของผู้เล่าข่าวที่พึงประสงค์ของสังคมไทย
3. เพื่อศึกษาวิธีการทำงานและขั้นตอนเล่าข่าวในรายการโทรทัศน์ไทย
4. เพื่อศึกษาการเปิดรับและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อรายการเล่าข่าว

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบรูปแบบและขั้นตอนการเล่าข่าวในรายการโทรทัศน์ไทย
2. ได้ทราบปัจจัยที่ทำให้เกิดความแตกต่างในการเปิดรับรายการเล่าข่าว
3. ทำให้เข้าใจประชาชนในด้านการมองจริยธรรมสื่อ
4. ทำให้เข้าใจผู้เล่าข่าวในด้านการให้ความสำคัญกับหลักจริยธรรมและการนำไปใช้

บทที่ 2

ทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเรื่อง “จริยธรรมของผู้เล่าข่าวรายการโทรทัศน์” นี้ ประกอบด้วย 1) ทฤษฎีการใช้และความพึงพอใจ (Uses and Gratification Theory) 2) แนวคิดเรื่องการสื่อสารสองขั้นตอน (Two-step flow of communication) 3) แบบจำลองการสื่อสารของเวสต์ลีย์และแมคคีน (Model of Westley and McLean) 4) แนวคิดเรื่องการพูดของอริสโตเติล (Aristotle’s Rhetoric Principle) 5) แนวคิดเรื่องการเล่าข่าว (News Talk) 6) แนวคิดเรื่องจริยธรรมสื่อ (Media Ethics) และ 7) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีการใช้และความพึงพอใจ (Uses and Gratifications Theory)

ทฤษฎีการใช้และความพึงพอใจ เป็นแนวคิดที่ใช้อธิบายสาเหตุ (why) และวิธีการ (how) ที่คนเลือกสื่อหรือรายการเพื่อให้ตนเองพึงพอใจ ซึ่งในเรื่องนี้ แคทซ์ (Katz) บลัมเลอร์ (Blumler) และ เกอร์วิทซ์ (Gurevitch) ได้เสนอทฤษฎีการใช้และความพึงพอใจไว้ตั้งแต่ปี ค.ศ.1974 โดยเสนอกรอบแนวคิดที่สำคัญว่า “จุดเริ่มต้นของความต้องการทางสังคมและจิตวิทยา ซึ่งกำหนดความคาดหวังจากสื่อ นำไปสู่การเปิดรับสื่อรูปแบบต่างๆ กัน ส่งผลให้เกิดความพึงพอใจและผลอื่นๆ ตามมา และบางครั้งก็อาจเป็นผลที่ไม่ได้ตั้งใจจะให้เกิดขึ้น”¹ (Miller, 2005)

ความพึงพอใจที่ได้รับจากสื่ออาจมีลักษณะผสมผสานความพึงพอใจหลายอย่างจากสื่อเดียวกันเช่น พึงพอใจด้านข้อมูล (information) พึงพอใจด้านอัตลักษณ์ของตนเอง (personal identity) พึงพอใจที่ได้บูรณาการ (integration) พึงพอใจด้านปฏิสัมพันธ์ (social interaction) และพึงพอใจในความบันเทิง (entertainment)

ความพึงพอใจการใช้สื่อสามารถมองได้หลายแง่มุม เช่น ความพึงพอใจจากเนื้อหาที่ได้รับ (content) หรือวิธีการรับสื่อ (process) (Cutler & Danowski, 1980 cited in Miller, 2005) ความพึงพอใจด้านความรู้ (cognitive) หรือด้านอารมณ์ (affective / imaginative) (McQuail, 1984

---

¹ แปลมาจาก “the social and psychological origins of needs, which generate expectations of the mass media or other sources, which lead to differential patterns of media exposure (or engagement in other activities) , resulting in need gratifications and other consequences, perhaps mostly unintended ones”.

cited in Miller, 2005) และ ความพึงพอใจที่ใช้ประโยชน์ได้ (instrumental) หรือพอใจด้านจิตใจ (ritual) (Rubin, 1984 cited in Miller, 2005) นอกจากนี้ ความพึงพอใจยังเกิดจากการได้รับความสุข (pleasurable experience) หรือการได้รับข้อมูล (learning information) (Swanson, 1992 cited in Miller, 2005)

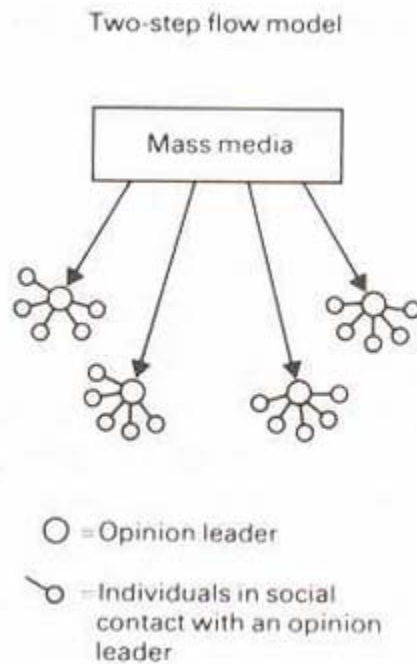
ความพึงพอใจการใช้สื่อสามารถมองได้สองทิศทางด้วย คือความพึงพอใจจากการแสวงหา (gratification sought) และ ความพึงพอใจจากสิ่งที่ได้รับ (gratification obtained) ซึ่งหมายถึงว่า สิ่งที่เราคาดหวังจากสื่ออาจไม่ใช่สิ่งที่จะได้รับจากสื่อก็เป็นได้ (Palmgreen, 1984 cited in Miller, 2005) หลักของทฤษฎีนี้จึงอยู่ที่ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อตอบสนองความต้องการส่วนตัวของบุคคลได้อย่างไร (พงษ์ วิเศษสังข์, 2549) เช่น พบว่า มีเหตุผล 6 ประการที่เด็กและวัยรุ่นเปิดรับสื่อวิทยุ โทรทัศน์ คือ เพื่อเรียนรู้ เพื่อฆ่าเวลา เพื่อเป็นเพื่อน เพื่อทำให้ลืมเรื่องต่างๆ ที่รบกวนจิตใจ เพื่อความตื่นเต้น และเพื่อพักผ่อน (Rubin, 1979 อ้างใน พงษ์ วิเศษสังข์, 2549)

2. แนวคิดเรื่องการสื่อสารสองขั้นตอน (Two-step flow of communication)

แนวคิดเรื่องการสื่อสารสองขั้นตอน เป็นการอธิบายการสื่อสารที่ผ่านผู้นำความคิดเห็น การสื่อสารสองขั้นตอนนี้มีแนวคิดที่ว่า ข้อมูลจากสื่อจะเข้าถึงประชาชนผ่านกระบวนการที่เด่นชัด 2 ขั้นตอน ขั้นตอนที่แรก บุคคล (ผู้นำความคิดเห็น หรือ opinion leader) ที่สนใจหรือใกล้ชิดข่าวสารจะรับข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากสื่อ จากนั้นขั้นตอนที่สองคือ ผู้นำความคิดเห็นนี้จะถ่ายทอดความคิดเห็นของเขาที่เกิดจากการตีความข้อมูลเนื้อหาจากสื่อออกไปสู่บุคคลอื่น ข้อความ “อิทธิพลส่วนบุคคล หรือ personal influence” หมายถึงกระบวนการที่เข้าแทรกระหว่างเนื้อหาโดยตรงจากสื่อ กับปฏิกิริยาของผู้รับสารขั้นสุดท้ายที่มีต่อเนื้อหา ผู้นำความคิดเห็นมีอิทธิพลอย่างมากในการเปลี่ยนทัศนคติและความเข้าใจของผู้รับสาร ทฤษฎีนี้ทำให้เข้าใจว่าสารจากสื่อ (media message) จะมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้รับสารได้มากน้อยเพียงใด และทฤษฎีนี้ ช่วยอธิบายสาเหตุที่ทำให้การรณรงค์บางอย่างที่ทำผ่านสื่อไม่ประสบความสำเร็จ ทฤษฎีการสื่อสารสองขั้นตอนนี้ นำไปสู่เรื่องของ การสื่อสารหลายขั้นตอนและทฤษฎีการแพร่กระจายนวัตกรรม

ทฤษฎีการสื่อสารสองขั้นตอนนี้ เกิดขึ้นในปี 1994 เมื่อ พอล ลาซาเฟลด์ (Paul Lazarsfeld) เบอ์นาร์ต เวิร์ลสัน (Bernard Verelson) และ ฮาเซล การ์เด (Harzek Gaudet) เขียนหนังสือเรื่อง ทางเลือกของประชาชน หรือ The People's Choice ซึ่งเน้นเรื่องกระบวนการตัดสินใจในการรณรงค์เลือกตั้งประธานาธิบดี งานวิจัยนี้ตั้งใจศึกษาเหตุผลสนับสนุนการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชน แต่ก็ต้องประหลาดใจเมื่อพบว่า การเข้าหาประชาชนอย่างไม่เป็นทางการ

(informal) โดยตรงแบบตัวต่อตัว (personal contact) เพื่อหาเสียง มีอิทธิพลน้อยกว่าการใช้สื่อทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ด้วยเหตุผลนี้ ทำให้เกิดทฤษฎีการสื่อสารสองขั้นตอนขึ้นในกระบวนการศึกษาเกี่ยวกับสื่อมวลชน

ภาพการสื่อสารสองขั้นตอน

รายการเล่าข่าวมีลักษณะของการสื่อสารสองขั้นตอน เนื่องจากผู้เล่าข่าวไม่เพียงรายงานข่าว แต่ยังสอดแทรกความคิดเห็นลงไปในช่วงด้วย ซึ่งลักษณะนี้อาจเป็นการชักนำความเห็นของประชาชน ซึ่งนับว่าเป็นประเด็นหนึ่งทางวารสารศาสตร์ที่ ชาม เชื้อสถาปนศิริ² มองว่า “การที่ผู้เล่าข่าวจะต้องทำความเข้าใจ/รับรู้เรื่องราวข้อมูลนั้นๆ จากนั้นจึงแปลงสารออกมาในรูปแบบของความเข้าใจของตนเอง ซึ่งในกระบวนการทำความเข้าใจนี้เองที่มีการตีความส่วนตัว และเป็นช่องว่างให้ความคิดความรู้สึกส่วนตัวของผู้เล่าปะปนมาในเนื้อหาข่าว” (ชาม เชื้อสถานปศิริ, 2552)

3. แบบจำลองการสื่อสารของเวสลีย์และแมคลีน (Model of Westley and McLean)

การสื่อสารรูปแบบนี้อธิบายการสื่อสารทั้งแบบ การสื่อสารระหว่างบุคคลแบบเห็นหน้าค่าตากัน (face-to face communication) และการสื่อสารมวลชน (mass communication) ซึ่งในการสื่อสารระหว่างบุคคลแบบเห็นหน้าค่าตากันนั้น คู่สื่อสารสามารถที่จะรับรู้ความรู้สึกของคู่

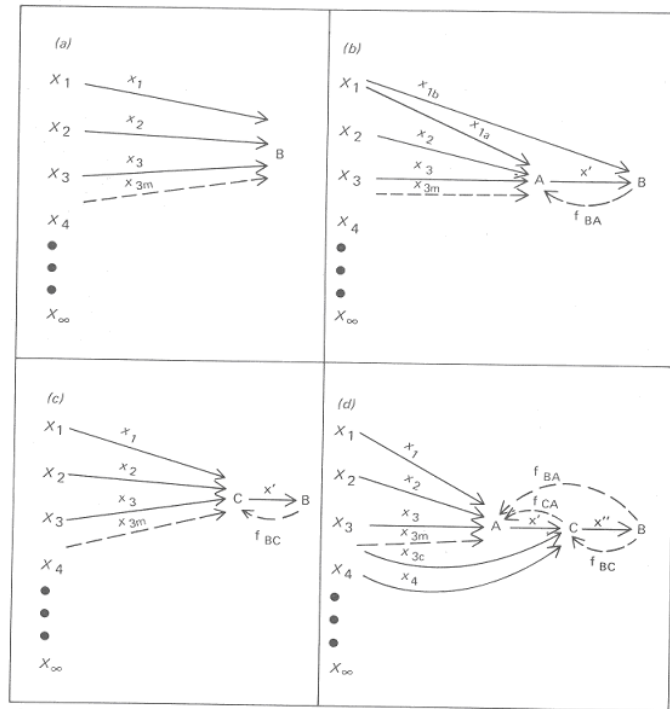
² ผู้จัดการกลุ่มงานวิชาการ โครงการศึกษาและเฝ้าระวังสื่อเพื่อสุขภาพของสังคม

สื่อสารได้มากกว่าการสื่อสารมวลชน นอกจากนี้ การสื่อสารแบบเห็นหน้าค่าตากันนั้น คู่สื่อสารได้รับการสื่อสารกลับในทันทีทันใด (immediate feedback) กล่าวคือ สามารถทราบปฏิกิริยาและความรู้สึกของคู่สื่อสารได้รวดเร็ว ขณะที่การสื่อสารมวลชนนั้น โอกาสที่คู่สื่อสารจะได้รับการสื่อสารกลับ (feedback) จะมีน้อยกว่า หรือเป็นการสื่อสารกลับที่ล่าช้า (delayed feedback)

องค์ประกอบในกระบวนการสื่อสารตามแบบจำลองของเวสลีย์และแมคคินประกอบด้วย 1) สิ่งของและเหตุการณ์ (objects and events) 2) สาร (message) 3) ผู้ส่งสาร (source) 4) ผู้รับสาร (receiver) 5) การสื่อสารกลับ (feedback) แบบจำลองการสื่อสารของเวสลีย์และแมคคินแยกอธิบายได้ทั้งการสื่อสารระหว่างบุคคลแบบเห็นหน้าค่าตาและการสื่อสารมวลชน

ในการสื่อสารแบบเห็นหน้าค่าตา ผู้ส่งสารได้พบเห็นสิ่งของหรือเหตุการณ์หนึ่ง ในบรรดาเหตุการณ์ทั้งหลายที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมของตน เมื่อต้องการจะเล่าเหตุการณ์นั้นให้ผู้รับสารทราบ ผู้ส่งสารจึงสร้างสารและส่งสารนั้นไปยังผู้รับสาร เมื่อผู้รับสารทราบและมีความรู้สึกนึกคิดอย่างไร ก็จะสื่อสารกลับมายังผู้ส่งสาร ส่วนในการสื่อสารมวลชนนั้น เมื่อผู้ส่งสารต้องการที่จะแจ้งเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งในบรรดาเหตุการณ์ทั้งหลายในสภาพแวดล้อมนั้น ก็จะส่งเป็นสารไปยังสื่อมวลชน จากนั้นสื่อมวลชนก็จะนำเสนอเป็นข่าวสารไปยังมวลชนผู้รับสาร และในการสื่อสารกลับ ก็สามารถเกิดได้ 3 วิธี คือ 1) จากมวลชนผู้รับสารกลับไปยังผู้ส่งสาร 2) จากมวลชนผู้รับสารกลับไปยังสื่อมวลชน และ 3) จากสื่อมวลชน กลับไปยังผู้ส่งสาร

แบบจำลองดังกล่าวทำให้เข้าใจรายการเล่าข่าวว่าเนื้อหาที่ถูกถ่ายทอดไปสู่ผู้รับชมรายการนั้น ไม่สามารถไปถึงผู้รับชมได้ทั้งหมด เพราะผู้เล่าข่าวทำหน้าที่กรองสารหรือนำเสนอเหตุการณ์บางอย่างจากสภาพแวดล้อมทั้งหมด ทำให้ผู้ชมรายการได้รับรู้ข่าวสารที่ถูกคัดเลือกมาแล้ว ซึ่งการรับสารนี้จึงต่างจากการรับสารจากแหล่งสารโดยตรง

ภาพแบบจำลองการสื่อสารของเวสลีย์และแมคลิน

4. แนวคิดเรื่องวาทศิลป์ของแอริสโตเติล (The Aristotle Model)

การพูด มีความสำคัญมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ผู้พูดที่ดีจะสร้างความน่าเชื่อถือให้ผู้ฟัง การรายงานข่าวหรือเหตุการณ์ต่างๆ ย่อมต้องการให้ผู้รับสารเกิดความเชื่อถือนั้นบทบาทของผู้ประกาศข่าวจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อความน่าเชื่อถือของข่าว

รายการเล่าข่าวในปัจจุบันมีลักษณะการขายบุคคลิก กลวิธี และลีลาของผู้เล่าข่าว จนคล้ายกับเป็นการขายตัวบุคคลผู้เล่าข่าวมากกว่าการขายข่าว รายการเล่าข่าวปัจจุบันจึงเป็นรายการที่มีต้นทุนด้านเนื้อหาข่าวต่ำ แต่มีต้นทุนทางด้านผู้เล่าข่าวสูง คุณสมบัติของผู้เล่าข่าวจึงเกี่ยวข้องโดยตรงกับความพึงพอใจของผู้รับชมรายการเล่าข่าว

แนวคิดเรื่องวาทศิลป์ (rhetoric) เป็นแนวคิดของแอริสโตเติล (Aristotle) ปราชญ์ชาวกรีกที่มีชีวิตอยู่ช่วง 384-322 ปี ก่อนคริสตกาล เพราะในช่วงนั้น เน้นการพูดเพื่อชักจูงใจ เช่นการพูดในศาล ในสภา และในที่ชุมนุม เพราะต้องอาศัยความสามารถในการพูดสูงมาก แอริสโตเติล

วิเคราะห์กระบวนการพูดเพื่อการชักจูงใจว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญคือ ผู้พูด (speaker) คำพูด (speech) และผู้ฟัง (audience)

แอริสโตเติลอธิบายว่าการพูดจะมีประสิทธิผลในการชักจูงใจได้มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะของผู้พูด (character หรือ ethos) ว่ามีความรู้ มีความน่าเชื่อถือ น่าเลื่อมใส น่าไว้วางใจเพียงใด ในขณะที่เดียวกัน คำพูดก็มีความสำคัญด้วย กล่าวคือ เนื้อหาสาระของคำพูด ตลอดจนการเรียบเรียงและวิธีการพูด (content, arrangement and delivery) ก็จะมีผลต่อการชักจูงใจด้วย ในส่วนของผู้ฟังซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการพูด เป็นผู้ถูกชักจูงใจ จะเชื่อตามคำพูดของผู้พูดหรือไม่ขึ้นอยู่กับอารมณ์ของผู้ฟัง (emotion)

5. แนวคิดเรื่องการเล่าข่าว (News Talk)

รูปแบบการเล่าข่าวเกิดจากการเปลี่ยนแปลงรูปแบบข่าวโทรทัศน์ในสหรัฐอเมริกา ตั้งแต่ ค.ศ.1971 หน่วยงาน FCC ประกาศใช้กฎข้อบังคับว่าด้วยการเข้าถึงชั่วโมงไพรม์ไทม์ (Prime-time Access Rule หรือ PTAR) โดยมีวัตถุประสงค์สองอย่างคือ เพื่อป้องกันสถานีแม่ผูกขาดเวลาออกอากาศในช่วงเวลาไพรม์ไทม์ (Prime time) และเพื่อกระตุ้นสถานีท้องถิ่นให้ผลิตรายการของตัวเองให้มากขึ้น จากนั้น สถานีท้องถิ่นก็เริ่มคัดแปลงรายการข่าวท้องถิ่นให้เป็นรายการสนุกสนาน เบาๆ ไม่เครียด หรือมีเนื้อหาที่หนัก (serious) และประสบความสำเร็จอย่างสูง ความเปลี่ยนแปลงนี้คือรูปแบบการนำเสนอและการออกแบบจาก โดยใช้กราฟิกแสงสีต่างๆ (ชาม เชื้อสถานปศิริ, 2552)

หลักการที่ทำให้รายการเล่าข่าวประสบความสำเร็จคือการสร้างความรู้สึกร่วมกับคนดู ผู้สื่อข่าวจะต้องใช้วิธีพูดและเขียนข่าวซึ่งมีรายละเอียดมากพอที่จะทำให้ชาวบ้านทั่วไปนี่กออกและเกิดอารมณ์คล้อยตามได้ หลักอีกข้อหนึ่งคือ ทีมข่าวเองจะต้องรู้สึกสนุก และมีใจเป็นมิตรกับคนดู เพื่อว่าเวลารายงานข่าวต่อหน้ากล้องจะได้ดูเป็นธรรมชาติไม่ฝืนและเกร็งรายการเล่าข่าวลักษณะนี้จึงเรียกว่า “Happy talk”³ ในสหรัฐอเมริกา เรียกรายการสนทนาข่าว หรือเล่าข่าวว่า “Infotainment” หรือ “Soft News”

การเล่าข่าวนี้อาจมีลักษณะเหมือนการเล่าเรื่อง ที่เกิดขึ้นในสังคมโดยทั่วไป การเล่าเรื่องทำให้เกิดความสนุกสนาน ผ่อนคลายความเครียด และสามารถลดความจริงจังลงได้หากผู้เล่าต้องการสื่อมวลชนได้จำลองการสื่อสารแบบเล่าเรื่องมาใช้เพื่อสร้างความน่าสนใจของรายการ รายการเล่า

³ กล่าวโดย Al Primo ผู้อำนวยการข่าวของสถานีโทรทัศน์ WXYZ TV สถานีลูกในสังกัด ABC ที่เมือง Detroit ตัดตอนมาจาก ชาม เชื้อสถานปศิริ, 2552

ข่าวมีลักษณะผสมผสานระหว่างการรายงานเหตุการณ์กับการเล่าเรื่อง เพราะการรายงานเหตุการณ์เป็นการบอกเล่าความเป็นจริง ส่วนการเล่าเรื่องมีการโน้มน้าวใจ มีความรู้สึกส่วนตัวของผู้เล่าป็นอยู่ ขณะเล่าเรื่อง และมีจุดมุ่งหมายเพื่อความบันเทิง ดังนั้น การเล่าข่าวจึงมีลักษณะผสมผสาน การเล่าข่าวจึงกระตุ้นอารมณ์ของผู้รับชมรายการได้มากกว่าการเสนอข่าวรูปแบบเดิม

6. แนวคิดเรื่องจริยธรรมสื่อ (Media Ethics)

จริยธรรม หมายถึงความประพฤติอันพึงปฏิบัติต่อตนเอง ต่อผู้อื่น และต่อสังคม เป็นมาตรฐานแห่งความประพฤติของบุคคลเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับมนุษยธรรมอันเป็นหลักปฏิบัติที่ถือว่าอยู่ในตัวเอง หรือมีความเหมาะสมเพื่อการอยู่ในสังคมอย่างราบรื่น

สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อมวลชนเพราะสื่อมวลชนเป็นผู้นำเสนอข่าว สารต่างๆ ต่อประชาชน ประชาชนรับข้อมูลจากสื่อเพื่อนำไปใช้ในการตัดสินใจ สื่อมวลชนจึงต้องมีสำนึกความรับผิดชอบในการทำงาน จึงมีจรรยาบรรณของนักสื่อมวลชนเกิดขึ้น (พิภพ วงษ์เงิน, 2545)

แนวคิดเรื่องจริยธรรมสื่อนี้ แบ่งได้เป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) แนวคิดจริยธรรมตามผู้คิด 2) หลักการวิเคราะห์จริยธรรม และ 3) เกณฑ์ในการตัดสินใจใช้จริยธรรม

แนวคิดจริยธรรมตามผู้คิดที่นิยมใช้เป็นหลักสำคัญมี 3 แนวคิด คือ 1) แนวคิดเรื่อง Golden Mean ของ Aristotle ที่อธิบายว่า ในการตัดสินใจเรื่องใดว่าดีหรือไม่ดี บุคคลควรหลีกเลี่ยงความประพฤติที่สุดขั้ว 2) แนวคิดของ John Stuart Mill's Utilitarianism ที่อธิบายว่า จุดยืนที่เหมาะสมที่สุดในเชิงจริยธรรม ได้แก่จุดที่อาจนำความสุขมาแก่ชนส่วนใหญ่ได้มากที่สุด และ 3) Immanuel Kant's Duty Ethics ที่อธิบายว่า จริยธรรมไม่พึงคำนึงถึงผลที่จะเกิด บุคคลพึงกระทำตามสิ่งที่เขาคิดว่าคือหน้าที่ ไม่ว่าสิ่งใดจะเกิดขึ้นก็ตาม (สุกัญญา สุขบรรทัด และคณะ, 2536)

หลักการวิเคราะห์จริยธรรม เป็นแนวทางการศึกษาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม โดยใช้ The Potter Box Model of Reasoning ที่เป็นขั้นตอนในการให้เหตุผล ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) นิยามเหตุการณ์ 2) สอบถามหาสาเหตุ 3) ระบุหลักจริยธรรมอย่างน้อย 2 อย่างที่จะใช้ในการอธิบาย และ 4) ได้ความชัดเจนในการวิเคราะห์จริยธรรม (Christians, et al.,2009)

เกณฑ์ในการตัดสินใจใช้จริยธรรม จำเป็นต้องพิจารณาว่าเมื่อตัดสินใจดำเนินการสิ่งใดแล้ว จะกระทบกระเทือนใครหรืออะไรบ้าง เมื่อพิจารณาแล้วจึงค่อยสนับสนุนการตัดสินใจด้านนั้น และกลุ่มคนที่ต้องพิจารณาว่าได้รับผลกระทบหรือไม่ประกอบด้วย 1) ตัวเองหรือกลุ่ม/พวกเดียวกัน

- 2) ลูกค้า/สมาชิก/ผู้สนับสนุน 3) องค์กร/บริษัท/หน่วยงาน 4) เพื่อนร่วมงาน/เพื่อนร่วมวิชาชีพ และ
5) สังคม (Christians, et al.,2009)

แนวคิดเรื่องจริยธรรมถือ จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญในการศึกษาเรื่องจริยธรรมของผู้
เล่าข่าว เพราะการตัดสินใจว่ามีจริยธรรมหรือขาดจริยธรรม จำเป็นต้องวิเคราะห์อย่างละเอียดถี่ถ้วน
มากกว่าเพียงแค่อิงตามจรรยาบรรณ (Code of Ethics) อย่างไรก็ตาม แนวทางด้านจริยธรรมของ
วิชาชีพเกี่ยวกับการผลิตและการเผยแพร่รายการ ก็เป็นแนวทางการวิเคราะห์จริยธรรมผู้เล่าข่าวได้
เช่นกัน จริยธรรมดังกล่าว นับโบ ทองโบ (2553 : 102-103) ได้ระบุไว้ดังนี้

1. จริยธรรมด้านความถูกต้อง เทียงตรง หมายถึงการนำเสนอข่าวและรายการต่างๆ
นั้น ต้องยึดถือข้อเท็จจริง ความถูกต้องทั้งเนื้อหา รูปแบบด้วยความรอบคอบ รวมทั้งแยกแยะ
ระหว่างข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น และเนื้อหาข่าวกับการวิเคราะห์ตีความออกมาให้ชัดเจน
2. จริยธรรมด้านความสมดุล เป็นธรรม คือการรายงานข่าวหรือผลิตรายการอย่าง
รอบด้าน ซื่อตรง ไม่ลำเอียงและไม่ถือพวกพ้อง
3. จริยธรรมด้านความเป็นอิสระของวิชาชีพ มีความรับผิดชอบต่อสาธารณะและการ
ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน
4. จริยธรรมด้านการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างไม่เลือกปฏิบัติ การคำนึงถึง
ความเป็นส่วนตัวของผู้ที่ตกเป็นข่าว (มีความระมัดระวังในการนำเสนอเนื้อหาเรื่องเพศ ค่านิยมของ
สังคม) และการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล (การไม่ล่วงละเมิดความเป็นส่วนตัว ไม่ทำร้ายความรู้สึก
ของบุคคล เว้นแต่จะพิจารณาถี่ถ้วนแล้วว่าเรื่องที่น่าเสนอเป็นผลประโยชน์แก่มหาชน)
5. จริยธรรมด้านการคุ้มครองเด็กและเยาวชนจากรายการที่แสดงออกถึงความรุนแรง
(เช่น การไม่ออกอากาศภาพเด็กที่ถูกกระทำทารุณ) การกระทำอันผิดกฎหมายหรือศีลธรรมอขายมุข
(เช่น การไม่ออกอากาศให้เห็นวิธีการเล่นพนัน) และภาษาอันหยาบคาย
6. จริยธรรมด้านการปฏิบัติต่อเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายและผู้ที่อยู่ในภาวะเศร้า โศก เช่น
การรายงานข่าวภัยธรรมชาติ อุบัติเหตุ การสู้รบ ต้องตระหนักถึงมนุษยธรรม และเคารพศักดิ์ศรี
ความเป็นมนุษย์ของผู้ที่ตกอยู่ในภาวะทุกข์โศก ยากแค้น ทรมาน โดยนำเสนอภาพและเรื่องราว
อย่างมีเหตุผล โดยเฉพาะภาพที่สร้างความรู้สึกสยดสยอง หดหู่ โกรธแค้น
7. จริยธรรมด้านการปกป้องและการปฏิบัติต่อแหล่งข่าวอย่างเป็นธรรม เช่น การ
ปกปิดแหล่งข่าวเพื่อความปลอดภัยของแหล่งข่าว การไม่จ่ายเงินและไม่รับรางวัลหรือผลประโยชน์
ตอบแทนเพื่อให้เสนอข่าว ส่วนการแอบบันทึกเทปทำได้ภายใต้เงื่อนไขข่าวแบบสืบสวนสอบสวน
เพื่อเสนอสิ่งที่ประชาชนมีสิทธิรับรู้

8. จริยธรรมในการนำเสนอเนื้อหาอาชญากรรม หรือพฤติกรรมที่เป็นภัยต่อสาธารณชนและเหตุร้ายแรงที่มีผลกระทบต่อบุคคลและสังคม หมายถึงต้องนำเสนอโดยไม่ทำให้ประชาชนตื่นตระหนกเกินกว่าเหตุ ไม่สร้างผลกระทบต่อกระบวนการยุติธรรม ไม่ยั่วยุให้เกิดการเลียนแบบการประกอบอาชญากรรม รวมทั้งคำนึงถึงผู้เคราะห์ร้ายที่ตกเป็นเหยื่อ โดยไม่ทำให้อับอาย หรือไม่ทำให้รู้สึกว่าคุณซ้ำเติม ขณะที่ผู้ต้องสงสัยหรือผู้ถูกกล่าวหาที่ต้องไม่นำเสนอภาพ ภาษาที่มีลักษณะชี้นำผู้ชมให้ตัดสินว่าผู้ต้องหาคือผู้กระทำผิด

9. จริยธรรมในการนำเสนอเหตุการณ์และเนื้อหาการเมือง และนโยบายสาธารณะ ต้องทำด้วยความซื่อตรงต่อข้อเท็จจริง ไม่โอ้อวด ไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด และผู้สื่อข่าว ผู้นำเสนอรายการต้องระวังไม่ให้ตกเป็นเครื่องมือของนักการเมือง

10. จริยธรรมในการนำเสนอเหตุการณ์ความขัดแย้ง (ต้องนำเสนอให้เห็นทางออก มีความคิดเห็นหลากหลาย ครบถ้วน ไม่ลำเอียง) การชุมนุม การประท้วง การจลาจล การปะทะ การปราบปรามที่รุนแรง การก่อการร้าย (ต้องไม่ปรุงแต่งน้ำเสียง-อารมณ์ ไม่มีอคติ ไม่ปิดบังสภาพความโหดร้ายทารุณที่เกิดขึ้น แต่ต้องการพหุทัศนะ) (แต่ต้องเคารพสิทธิมนุษยชน)

11. จริยธรรมในการรายงานเหตุหาชนะ อุบัติเหตุขนาดใหญ่ ภัยธรรมชาติ ภาวะฉุกเฉิน ต้องให้ความสำคัญกับแหล่งที่มา ความถูกต้องของข้อมูล โดยเฉพาะตัวเลขของผู้บาดเจ็บ ผู้เสียชีวิต และความเสียหาย

12. จริยธรรมในการปฏิบัติงานเมื่อเกิดเหตุการณ์ข่มขู่ คุกคาม การจับตัวประกัน การลักพาตัว การจี้เครื่องบิน หรือพาหนะอื่น การเผยแพร่ออกอากาศคำเตือน คำข่มขู่ ต้องผ่านการหารือเจ้าหน้าที่ตำรวจหรือหน่วยงานความมั่นคง และระวังไม่ให้กลายเป็นเครื่องมือหรือช่องทางการสื่อสารของผู้ก่อเหตุ (สถานีไม่ควรตัดสินใจโดยพลการ)

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นอกจากแนวคิดเชิงวิชาการแล้ว ยังมีการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม เช่น การศึกษาของ ชาม เชื้อสถาปนศิริ อธิบายว่า ลักษณะการสื่อสารโดยผ่านผู้เล่าข่าวทำให้เกิดผลที่ตามมาหลายประการคือ 1) การผสมปนเปกันระหว่างข้อเท็จจริงกับความคิดเห็น 2) การก่อให้เกิดภาวะชี้นำทางความคิดต่อสังคม และ 3) การก่อให้เกิดภาวะการณ์ขาดความหลากหลายของข้อมูลและความคิดเห็น (ชาม เชื้อสถาปนศิริ, 2552)

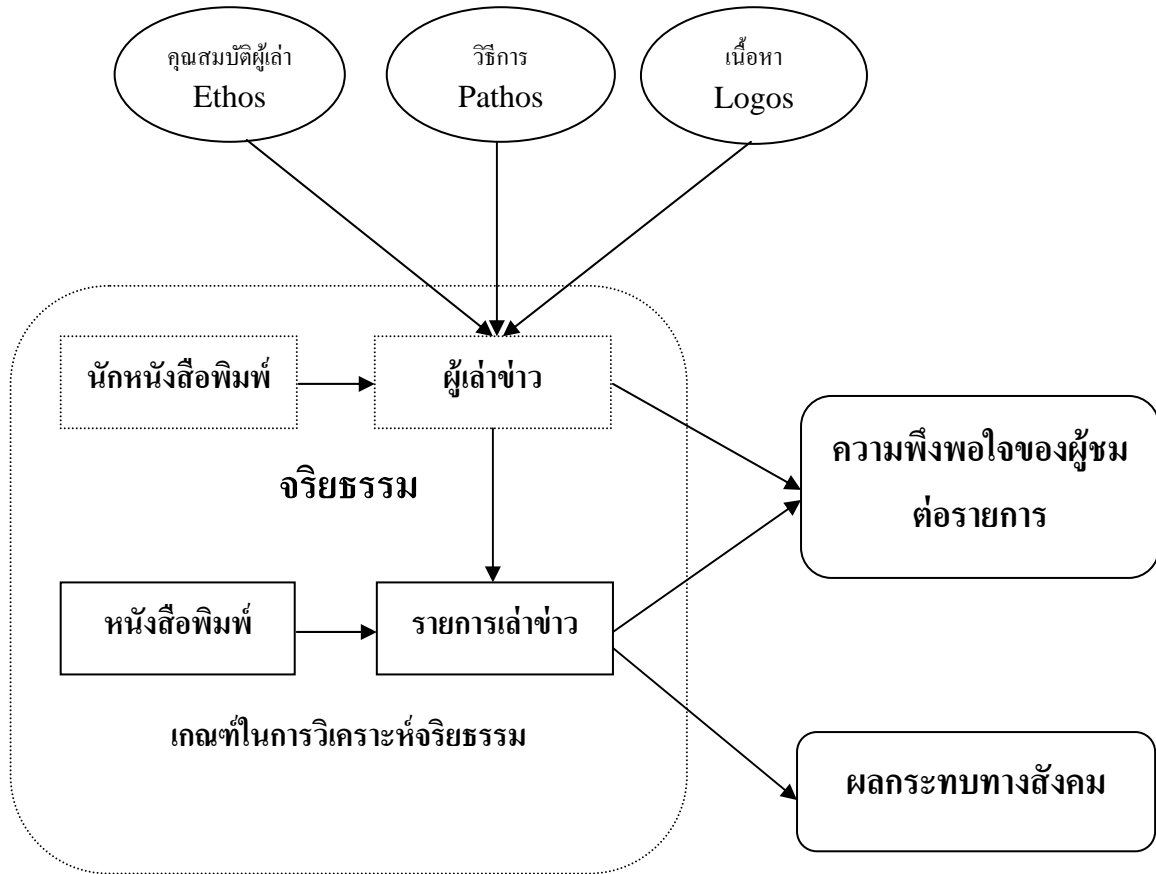
จากการศึกษาเรื่องบรรทัดฐานและทัศนคติของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงและสิทธิที่จะรู้ของประชาชนกับการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล (รัชดาภรณ์ ศรีทองกุล, 2550) พบว่า สื่อ

บันเทิงเสนอข่าวที่หมิ่นเหม่ต่อการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของดารานักแสดงในประเด็นต่างๆ คือเปิดเผยเรื่องราวส่วนตัวต่อสาธารณะ บุกรุกความเป็นส่วนตัว และใช้ภาพผิดที่ โดยสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิงมีแนวปฏิบัติในการเสนอข่าวที่หมิ่นเหม่ต่อการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลได้แก่ ขาดความตระหนักถึงความยุติธรรมในการเสนอข่าว ไม่คำนึงถึงค่านิยมและประเพณีที่ยอมรับนับถือกันในสังคม ล่วงละเมิดเข้าไปในพื้นที่ส่วนบุคคล และ ขาดความมีรสนิยมอันดีงามในการเสนอข่าว นอกจากนี้ยังพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเสนอข่าวที่หมิ่นเหม่ต่อการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลคือ กระแสความสนใจของประชาชนและผลกำไรทางธุรกิจ

งานวิจัยเรื่องการคัดเลือกและนำเสนอข่าวสั้นผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่ (สุชาสินี นิรัตติมานนท์, 2550) พบว่า เกณฑ์ในการคัดเลือกข่าวสั้น ในด้านคุณค่าข่าว นักข่าวให้ความสำคัญทางด้านความทันเหตุการณ์ ขณะที่ในด้านการคัดเลือกประเภทข่าว มีการนำเสนอข่าวการเมืองมากที่สุด ส่วนด้านรูปแบบการนำเสนอข่าวสั้น เป็นการเขียนแบบ who lead ส่วนปัจจัยที่ส่งผลต่อการคัดเลือกและนำเสนอข่าวสั้นผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่พบว่าประกอบด้วย ปัจจัยทางด้านกายภาพของสื่อ ปัจจัยของตัวผู้ส่งสาร ปัจจัยจากแหล่งที่มาของข่าว ปัจจัยทางด้านเวลา ปัจจัยจากพื้นฐานของสถานีข่าว ปัจจัยจากกลุ่มผู้อ่าน ปัจจัยทางเทคโนโลยี และปัจจัยทางธุรกิจ

การศึกษาตระกูล (Genres) ข่าวโทรทัศน์ในประเทศไทย พ.ศ.2548 (ศิวินารถ หงส์ประยูร, 2550) พบว่ารายการข่าวโทรทัศน์ในประเทศไทยที่ออกอากาศใน พ.ศ.2548 แบ่งได้เป็น 4 ตระกูล คือ 1 ตระกูลหลัก และ 3 ตระกูลย่อย โดนตระกูลหลักได้แก่ รายการข่าวแนวคลาสสิก (Classic News Genre) ส่วนตระกูลย่อย 3 ตระกูลได้แก่ 1) ตระกูลย่อยรายการข่าวแนววิเคราะห์ข่าว (News Analysis Sub-genre) 2) ตระกูลย่อยรายการข่าวแนวโชว์ข่าว (News Show Sub-genre) และ 3) ตระกูลย่อยรายการข่าวแนวสาระบันเทิง (Infotainment News Sub-genre) ซึ่งจากแนวคิดของศิวินารถ หงส์ประยูร จึงสรุปได้ว่ารายการเล่าข่าวนั้น จัดเป็นรายการแนวโชว์ข่าว เพราะ เป็นตระกูลใหม่ ให้รหัสสร้างความหมายด้านสีสัน ความสบาย และความเพลิดเพลินเป็นหลัก ใช้รูปแบบการสนทนาข่าวพร้อมกับบรรยากาศสบาย กึ่งทางการ แต่สร้างความน่าเชื่อถือจากพิธีกร ซึ่งเป็นผู้ควบคุมการเล่าเรื่องทั้งหมด พิธีกรมีบทบาทมากกว่าข่าว นำเสนอข่าวหลายประเภท แต่อาจนำเสนอเพียงข่าวเด่น มีพื้นที่โฆษณามาก ตัวอย่างรายการได้แก่ เรื่องเล่าเช้านี้ (ช่อง 3) ข่าวเช้าไอทีวี (ไอทีวี ปัจจุบันเปลี่ยนเป็น ไทย-พีบีเอส)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้เป็นการการศึกษาโดยใช้ข้อมูลเชิงปริมาณร่วมกับข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อนำข้อมูลทั้งสองประเภทมารวมกันอธิบายปรากฏการณ์และเหตุผล

การศึกษาวิจัยเรื่อง “จริยธรรมของผู้เล่าข่าวรายการโทรทัศน์” นี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) โดยเก็บข้อมูลทั้งเชิงปริมาณ (quantitative data) และข้อมูลเชิงคุณภาพ (qualitative data) เพื่อประกอบการอธิบายสภาพการณ์ (incidence) การเก็บข้อมูลทำเป็น 2 ลักษณะ คือ 1) ข้อมูลจากประชาชน ใช้วิธีการเก็บข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ และ 2) ข้อมูลจากผู้เล่าข่าว หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับรายการเล่าข่าว ใช้วิธีการเชิงคุณภาพ รายละเอียดของการเก็บข้อมูลมีดังนี้

1. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

หน่วยในการวิเคราะห์ (unit of analysis)

การศึกษาวิจัยนี้ศึกษาจากผู้รับชมรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ จึงมีหน่วยวิเคราะห์ในระดับบุคคล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้แบบสอบถามโดยการแจกแบบสอบถามให้กับประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

งานนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อ

ตอนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าว

ตอนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับจริยธรรมสื่อ

คำถามที่เป็นมาตรวัด 5 ระดับ ให้ค่าคะแนนดังนี้

ค่าคะแนน	0 – 0.99	หมายถึง	อยู่ระดับต่ำ
ค่าคะแนน	1.00 – 1.99	หมายถึง	อยู่ระดับค่อนข้างต่ำ
ค่าคะแนน	2.00 – 2.99	หมายถึง	อยู่ระดับปานกลาง
ค่าคะแนน	3.00 – 3.99	หมายถึง	อยู่ระดับค่อนข้างสูง
ค่าคะแนน	4.00 – 5.00	หมายถึง	อยู่ระดับสูง

ประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรของการศึกษาวิจัยนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อยู่ในประเทศไทย แต่เนื่องจากความแตกต่างทางพื้นที่ ไม่มีผลต่อการศึกษานี้ เนื่องจากความหลากหลายของของประชากรอยู่ที่คุณสมบัติหรือลักษณะทางประชากร ไม่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ จึงทำให้ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะประชาชนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร เพราะมีความหลากหลายของประชากร (heterogeneous) เพียงพอในการศึกษานี้

การสุ่มตัวอย่าง ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental Sampling) เนื่องจากต้องเก็บข้อมูลภายใต้เงื่อนไขชีวิตความเป็นอยู่ของประชากรและเท่าที่จะได้รับความร่วมมือ และได้ผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 1,197 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติพรรณนาในการอธิบายข้อมูลเบื้องต้นและศึกษาความสัมพันธ์โดยการทำตารางไขว้ การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

2. การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจะเป็นการศึกษาข้อมูลจาก 1) ผู้ชมรายการเล่าข่าว เพื่อให้ได้ข้อมูลในด้านของเหตุผลเบื้องหลังการชมรายการ เพื่อใช้ร่วมกับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ และ 2) ผู้เล่าข่าวหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับรายการเล่าข่าว การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจึงแบ่งเป็น 2 ส่วน ตามผู้ให้ข้อมูลดังนี้

1) ผู้ชมรายการเล่าข่าว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพนี้ใช้การสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) โดยจัดการสนทนากลุ่ม 6 กลุ่ม มีสมาชิกเข้าร่วมสนทนากลุ่มละ 7-8 คน ประกอบด้วยกลุ่มต่างๆ ดังนี้

1. กลุ่มนักเรียน
2. กลุ่มนิสิต / นักศึกษา
3. กลุ่มนักวิชาชีพ เช่น แพทย์ อาจารย์ สถาปนิก วิศวกร
4. กลุ่มนักธุรกิจ / เจ้าของกิจการ / ผู้ประกอบการ
5. กลุ่มพนักงาน / ลูกจ้าง / คนขายของ / แม่บ้าน
6. กลุ่มผู้สูงอายุ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แนวคำถามสำหรับการสนทนากลุ่ม เป็นแนวคำถามที่ใช้สำหรับวิเคราะห์เหตุผลในการรับชมรายการเล่าข่าว รวมทั้ง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจรายการ นอกจากนี้ยังสนทนาเรื่องมุมมองจริยธรรมสื่อและความรับผิดชอบต่อสังคมของสื่อมวลชนและผู้เล่าข่าว

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลจะคัดเลือกจากแบบคัดเลือก (screening form) เพื่อให้ได้ผู้ให้ข้อมูลที่เหมาะสมและสอดคล้องกับข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งจะช่วยให้สามารถนำผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพไปอธิบายร่วมกับผลจากข้อมูลเชิงปริมาณได้อย่างมีประสิทธิภาพ

รายชื่อผู้ให้ข้อมูลกลุ่มต่างๆ มีดังนี้

กลุ่มผู้สูงอายุ

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	อายุ	อาชีพ	ที่อยู่	จำนวนสมาชิก/ โทรทัศน์
1	นางจิตรา จิระวัฒนา	61	แม่บ้าน	33/611 หมู่บ้าน ต.รวมโชค ซ. ลาดพร้าว 53 ลาดพร้าว กรุงเทพฯ 10230	4/2
2	นายกำธร คล้าย สงคราม	63	ข้าราชการ บำนาญ	501/46 ซ.วัดมะลิ (เจริญสนิทวงศ์ 35) ถ.เจริญสนิทวงศ์ แขวง บางขุน ศรี เขต บางกอกน้อย กรุงเทพฯ	3/1
3	นางนิรมัย อัมพันธ์ ยุทธ	62	แม่บ้าน	4 ซ.11 ถ.พระราม9 สวนหลวง กรุงเทพฯ	4/2
4	นายอัสภัก อองอาจชัย	63	ข้าราชการ เกษียณ	34/433 หมู่บ้าน ภัตสร2 ซ.5/1 ถ. เลียบคลองสาม ต.คลองสาม อ. คลองหลวง จ.ปทุมธานี 12120	3/4
5	นางศิริพรรณ อังคา นุสรณ์	55	ตัวแทน ประกันชีวิต	1 เสนานิคม1 ซ.23 ถ.เสนานิคม1 ลาดพร้าว กรุงเทพฯ 10230	4/2
6	นางเกสร อองอาจชัย	65	แม่บ้าน	34/433 หมู่บ้าน ภัตสร2 ซ.5/1 ถ. เลียบคลองสาม ต.คลองสาม อ. คลองหลวง จ.ปทุมธานี 12120	3/4

กลุ่มพนักงาน

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	อายุ	อาชีพ	ที่อยู่	จำนวนสมาชิก/ โทรศัพท์
1	น.ส.กานดา โลกศกรระวี	26	Marketing Equity	29(21/4) ซ.เพชรเกษม 56 แขวง บาง ค้อน เขต ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ 10160	7/5
2	น.ส.เกษมศรี ปุชนิย์วงศ์	27	ลูกจ้าง ราชการ (นิติกร)	99/1323 หมู่บ้านพิศาลท่าข้าม พระราม 2 แสมดำ บางขุนเทียน กรุงเทพฯ 10150	4/2
3	นายพรชัย นันต์วิเศษ ลักษณ์	38	Copy writer	274 อ่อนนุช 25 สวนหลวง กรุงเทพฯ 10250	3/3
4	น.ส.กิตติยา คล่องปรัชญา	25	พนักงาน บริษัท เอกชน	245 ซ.จุฬาฯ 11 ถ.พระราม 4 วัง ใหม่ ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330	6/3
5	นายประสิทธิ์ โสภาค ศิษฐ์	28	จนท.แลกเปลี่ยน เงินตราต่าง ประเทศ	7/171 ซ.ปลุกจิตต์ ถ.พระราม 4 ลุมพินี ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330	4/1
6	นายอรรถวุฒิ ทองบุญศรี	26	เจ้าหน้าที่ การตลาด	94 หมู่ 4 ถ.เสนานิคม จรเข้บัว ลาดพร้าว กรุงเทพฯ 10230	6/2

กลุ่มผู้ประกอบการ

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	อายุ	อาชีพ	ที่อยู่	จำนวนสมาชิก/ โทรศัพท์
1	น.ส.วิษุตา อิศรา นุวรรณ	29	เจ้าของ กิจการ	275 ถ.วิภาวดีรังสิต16/3 ลาดยาว จตุจักร กรุงเทพฯ	5/1
2	ว่าที่ร้อยตรีเกริกฤทธิ์ มีทรัพย์มาก	32	เจ้าของ กิจการ (ตรวจสอบ บัญชี)	378 ซ.อ่อนนุช 10 สุขุมวิท 77 สวน หลวง กรุงเทพฯ 10250	25/4
3	นายณัฐกิตติ์ โรจน์ ประชาภา	30	เจ้าของ กิจการ	274 อ่อนนุช 25 สวนหลวง กรุงเทพฯ 10250	6/5
4	นายณัฐนคร กุศลศิริ ไพบูลย์	27	เจ้าของ กิจการ	80/16 ซ.เอกมัย22 สุขุมวิท 63 คลอง ตันเหนือ วัฒนา กรุงเทพฯ 10110	4/2
5	นายปราโมทย์ ศรีเพียร	31	เจ้าของ กิจการ	1/296 ม.10 ลาดพร้าว 53 ลาดพร้าว กรุงเทพฯ 10230	6/4

กลุ่มนักเรียนมัธยม

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	อายุ	อาชีพ	ที่อยู่	จำนวนสมาชิก/ โทรศัพท์
1	น.ส.วริษา ภาคภูมิ ไพศาล	16	นักเรียนชั้น ม.5 (สาธิต จุฬาฯ)	11/11 หมู่บ้านเนอวานา ถ. กัลปพฤกษ์ แขวง บางขุนเทียน เขต จอมทอง กรุงเทพฯ 10150	5/5
2	นายพลวัฒน์ อุทิศ	16	นักเรียนชั้น ม.5 (สาธิต จุฬาฯ)	อาคารวิทยนิเวศน์ จุฬาฯ ซ.12 ห้อง 1015 ถ.พญาไท แขวง หวังใหม่ เขต ปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330	-
3	นายสิริวิชญ์ ไชยานุกิจ	15	นักเรียนชั้น ม.4 (สาธิต จุฬาฯ)	246/83 ซ.6/5 ม.พาร์ลิว แขวง ศาลาธรรมสพน์ เขต ทวีวัฒนา กรุงเทพฯ 10170	4/2
4	น.ส.ชนิสรา พุ่มศกา	18	นักเรียนชั้น ม.6 (สว.2)	29/92 ม.13 ซ.ลาดพร้าว 41 ถ. ลาดพร้าว แขวง ลาดยาว เขต จตุจักร กรุงเทพฯ 10900	4/3
5	นายภราดร จิระอรุณ	17	นักเรียนชั้น ม.6 (สว.2)	37/171 ซ.นาคนิวาศ 48 แยก 14-13 ลาดพร้าว กรุงเทพฯ 10230	6/6

กลุ่มนักวิชาชีพ

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	อายุ	อาชีพ	ที่อยู่	จำนวนสมาชิก/ โทรทัศน์
1	น.ส.อาริยา สืบพันธุ์วงศ์	24	ทนาย	250/65 ซ.1/2 หมู่บ้านกรีนวิลล์ ต.ลี้ ชั้น กรุงเทพฯ 10170	3/3
2	นาย อภิเศรษฐ์ ใหม จันทร์	31	สถาปนิก	120/93 PST Condominium Tower 2 ซ.นาคสุวรรณ ถ.ช่องนนทรี ยาน นาวา กรุงเทพฯ	3/2
3	น.ส.อโรรา สุนทรสุทธิ	30	ที่ปรึกษา กฎหมาย บ.เอกชน	60/19 ซ.เสนานิคม (117/3) หมู่ 4 จระเข้บัว ลาดพร้าว กรุงเทพฯ 10230	5/1
4	นายสมศักดิ์ วสุวิทกุล	35	อาจารย์	575/2 รัชดาภิเษก 16 ห้วยขวาง กรุงเทพฯ	2/0
5	นางนันทวัน ยันตะดิลก	53	อาจารย์	45/295 ม.ศรีทวารพัฒนา บึงกุ่ม กรุงเทพฯ 10240	4/4
6	นายโรมัส กวาคามูซ	33	อาจารย์	2/813 ถ.เลียบบคลองสี่ อ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี	4/2

กลุ่มนิสิตนักศึกษา

ลำดับ	ชื่อ-นามสกุล	อายุ	อาชีพ	ที่อยู่	จำนวนสมาชิก/ โทรศัพท์
1	นายทัศนธรรม เพียรล้ำเลิศ	27	ป.โท CMMU	134 ลาดปลาเค้า 52 ลาดพร้าว กรุงเทพฯ 10230	4/3
2	นายชานันท์ ยอดหงษ์	26	ป.โท TU	540 ลาดพร้าว 47 วังทองหลาง กรุงเทพฯ 10310	5/4
3	น.ส.ศิริภัทร ชื่นคำ	25	ป.โท CU		
4	น.ส.ภรณ์ทิพย์ ไท พาณิชย์	22	ป.ตรี CU	128/464 พญาไทพลาซ่า พญาไท ราชเทวี กรุงเทพฯ 10400	4/2
5	นายเผ่าพัชร พิธีธรรมา นนท์	22	ป.ตรี CU	728/24 ซ.ชานเมือง รัชดา ดินแดง กรุงเทพฯ 10400	3/1
6	น.ส.ศรียศดา ปกาสิทธิ์	21	ป.ตรี สวนดุสิต	78/38 หมู่บ้านเมืองเพชรวิลล่า ถ. แก้วเงินทอง 39 บางระมาด ตลิ่งชัน 10170	5/3

การวิเคราะห์ข้อมูล

แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณภาพจะให้ความสำคัญกับประเด็น 1) การจัดระเบียบข้อมูล (data organizing) โดยจะให้รหัสข้อมูลจากบทการสนทนากลุ่มของทุกกลุ่ม จากนั้นเป็นการจัดหมวดหมู่ของข้อค้นพบ และแยกเป็นประเด็นที่ใช้เพื่อตอบวัตถุประสงค์ของงานวิจัย 2) การแสดงข้อมูล (data display) โดยการแสดงข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม จะรายงานข้อมูลตามประเด็นต่างๆ ในแต่ละกลุ่มสนทนา และ 3) การหาข้อสรุป (conclusion) เป็นการสรุปข้อค้นพบที่ชัดเจนและเกิดขึ้นร่วมกันเพื่อยืนยันข้อเท็จจริงของสถานการณ์ที่ศึกษา

2) ผู้เล่าข่าวหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับรายการเล่าข่าว

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพนี้ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) จากผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) ที่ยินดีให้ข้อมูลจำนวน 5 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แนวคำถามสำหรับการสัมภาษณ์เชิงลึก เป็นแนวคำถามที่ใช้สำหรับสืบค้นรูปแบบวิธีการและขั้นตอนในการทำรายการเล่าข่าว รวมทั้ง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจดำเนินรายการตามรูปแบบวิธีการนั้น นอกจากนี้ยังสนทนาเรื่องมุมมองจริยธรรมสื่อและความรับผิดชอบต่อสังคมของสื่อมวลชน

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้วิจัยติดต่อผู้เล่าข่าวเพื่อขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ให้ข้อมูล โดยมีขั้นตอนในการได้รายชื่อผู้ให้ข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยได้ขอความอนุเคราะห์จากสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติทำหนังสือถึงผู้เล่าข่าวเพื่อขอความร่วมมือเป็นผู้ให้ข้อมูล โดยทำหนังสือถึงผู้เล่าข่าวทั้งสิ้น 25 คน จากสถานีโทรทัศน์ 5 ช่อง คือ (1) ไทยทีวีสีช่อง 3 (2) สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 (3) สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 (4) สถานีวิทยุช่อง 9 อสมท และ (5) สถานีโทรทัศน์ไทยพีบีเอส
2. ติดต่อผู้เล่าข่าวผ่านสถานีหรือผู้จัดรายการหรือผู้จัดการส่วนตัว เนื่องจากไม่สามารถติดต่อผู้เล่าข่าวได้โดยตรง โดยส่งหนังสือขอความร่วมมือจากสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ พร้อมด้วยหนังสือขอเข้าสัมภาษณ์ของคณะผู้วิจัย
3. รอกการติดต่อกลับจากผู้เล่าข่าว โดยใช้รายชื่อผู้เล่าข่าวที่ติดต่อกลับ 5 อันดับแรก ทั้งนี้มีผู้เล่าข่าวบางคนปฏิเสธการให้ข้อมูล โดยมีผู้เล่าข่าวที่เป็นผู้ให้ข้อมูลดังนี้
  - 1) คุณภรภัทร นิลพัชน์
  - 2) คุณสุวิษ สุทธิประภา
  - 3) คุณวิศาล ดิลกวนิช
  - 4) คุณชลรัศมี งามวิสุข
  - 5) คุณศิริบุญ ัญฐพันธ์

จากนั้น ผู้วิจัยนัดวันและเวลาสัมภาษณ์เพื่อดำเนินการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

แนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลในเชิงคุณภาพจะให้ความสำคัญกับประเด็น 1) การจัดระเบียบข้อมูล (data organizing) โดยจะให้รหัสข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ของผู้เล่าข่าวทุกท่าน จากนั้นจึงจัดกลุ่มข้อค้นพบ และแยกตามประเด็นที่ใช้ในการศึกษา 2) การแสดงข้อมูล (data

display) จะรายงานข้อมูลตามประเด็นต่างๆ โดยนำเสนอข้อความสัมพัทธ์ (quotation) เพื่อสนับสนุนข้อค้นพบ และ 3) การหาข้อสรุป (conclusion) เป็นการสังเคราะห์ข้อค้นพบเพื่อใช้เป็นแนวทางการสร้างคำอธิบายปรากฏการณ์

บทที่ 4
รายงานผลการวิจัยเชิงปริมาณ

การรายงานผลการวิจัยในบทนี้ เป็นการรายงานผลข้อมูลเชิงปริมาณ ได้จากการสำรวจข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ได้ข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 1,197 คน ผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล มีดังนี้

ตารางที่ 1 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวนผู้ให้ข้อมูล	
	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	483	40.4
หญิง	713	59.6
รวม	1196	100.0

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามเพศ พบว่า มีผู้ให้ข้อมูลชาย 483 คน คิดเป็นร้อยละ 40.4 ขณะที่ผู้ให้ข้อมูลหญิงมีจำนวน 713 คน หรือร้อยละ 59.6

ตารางที่ 2 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอายุ

อายุ (ปี)	จำนวนผู้ให้ข้อมูล	
	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 14	47	3.9
15 -19	249	20.8
20-24	207	17.3
25-29	137	11.4
30-34	141	11.8
35-39	113	9.4
40-44	77	6.4
45-49	58	4.8
50-54	78	6.5
55-59	37	3.1
60 ขึ้นไป	53	4.4
รวม	1197	100.0

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอายุ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มอายุ 15-19 ปี มีจำนวนมากที่สุด 249 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 20.8 รองลงมาคือผู้ให้ข้อมูลกลุ่มอายุ 20-24 ปี มีจำนวน 207 คน หรือร้อยละ 17.3 รองลงมาได้แก่กลุ่มอายุ 30-34 และ 25-29 มีผู้ให้ข้อมูล 141 และ 137 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวนผู้ให้ข้อมูล	
	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษา	46	4.2
มัธยมศึกษาตอนต้น	84	7.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย	169	15.5
อาชีวศึกษา	72	6.6
ปริญญาตรี	656	60.3
ปริญญาโท	54	5.0
ปริญญาเอก	4	0.4
ไม่ได้ศึกษา	3	0.3
รวม	1088	100.0

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามการศึกษา พบว่า ผู้ให้ข้อมูลที่การศึกษาระดับปริญญาตรี มีจำนวนมากที่สุด 656 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 60.3 รองลงมาคือ ผู้ให้ข้อมูลที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวน 169 คน หรือร้อยละ 15.5 รองลงมาได้แก่กลุ่มที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีผู้ให้ข้อมูล 84 คน หรือร้อยละ 7.7

ตารางที่ 4 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามภูมิภาค

ภูมิภาค	จำนวนผู้ให้ข้อมูล	
	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพฯ หรือ ปริมณฑล	385	32.5
ภาคกลาง	239	20.2
ภาคตะวันออก	161	13.6
ภาคเหนือ	140	11.8
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	172	14.5
ภาคใต้	86	7.3
รวม	1183	100.0

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามภูมิภาค พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีจำนวน 385 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมาคือผู้ให้ข้อมูลที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง ไม่รวมกรุงเทพมหานคร มีจำนวน 239 คน หรือร้อยละ 20.2 รองลงมาได้แก่กลุ่มที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออก มีผู้ให้ข้อมูล 161 คน หรือร้อยละ 13.6

ตารางที่ 5 ผู้ให้ข้อมูลที่รู้จักรายการเล่าข่าว

ความรู้จักรายการเล่าข่าว	จำนวนผู้ให้ข้อมูล	
	จำนวน	ร้อยละ
รู้จัก	1120	93.5
ไม่รู้จัก	78	6.5
รวม	1198	100.0

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามการรู้จักรายการเล่าข่าว พบว่า มีผู้ที่คิดว่ารู้จักรายการเล่าข่าว 1,120 คน คิดเป็นร้อยละ 93.5 ขณะที่ผู้ที่คิดว่าไม่รู้จักมีจำนวน 78 คน หรือร้อยละ 6.5

ตารางที่ 6 ผู้ให้ข้อมูลตามความเข้าใจเรื่องรูปแบบรายการเล่าข่าว

ลักษณะรายการเล่าข่าว	จำนวนผู้ให้ข้อมูล	
	จำนวน	ร้อยละ
รายงานข่าวอย่างเป็นทางการ	222	18.8
รายงานข่าวแบบเล่าเรื่อง	484	41.1
รายงานข่าวพร้อมวิจารณ์	330	28.0
รายงานข่าวพร้อมเสนอความคิดเห็น	133	11.3
อื่นๆ	10	0.8
รวม	1179	100.0

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามความเข้าใจเรื่องรูปแบบรายการ พบว่า ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่เข้าใจว่ารายการเล่าข่าวเป็นการรายงานข่าวแบบเล่าเรื่อง 484 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1 รองลงมาคือผู้ให้ข้อมูลเข้าใจว่ารายการเล่าข่าวเป็นการรายงานข่าวพร้อมวิจารณ์ มีจำนวน 330 คน หรือร้อยละ 28.0

ตารางที่ 7 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามเพศกับการรู้จักรายการเล่าข่าว

เพศ	การรู้จักรายการเล่าข่าว	
	รู้จัก	ไม่รู้จัก
ชาย	37.3	3.0
หญิง	55.8	3.9
รวม	93.1	6.9

ตารางที่ 7 แสดงร้อยละของผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามเพศและการรู้จักรายการเล่าข่าว พบว่า ผู้หญิงรู้จักรายการเล่าข่าว ร้อยละ 55.8 ขณะที่ผู้ชายรู้จักรายการเล่าข่าวร้อยละ 37.3 ส่วนผู้หญิงที่ไม่รู้จักรายการเล่าข่าวมีร้อยละ 3.9 ผู้ชายที่ไม่รู้จักรายการเล่าข่าวมี ร้อยละ 3.0

ตารางที่ 8 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอายุและการรู้จักรายการเล่าข่าว

อายุ	การรู้จักรายการเล่าข่าว				รวม
	รู้จัก		ไม่รู้จัก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ต่ำกว่า 14 ปี	39	83	8	17	47 (100)
15 -19 ปี	224	90	24	9.6	249 (100)
20 -24 ปี	193	93.7	11	5.3	206 (100)
25 -29 ปี	133	97.1	3	2.2	137 (100)
30 -34 ปี	138	97.9	2	1.4	141 (100)
35 -39 ปี	105	92.9	8	7.1	113 (100)
40 -44 ปี	74	97.4	1	1.3	76 (100)
45 -49 ปี	55	94.8	3	5.2	58 (100)
50 -54 ปี	70	89.7	8	10.3	78 (100)
55 -59 ปี	33	89.2	4	10.8	37 (100)
60 ปี หรือ มากกว่า	48	90.6	4	7.5	53 (100)
รวม	1112	93.1	76	6.9	1195 (100)

ตารางที่ 8 แสดงร้อยละของผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอายุและการรู้จักรายการเล่าข่าว พบว่า เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอายุ กลุ่มที่มีสัดส่วนการรู้จักรายการเล่าข่าวสูงสุดคือกลุ่มอายุ 30-34 ปี มีผู้รู้จักรายการเล่าข่าวคิดเป็นร้อยละ 97.9 ส่วนกลุ่มที่มีสัดส่วนการไม่รู้จักรายการเล่าข่าวสูงสุดคือกลุ่มอายุต่ำกว่า 14 ปี มีผู้ไม่รู้จักรายการเล่าข่าวคิดเป็นร้อยละ 17

ตารางที่ 9 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามระดับการศึกษากับการรู้จักรายการเล่าข่าว

ระดับการศึกษา	การรู้จักรายการเล่าข่าว				รวม
	รู้จัก		ไม่รู้จัก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ประถมศึกษา	37	80.4	9	19.6	46 (100)
มัธยมต้น	71	84.5	13	15.5	84 (100)
มัธยมปลาย	153	90.5	16	9.5	169 (100)
อาชีวศึกษา	69	95.8	3	4.2	72 (100)
ปริญญาตรี	624	95.4	30	4.6	654 (100)
ปริญญาโท	53	98.1	1	1.9	54 (100)
ปริญญาเอก	4	100	0	0	4 (100)
ไม่ได้รับการศึกษา	0	0	3	100	3 (100)
รวม	1009	92.9	77	7.1	1086 (100)

ตารางที่ 9 แสดงร้อยละของผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามระดับการศึกษาและการรู้จักรายการเล่าข่าว เมื่อพิจารณาตามระดับการศึกษาโดยไม่พิจารณากลุ่มผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาเอกและกลุ่มผู้ที่ไม่ได้รับการศึกษาเนื่องจากมีจำนวนน้อย เพียง 4 และ 3 คน ตามลำดับ พบว่า กลุ่มที่มีสัดส่วนการรู้จักรายการเล่าข่าวสูงสุดคือกลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีผู้รู้จักรายการเล่าข่าวคิดเป็นร้อยละ 98.1 ส่วนกลุ่มที่มีสัดส่วนการไม่รู้จักรายการเล่าข่าวสูงสุดคือกลุ่มที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีผู้ไม่รู้จักรายการเล่าข่าวคิดเป็นร้อยละ 19.6

ตารางที่ 10 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอาชีพกับการรู้จักรายการเล่าข่าว

ระดับการศึกษา	การรู้จักรายการเล่าข่าว				รวม
	รู้จัก		ไม่รู้จัก		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
นักเรียน/นักศึกษา	398	90.2	43	9.7	441 (100)
รับราชการ/ พนักงานของรัฐ	208	98.6	3	1.4	211 (100)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	58	98.3	1	1.7	59 (100)
พนักงานบริษัท/ องค์กร	182	96.3	7	3.7	189 (100)
ประกอบกิจการส่วนตัว	192	94.1	12	5.9	204 (100)
ไม่ได้ทำงาน	30	75	10	25	40 (100)
อื่นๆ	43	86	7	14	50 (100)
รวม	1111	93	83	7	1194 (100)

ตารางที่ 10 แสดงผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอาชีพและการรู้จักรายการเล่าข่าว พบว่า เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอาชีพ กลุ่มที่มีสัดส่วนการรู้จักรายการเล่าข่าวสูงสุดคือกลุ่มรับราชการ/พนักงานของรัฐ มีผู้รู้จักรายการเล่าข่าวคิดเป็นร้อยละ 98.6 ส่วนกลุ่มที่มีสัดส่วนการไม่รู้จักรายการเล่าข่าวสูงสุดคือกลุ่มผู้ที่ไม่ได้ทำงาน มีผู้ไม่รู้จักรายการเล่าข่าวคิดเป็นร้อยละ 25

ตารางที่ 11 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามเพศกับความเข้าใจเรื่องรูปแบบรายการเล่าข่าว

เพศ		ความเข้าใจเรื่องรูปแบบรายการเล่าข่าว					รวม
		รายงานข่าว อย่างเป็นทางการ	รายงานข่าว แบบเล่าเรื่อง	รายงานข่าว พร้อม วิจารณ์	รายงานข่าว พร้อมเสนอ ความคิดเห็น	อื่นๆ	
ชาย	จำนวน	105	200	119	48	1	473
	ร้อยละ	22.2	42.3	25.2	10.1	0.2	100.0
หญิง	จำนวน	116	282	210	84	9	701
	ร้อยละ	16.5	40.2	30.0	12.0	1.3	100.0
รวม	จำนวน	221	483	329	132	10	1175
	ร้อยละ	18.8	41.1	28.0	11.2	0.9	100.0

ตารางที่ 11 แสดงผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามเพศและความเข้าใจเรื่องรูปแบบรายการเล่าข่าว โดยผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 41.1 เข้าใจว่ารูปแบบรายการเล่าข่าวเป็นการรายงานข่าวแบบเล่าเรื่อง รองลงมาคือเข้าใจว่าเป็นการรายงานข่าวพร้อมวิจารณ์ร้อยละ 28 รองลงมาเป็นการรายงานข่าวอย่างเป็นทางการ ร้อยละ 18.8 รองลงมาเป็นการรายงานข่าวพร้อมเสนอความคิดเห็น ร้อยละ 11.2 และเข้าใจว่าเป็นแบบอื่น ร้อยละ 0.9

เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มผู้ชาย พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 42.3 เข้าใจว่ารูปแบบรายการเล่าข่าวเป็นการรายงานข่าวแบบเล่าเรื่อง รองลงมาคือเข้าใจว่าเป็นการรายงานข่าวพร้อมวิจารณ์ร้อยละ 25.2 รองลงมาเป็นการรายงานข่าวอย่างเป็นทางการ ร้อยละ 22.2

เมื่อพิจารณาเฉพาะกลุ่มผู้หญิง พบว่าผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.2 เข้าใจว่ารูปแบบรายการเล่าข่าวเป็นการรายงานข่าวแบบเล่าเรื่อง รองลงมาคือเข้าใจว่าเป็นการรายงานข่าวพร้อมวิจารณ์ร้อยละ 30.0 รองลงมาเป็นการรายงานข่าวอย่างเป็นทางการ ร้อยละ 16.5

ตารางที่ 12 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอายุกับความเข้าใจเรื่องรูปแบบรายการเล่าข่าว

อายุ	ความเข้าใจเรื่องรูปแบบรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)					รวม N (%)
	รายงานข่าว อย่างเป็นทางการ	รายงานข่าว แบบเล่าเรื่อง	รายงานข่าว พร้อมวิจารณ์	รายงานข่าว พร้อมเสนอ ความคิดเห็น	อื่นๆ	
ต่ำกว่า14ปี	60.9	34.8	4.3	0	0	46 (100)
15 -19 ปี	26.9	43.3	18.5	10.9	0.4	238 (100)
20 -24 ปี	18.6	41.7	26.0	12.7	1.0	204 (100)
25 -29 ปี	5.9	39.7	39.7	14.7	0	136 (100)
30 -34 ปี	12.9	40.0	34.3	12.9	0	140 (100)
35 -39 ปี	17.9	43.8	30.4	8.0	0	112 (100)
40 -44 ปี	18.2	46.8	24.7	10.4	0	77 (100)
45 -49 ปี	15.5	41.4	29.3	12.1	1.7	58 (100)
50 -54 ปี	13.3	25.3	45.3	12.0	4.0	75 (100)
55 -59 ปี	13.5	35.1	32.4	10.8	8.1	37 (100)
60 ปี หรือมากกว่า	13.2	52.8	24.5	9.4	0	53 (100)
รวม	18.8	41.1	28.1	11.2	0.9	(100)

ตารางที่ 12 แสดงผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอายุและความเข้าใจเรื่องรูปแบบรายการเล่าข่าว โดยผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 41.1 เข้าใจว่ารูปแบบรายการเล่าข่าวเป็นการรายงานข่าวแบบเล่าเรื่อง รองลงมาคือเข้าใจว่าเป็นการรายงานข่าวพร้อมวิจารณ์ร้อยละ 28 รองลงมาเป็นการรายงานข่าวอย่างเป็นทางการ ร้อยละ 18.8 รองลงมาเป็นการรายงานข่าวพร้อมเสนอความคิดเห็น ร้อยละ 11.2 และเข้าใจว่าเป็นแบบอื่น ร้อยละ 0.9

เมื่อพิจารณาในกลุ่มอายุต่างๆ พบว่า เกือบทุกกลุ่มอายุ เข้าใจว่าการเล่าข่าวเป็นการรายงานข่าวแบบเล่าเรื่อง เว้นเพียงกลุ่มอายุต่ำกว่า 14 ปี เข้าใจว่ารายการเล่าข่าวเป็นการรายงานข่าวอย่างเป็นทางการ และกลุ่มอายุ 50-54 ปี เข้าใจว่าการเล่าข่าวเป็นการรายงานข่าวพร้อมวิจารณ์

ตารางที่ 13 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามระดับการศึกษากับความเข้าใจเรื่องรูปแบบรายการเล่าข่าว

ระดับการศึกษา	ความเข้าใจเรื่องรูปแบบรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)					รวม N (%)
	รายงานข่าว อย่างเป็นทางการ	รายงานข่าว แบบเล่าเรื่อง	รายงานข่าว พร้อมวิจารณ์	รายงานข่าว พร้อมเสนอ ความคิดเห็น	อื่นๆ	
ประถมศึกษา	23.9	43.5	26.1	4.3	2.2	46 (100)
มัธยมต้น	48.2	38.6	7.2	2.4	3.6	83 (100)
มัธยมปลาย	35.4	41.5	17.1	6.1	0	164 (100)
อาชีวศึกษา	15.3	36.1	23.6	25.0	0	72 (100)
ปริญญาตรี	12.6	40.0	34.6	12.1	0.8	645 (100)
ปริญญาโท	14.8	38.9	40.7	5.6	0	54 (100)
ปริญญาเอก	0	100.0	0	0	0	4 (100)
รวม	19.6	40.2	28.8	10.6	0.8	1068 (100)

ตารางที่ 13 แสดงผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามระดับการศึกษาและความเข้าใจเรื่องรูปแบบรายการเล่าข่าว โดยผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.2 เข้าใจว่ารูปแบบรายการเล่าข่าวเป็นการรายงานข่าวแบบเล่าเรื่อง รองลงมาคือเข้าใจว่าเป็นการรายงานข่าวพร้อมวิจารณ์ร้อยละ 28.8 รองลงมาเป็นการรายงานข่าวอย่างเป็นทางการ ร้อยละ 19.6 รองลงมาเป็นการรายงานข่าวพร้อมเสนอความคิดเห็น ร้อยละ 10.6 และเข้าใจว่าเป็นแบบอื่น ร้อยละ 0.8

เมื่อพิจารณาในกลุ่มระดับการศึกษาต่างๆ พบว่า เกือบทุกกลุ่มเข้าใจว่าการเล่าข่าวเป็นการรายงานข่าวแบบเล่าเรื่อง เว้นเพียงกลุ่มมัธยมต้น เข้าใจว่ารายการเล่าข่าวเป็นการรายงานข่าวอย่างเป็นทางการ และกลุ่มการศึกษาระดับปริญญาโท เข้าใจว่าการเล่าข่าวเป็นการรายงานข่าวพร้อมวิจารณ์

ตารางที่ 14 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามระดับการศึกษากับความเข้าใจเรื่องรูปแบบรายการเล่าข่าว

ระดับการศึกษา	ความเข้าใจเรื่องรูปแบบรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)					รวม N (%)
	รายงานข่าว อย่างเป็นทางการ	รายงานข่าว แบบเล่า เรื่อง	รายงานข่าว พร้อม วิจารณ์	รายงานข่าว พร้อมเสนอ ความคิดเห็น	อื่นๆ	
นักเรียน/นักศึกษา	26.7	41.9	20.4	10.3	0.7	427 (100)
รับราชการ/พนักงานของรัฐ	12.3	46.4	31.3	10.0	0	211 (100)
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	10.2	39.0	32.2	18.6	0	59 (100)
พนักงานบริษัท/องค์กร	11.1	38.1	34.9	15.9	0	189 (100)
ประกอบกิจการส่วนตัว	14.2	39.2	33.8	11.3	1.5	204 (100)
ไม่ได้ทำงาน	22.5	27.5	37.5	5.0	7.5	40 (100)
อื่นๆ	31.1	44.4	17.8	4.4	2.2	45 (100)
รวม	18.6	41.1	28.1	11.3	0.9	1175 (100)

ตารางที่ 14 แสดงผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอาชีพและความเข้าใจเรื่องรูปแบบรายการเล่าข่าว โดยผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 41.1 เข้าใจว่ารูปแบบรายการเล่าข่าวเป็นการรายงานข่าวแบบเล่าเรื่อง รองลงมาคือเข้าใจว่าเป็นการรายงานข่าวพร้อมวิจารณ์ร้อยละ 28.1 รองลงมาเป็นการรายงานข่าวอย่างเป็นทางการ ร้อยละ 18.6 รองลงมาเป็นการรายงานข่าวพร้อมเสนอความคิดเห็น ร้อยละ 10.6 และเข้าใจว่าเป็นแบบอื่น ร้อยละ 0.9

เมื่อพิจารณาในกลุ่มระดับอาชีพต่างๆ พบว่า เกือบทุกกลุ่มเข้าใจว่าการเล่าข่าวเป็นการรายงานข่าวแบบเล่าเรื่อง เว้นเพียงกลุ่มที่ไม่ได้ทำงาน เข้าใจว่ารายการเล่าข่าวเป็นการรายงานข่าวพร้อมวิจารณ์

ตารางที่ 15 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามงานอดิเรกกับความเข้าใจเรื่องรูปแบบรายการเล่าข่าว

ระดับการศึกษา	ความเข้าใจเรื่องรูปแบบรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)					รวม N (%)
	รายงานข่าว อย่างเป็นทางการ	รายงานข่าว แบบเล่า เรื่อง	รายงานข่าว พร้อม วิจาร์ณ	รายงานข่าว พร้อมเสนอ ความคิดเห็น	อื่นๆ	
คูโทรทัศน์	18.6	41.0	27.1	12.3	0.9	317 (100)
ท่องเที่ยว	25.6	38.4	26.8	8.5	0.6	164 (100)
อ่านหนังสือ	14.1	48.7	31.7	5.5	0	199 (100)
เล่นกีฬา	11.8	39.0	34.6	14.0	0.7	136 (100)
เล่นอินเทอร์เน็ต	14.5	34.1	33.5	17.3	0.6	179 (100)
ช้อปปิ้ง	36.4	31.8	15.9	15.9	0	44 (100)
อื่นๆ	12.2	48.8	24.4	7.3	7.3	42 (100)
รวม	17.9	40.5	29.3	11.5	0.8	1081 (100)

ตารางที่ 15 แสดงผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามงานอดิเรกและความเข้าใจเรื่องรูปแบบรายการเล่าข่าว โดยผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ ร้อยละ 40.5 เข้าใจว่ารูปแบบรายการเล่าข่าวเป็นการรายงานข่าวแบบเล่าเรื่อง รองลงมาคือเข้าใจว่าเป็นการรายงานข่าวพร้อมวิจาร์ณร้อยละ 29.3 รองลงมาเป็นการรายงานข่าวอย่างเป็นทางการ ร้อยละ 17.9 รองลงมาเป็นการรายงานข่าวพร้อมเสนอความคิดเห็น ร้อยละ 11.5 และเข้าใจว่าเป็นแบบอื่น ร้อยละ 0.8

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มงานอดิเรกต่างๆ พบว่า เกือบทุกกลุ่มเข้าใจว่าการเล่าข่าวเป็นการรายงานข่าวแบบเล่าเรื่อง เว้นเพียงกลุ่มที่ชอบช้อปปิ้ง เข้าใจว่ารายการเล่าข่าวเป็นการรายงานข่าวอย่างเป็นทางการ

ตารางที่ 16 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามเพศกับการเปิดรับรายการเล่าข่าว

เพศ		การเปิดรับรายการเล่าข่าว		รวม
		เคยชม	ไม่เคยชม	
ชาย	จำนวน	443	37	480
	ร้อยละ	92.3	7.7	100.0
หญิง	จำนวน	670	36	701
	ร้อยละ	94.9	5.1	100.0
รวม	จำนวน	1108	79	1187
	ร้อยละ	93.3	6.7	100.0

ตารางที่ 16 แสดงผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามเพศและการเปิดรับรายการเล่าข่าว โดยผู้ให้ข้อมูลชาย ร้อยละ 92.3 เคยชมรายการเล่าข่าว ขณะที่ผู้หญิง ร้อยละ 94.9 เคยชมรายการเล่าข่าว

ตารางที่ 17 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอายุและการเปิดรับรายการเล่าข่าว

อายุ	การเปิดรับรายการเล่าข่าว	
	เคยชม	ไม่เคยชม
ต่ำกว่า14 ปี	3.8	0.2
15 -19 ปี	19.3	1.7
20 -24 ปี	16.6	0.9
25 -29 ปี	11.1	0.4
30 -34 ปี	11.1	0.7
35 -39 ปี	8.9	0.6
40 -44 ปี	5.5	0.8
45 -49 ปี	4.4	0.3
50 -54 ปี	5.7	0.7
55 -59 ปี	2.9	0
60 ปี หรือมากกว่า	4.1	0.3
รวม	93.4	6.6

ตารางที่ 17 แสดงผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามเพศและการเปิดรับรายการเล่าข่าว โดยผู้ให้ข้อมูลกลุ่มที่ชมรายการเล่าข่าวเป็นสัดส่วนมากที่สุดคือกลุ่มอายุ 15-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 19.6 รองลงมาได้แก่กลุ่มอายุ 20-24 ปี ร้อยละ 16.6

ตารางที่ 18 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามระดับการศึกษาและการเปิดรับรายการเล่าข่าว

ระดับการศึกษา	การเปิดรับรายการเล่าข่าว	
	เคยชม	ไม่เคยชม
ประถมศึกษา	3.9	0.4
มัธยมต้น	7.2	0.3
มัธยมปลาย	14.2	1.5
อาชีวศึกษา	6.0	0.6
ปริญญาตรี	56.4	3.8
ปริญญาโท	4.9	0.1
ปริญญาเอก	0.4	0
ไม่ได้รับการศึกษา	0	0.3
รวม	93.0	7.0

ตารางที่ 18 แสดงผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามระดับการศึกษาและการเปิดรับรายการเล่าข่าว โดยผู้ให้ข้อมูลกลุ่มที่ชมรายการเล่าข่าวเป็นสัดส่วนมากที่สุดคือกลุ่มการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 56.4 รองลงมาได้แก่กลุ่มมัธยมปลาย ร้อยละ 14.2

ตารางที่ 19 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอาชีพและการเปิดรับรายการเล่าข่าว

อาชีพ	การเปิดรับรายการเล่าข่าว	
	เคยชม	ไม่เคยชม
นักเรียน/นักศึกษา	34.6	2.5
รับราชการ/ พนักงานของรัฐ	17.0	0.9
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	4.5	0.4
พนักงานบริษัท/ องค์กร	15.8	0.3
ประกอบกิจการส่วนตัว	14.7	1.7
ไม่ได้ทำงาน	2.6	0.6
อื่นๆ	4.0	0.3
รวม	93.3	6.7

ตารางที่ 19 แสดงผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอาชีพและการเปิดรับรายการเล่าข่าว โดยผู้ให้ข้อมูลกลุ่มที่ชมรายการเล่าข่าวเป็นสัดส่วนมากที่สุดคือกลุ่มนักเรียนนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 34.6 รองลงมาได้แก่กลุ่มรับราชการ/พนักงานของรัฐ ร้อยละ 17

ตารางที่ 20 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามภูมิภาคกับการเปิดรับรายการเล่าข่าว

ภูมิภาค	การเปิดรับรายการเล่าข่าว	
	เคยชม	ไม่เคยชม
กรุงเทพฯ/ปริมณฑล	30.6	1.8
ภาคกลาง	19.2	0.8
ภาคตะวันออก	12.2	1.5
ภาคเหนือ	10.9	1.0
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	13.6	1.0
ภาคใต้	6.7	0.7
รวม	93.2	6.8

ตารางที่ 20 แสดงผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามภูมิภาคและการเปิดรับรายการเล่าข่าว โดยผู้ให้ข้อมูลกลุ่มที่ชมรายการเล่าข่าวเป็นสัดส่วนมากที่สุดคือกลุ่มที่มีภูมิภาคในกรุงเทพฯ/ปริมณฑล คิดเป็นร้อยละ 30.6 รองลงมาได้แก่กลุ่มที่มีภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 13.6

ตารางที่ 21 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามงานอดิเรกกับการเปิดรับรายการเล่าข่าว

งานอดิเรก	การเปิดรับรายการเล่าข่าว	
	เคยชม	ไม่เคยชม
ดูโทรทัศน์	27.2	2.0
ท่องเที่ยว	14.4	0.9
อ่านหนังสือ	17.8	0.5
เล่นกีฬา	11.6	1.1
เล่นอินเทอร์เน็ต	15.7	0.9
ซื้อปิ้ง	3.9	0.2
อื่นๆ	3.0	0.8
รวม	93.6	6.4

ตารางที่ 21 แสดงผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามงานอดิเรกและการเปิดรับรายการเล่าข่าว โดยผู้ให้ข้อมูลกลุ่มที่ชมรายการเล่าข่าวเป็นสัดส่วนมากที่สุดคือกลุ่มที่ชอบดูโทรทัศน์เป็นร้อยละ 27.2 รองลงมาได้แก่กลุ่มที่ชอบอ่านหนังสือ ร้อยละ 17.8

ตารางที่ 22 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามเพศกับเหตุผลที่ชมรายการเล่าข่าว

เพศ	สาเหตุที่ชมรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)				
	ต้องการติดตามข่าว	ชอบรูปแบบรายการ	ชอบผู้เล่าข่าว	สะดวก	อื่นๆ
ชาย	21.7	13.7	10.0	10.1	2.2
หญิง	29.6	21.4	15.2	11.0	3.5
รวม	51.3	35.1	25.2	21.1	5.7

ตารางที่ 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับเหตุผลที่ชมรายการเล่าข่าว พบว่า สาเหตุหลักที่ทำให้คนดูรายการเล่าข่าวคือ เพื่อต้องการติดตามข่าวโดยเพศหญิงต้องการติดตามข่าวถึงร้อยละ 29.6 ส่วนเพศชายต้องการติดตามข่าวร้อยละ 21.7 เหตุผลรองลงมาที่ทำให้ติดตามรายการเล่าข่าว คือชอบรูปแบบรายการเล่าข่าว โดยเพศหญิงที่ติดตามเพราะชอบรูปแบบรายการเล่าข่าว คิดเป็นร้อยละ 21.4 ส่วนเพศชายคิดเป็นร้อยละ 13.7 ส่วนสาเหตรองลงมา คือ ชอบในตัวผู้เล่าข่าว ซึ่งเพศหญิงที่ชอบในตัวผู้เล่าข่าว คิดเป็นร้อยละ 15.2 ส่วนเพศชายคิดเป็นร้อยละ 10.0 สาเหตุสุดท้ายที่ทำให้คนติดตามรายการเล่าข่าวเพราะความสะดวกเรื่องเวลา โดยเพศหญิงสะดวกมากกว่าร้อยละ 11.0 ส่วนเพศชายสะดวกเพียงร้อยละ 10.1

ตารางที่ 23 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอายุกับเหตุผลที่ชมรายการเล่าข่าว

อายุ	สาเหตุที่ชมรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)				
	ต้องการติดตามข่าว	ชอบรูปแบบรายการ	ชอบผู้เล่าข่าว	สะดวก	อื่นๆ
ต่ำกว่า14ปี	3.0	1.3	0.6	0.3	0.1
15 -19 ปี	14.6	6.2	4.7	4.6	1.9
20 -24 ปี	8.6	5.3	4.1	2.8	0.7
25 -29 ปี	4.0	4.1	3.5	2.1	0.1
30 -34 ปี	3.6	5.7	3.4	2.0	0.8
35 -39 ปี	5.2	3.1	2.6	2.3	0.7
40 -44 ปี	3.9	2.9	2.1	2.0	0.2
45 -49 ปี	2.3	1.5	0.9	0.8	0.3
50 -54 ปี	2.3	2.5	1.4	1.0	0.3
55 -59 ปี	1.5	0.6	0.9	1.7	0.3
60 ปี หรือมากกว่า	2.3	1.8	0.9	1.3	0.5
รวม	51.3	35.0	25.3	21.1	5.7

ตารางที่ 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับเหตุผลที่ดูรายการเล่าข่าว พบว่ากลุ่มที่มีอายุเฉลี่ย 15-19 ปี เป็นกลุ่มที่ติดตามรายการเล่าข่าวมากที่สุด โดยเหตุผลหลัก คือ ต้องการติดตามรายการเล่าข่าวถึงร้อยละ 14.6 เหตุผลรองลงมาคือชอบที่รูปแบบของรายการเล่าข่าว ร้อยละ 6.2 เหตุผลต่อมาก็คือชอบในตัวผู้เล่าข่าว ร้อยละ 4.7 และเหตุผลสุดท้ายคือเพราะความสะดวก ร้อยละ 4.6

ตารางที่ 24 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามระดับการศึกษากับเหตุผลที่ชมรายการเล่าข่าว

ระดับการศึกษา	สาเหตุที่ชมรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)				
	ต้องการติดตามข่าว	ชอบรูปแบบรายการ	ชอบผู้เล่าข่าว	สะดวก	อื่นๆ
ประถมศึกษา	2.3	0.9	0.5	1.1	0.6
มัธยมต้น	5.4	2.6	1.1	0.9	0.6
มัธยมปลาย	10.2	5.1	3.2	4.2	1.7
อาชีวศึกษา	3.3	1.6	1.8	1.4	0.2
ปริญญาตรี	26.9	23.3	16.7	10.7	2.5
ปริญญาโท	1.6	2.2	1.3	1.2	0.1
ปริญญาเอก	0.1	0	0.3	0.3	0
ไม่ได้รับการศึกษา	0	0	0	0	0
รวม	49.8	35.7	25.0	19.8	5.8

ตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับเหตุผลที่ดูรายการเล่าข่าว พบว่า กลุ่มผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี เป็นกลุ่มที่ติดตามรายการเล่าข่าวมากที่สุด โดยเหตุผลหลัก คือ ต้องการติดตาม รายการเล่าข่าวถึงร้อยละ 26.9 เหตุผลรองลงมาคือชอบที่รูปแบบของ รายการเล่าข่าว ร้อยละ 23.3 เหตุผลต่อมาคือชอบในตัวผู้เล่าข่าว ร้อยละ 16.7 และเหตุผลสุดท้ายคือ เพราะความสะดวก ร้อยละ 10.7

ตารางที่ 25 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอาชีพกับเหตุผลที่ชมรายการเล่าข่าว

อาชีพ	สาเหตุที่ชมรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)				
	ต้องการติดตามข่าว	ชอบรูปแบบรายการ	ชอบผู้เล่าข่าว	สะดวก	อื่นๆ
นักเรียน/นักศึกษา	25.2	10.4	8.1	7.3	2.3
รับราชการ/ พนักงานของรัฐ	7.1	8.1	4.7	4.4	0.9
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	1.8	1.1	2.0	0.9	0.4
พนักงานบริษัท/ องค์กร	6.4	5.2	4.6	3.4	0
ประกอบกิจการส่วนตัว	7.6	7.4	4.3	3.0	1.2
ไม่ได้ทำงาน	0.8	1.2	0.8	0.9	0.7
อื่นๆ	2.5	1.5	0.8	1.3	0.2
รวม	51.5	34.9	25.3	21.1	5.7

ตารางที่ 25 ที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับเหตุผลที่ดูรายการเล่าข่าว พบว่า กลุ่ม นักเรียนนักศึกษา เป็นกลุ่มที่ติดตามรายการเล่าข่าวมากที่สุด โดยเหตุผลหลัก คือ ต้องการติดตาม รายการเล่าข่าวถึงร้อยละ 25.2 เหตุผลรองลงมาคือชอบที่รูปแบบของรายการเล่าข่าว ร้อยละ 10.4 เหตุผลต่อมาก็คือชอบในตัวผู้เล่าข่าว ร้อยละ 8.1 และเหตุผลสุดท้ายคือเพราะความ สะดวก ร้อยละ 7.3

ตารางที่ 26 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามภูมิภาคกับเหตุผลที่ชมรายการเล่าข่าว

ภูมิภาค	สาเหตุที่ชมรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)				
	ต้องการติดตามข่าว	ชอบรูปแบบรายการ	ชอบผู้เล่าข่าว	สะดวก	อื่นๆ
กรุงเทพฯ/ปริมณฑล	18.2	11.8	8.8	6.6	1.7
ภาคกลาง	9.1	8.8	4.8	3.0	1.2
ภาคตะวันออก	6.8	6.4	3.1	4.1	1.4
ภาคเหนือ	5.1	2.3	4.5	2.7	0.5
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	8.7	3.7	2.7	2.9	0.5
ภาคใต้	3.3	2.3	1.7	1.9	0.2
รวม	51.1	35.3	25.5	21.2	5.5

ตารางที่ 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาคกับเหตุผลที่ชมรายการเล่าข่าว พบว่ากลุ่มที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล เป็นกลุ่มที่ติดตามรายการเล่าข่าวมากที่สุด โดยเหตุผลหลัก คือ ต้องการติดตามรายการเล่าข่าวถึงร้อยละ 18.2 เหตุผลรองลงมาคือชอบที่รูปแบบของรายการเล่าข่าว ร้อยละ 11.8 เหตุผลต่อมาก็คือชอบในตัวผู้เล่าข่าว ร้อยละ 8.8 และเหตุผลสุดท้ายคือเพราะความ สะดวก ร้อยละ 6.6

ตารางที่ 27 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามงานอดิเรกกับเหตุผลที่ชมรายการเล่าข่าว

งานอดิเรก	สาเหตุที่ชมรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)				
	ต้องการติดตามข่าว	ชอบรูปแบบรายการ	ชอบผู้เล่าข่าว	สะดวก	อื่นๆ
ดูโทรทัศน์	15.4	11.5	6.8	4.9	1.7
ท่องเที่ยว	8.6	4.5	3.7	2.6	1.2
อ่านหนังสือ	8.0	8.2	5.4	3.9	0.4
เล่นกีฬา	4.9	4.9	3.9	3.8	0.5
เล่นอินเทอร์เน็ต	7.8	4.6	4.4	4.8	0.6
ซื้อปิ้ง	2.2	1.2	1.0	0.7	0.2
อื่นๆ	1.5	1.2	0.4	1.1	0.6
รวม	48.4	36.1	25.6	21.7	5.2

ตารางที่ 27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างงานอดิเรกกับเหตุผลที่ดูรายการเล่าข่าว พบว่ากลุ่มที่ดูโทรทัศน์เป็นงานอดิเรก เป็นกลุ่มที่ติดตามรายการเล่าข่าวมากที่สุด โดยเหตุผลหลัก คือ ต้องการติดตามรายการเล่าข่าวถึงร้อยละ 15.4 เหตุผลรองลงมาคือชอบที่รูปแบบของรายการเล่าข่าว ร้อยละ 11.5 เหตุผลต่อมาคือชอบในตัวผู้เล่าข่าว ร้อยละ 6.8 และเหตุผลสุดท้ายคือเพราะความสะดวก ร้อยละ 4.9

ตารางที่ 28 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามเพศกับรายการเล่าข่าวที่ชม

รายการเล่าข่าว	เพศ (ร้อยละ)		รวม
	ชาย	หญิง	
เรื่องเล่าเช้านี้	30.2	39.8	70.0
ผู้หญิงถึงผู้หญิง	15.0	38.2	53.2
เที่ยงวันทันเหตุการณ์	20.2	25.0	45.2
สี่สัปดาห์ถึงสด	12.8	27.6	40.4
เรื่องเด่นเย็นนี้	24.0	31.4	55.4
ข่าววันใหม่	9.1	11.7	20.8
เรื่องเล่าเสาร์-อาทิตย์	18.1	23.5	41.6
สยามเช้านี้	5.1	6.4	11.5
บุษบาบานเช้า	3.3	9.3	12.6
คุยข่าว 10 โมง	4.1	5.1	9.2
ฮาร์ดคอข่าว	2.2	2.5	4.7
เช้านี้ที่หมอล็อต	9.3	13.2	22.5
เจาะเกาะติด	8.1	8.6	16.7
ประเด็นเด็ด 7 สี	12.4	21.0	33.4
เช้าข่าวข้น คนข่าวเช้า	9.1	10.5	19.6
ที่นี่ทีวีไทย	5.8	6.7	12.5
อื่นๆ	2.7	3.2	5.9

ตารางที่ 28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับรายการเล่าข่าวที่ดูพบว่า รายการเรื่องเล่าเช้านี้ เป็นรายการที่ทั้งเพศชายและเพศหญิงดูมากที่สุด โดยเพศหญิงดูรายการดังกล่าวร้อยละ 39.8 ส่วนเพศชายดูรายการดังกล่าว ร้อยละ 30.2 ส่วนรายการที่เพศหญิงนิยมดูเป็นอันดับที่สอง คือ รายการ ผู้หญิงถึงผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 38.2 ส่วนรายการที่เพศชายนิยมดูเป็นอันดับสอง คือ รายการ เรื่องเด่นเย็นนี้ คิดเป็นร้อยละ 24.0

รายการที่เพศหญิงนิยมดูเป็นอันดับสาม คือ รายการเรื่องเด่นเย็นนี้ คิดเป็นร้อยละ 31.4 ส่วนรายการที่เพศชายนิยมดูเป็นอันดับสาม คือ รายการเที่ยงวันทันเหตุการณ์ คิดเป็นร้อยละ 20.2 ส่วนรายการที่ทั้งเพศชายและเพศหญิงนิยมดูน้อยที่สุดคือ รายการฮาร์ดคอข่าว ซึ่งเพศหญิงดูรายการนี้เพียง ร้อยละ 2.5 ในขณะที่เพศชายดูรายการดังกล่าวเพียง ร้อยละ 2.1

ตารางที่ 29 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอายุกับรายการเล่าข่าวที่ชม

รายการเล่าข่าว	อายุ (ร้อยละ)											
	< 14	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	> 60	รวม
เรื่องเล่าเช้านี้	2.9	14.6	12.3	8.1	8.9	7.4	4.7	3.0	3.2	1.9	3.1	70.1
ผู้หญิงถึงผู้หญิง	2.8	13.6	9.6	5.8	6.0	4.6	3.3	2.7	3.3	0.8	0.8	53.2
เที่ยงวันทันเหตุการณ์	2.3	7.6	6.6	4.0	6.7	4.5	3.6	2.3	3.8	1.5	2.1	45.1
สี่สัปดาห์เทกสท	2.4	12.2	8.9	3.5	3.8	2.5	2.1	1.8	2.4	0.5	0.3	40.4
เรื่องเด่นเย็นนี้	2.4	11.5	9.1	5.8	6.2	5.5	3.9	3.3	3.7	1.3	2.6	55.3
ข่าววันใหม่	1.3	4.8	4.6	1.8	1.3	1.6	1.1	1.0	1.9	0.7	0.8	20.9
เรื่องเล่าเสาร์-อาทิตย์	1.3	8.8	7.5	3.8	4.4	4.7	2.9	2.6	1.9	1.8	1.8	41.6
สยามเช้านี้	1.3	1.8	1.4	1.1	0.8	1.8	0.9	0.8	1.1	0.2	0.3	11.5
บุษบาบานเช้า	1.9	3.4	2.5	0.7	1.5	0.8	0.8	0.3	0.3	0.1	0.1	12.5
คุยข่าว 10 โมง	0.7	1.8	1.8	0.3	1.0	1.0	0.5	0.7	0.5	0.2	0.8	9.2
ฮาร์ดคอข่าว	0.7	0.6	0.7	0.3	0.4	0.6	0.4	0.5	0.1	0.2	0.2	4.6
เช้านี้ที่หอมชิต	1.8	5.8	3.8	1.3	1.4	2.9	1.8	1.1	0.9	0.3	1.4	22.5
เจาะเกาะคิด	0.7	3.3	3.3	1.3	1.0	2.1	1.8	1.0	0.9	0.3	1.1	16.7
ประเด็นเด็ด 7 สี	1.3	9.9	6.1	2.5	2.5	3.9	3.2	1.8	0.8	0.3	1.2	33.4
เช้าข่าวข้าม คนข่าวเช้า	1.1	4.4	3.0	1.0	1.0	2.3	2.0	1.2	1.5	1.2	0.8	19.4
ที่นี่ทีวีไทย	0.3	2.3	1.8	0.8	0.7	1.1	1.3	1.3	1.0	1.0	0.7	12.4
อื่นๆ	0	1.8	0.9	0.1	0.3	0.5	0.5	0.5	0.3	0.4	0.4	5.9

ตารางที่ 29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับรายการเล่าข่าวที่ดู พบว่ากลุ่มที่มีอายุ 15-19 ปี เป็นกลุ่มที่ดูรายการเล่าข่าวมากที่สุด โดยรายการเล่าข่าวที่นิยมดูมากที่สุด คือ รายการ เรื่องเล่าเช้านี้ คิดเป็นร้อยละ 14.6 รองลงมาคือ รายการผู้หญิงถึงผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 13.6 และ รายการ สี่สัปดาห์เทกสท คิดเป็นร้อยละ 12.2 ส่วนรายการเล่าข่าวที่คนกลุ่มนี้นิยมดูน้อยที่สุด คือ รายการ ฮาร์ดคอข่าว คิดเป็นร้อยละ 0.6

ตารางที่ 30 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามระดับการศึกษากับรายการเล่าข่าวที่ชม

รายการเล่าข่าว	ระดับการศึกษา (ร้อยละ)							รวม
	ประถม	มัธยมต้น	มัธยมปลาย	อาชีวศึกษา	ป.ตรี	ป.โท	ป.เอก	
เรื่องเล่าเช้านี้	3.4	5.2	11.0	3.7	43.0	4.1	0.1	70.6
ผู้หญิงถึงผู้หญิง	1.4	4.8	7.8	3.0	36.5	1.9	0.1	55.5
เที่ยงวันทันเหตุการณ์	1.6	3.4	6.6	2.5	29.1	1.5	0.3	44.9
สี่สัปดาห์ทางสด	0.7	3.5	6.4	1.8	29.3	1.3	0	43.0
เรื่องเด่นเย็นนี้	1.8	4.2	8.6	2.8	34.7	2.8	0.1	55.1
ข่าววันใหม่	0.8	1.7	4.0	1.7	11.6	0.9	0.4	21.1
เรื่องเล่าเสาร์-อาทิตย์	1.5	3.1	6.2	2.6	25.9	2.5	0.1	41.9
สยามเช้านี้	0.4	1.7	2.2	1.7	4.6	0.7	0	11.3
บุษบาบานเช้า	0.4	2.3	2.2	0.4	7.2	0.6	0	13.1
คุยข่าว 10 โมง	0.1	0.9	1.6	1.0	4.8	0.8	0	9.2
ฮาร์ดคอข่าว	0	0.7	0.8	0.6	2.3	0.1	0	4.6
เช้านี้ที่หอมชัด	1.1	2.9	4.6	1.7	11.0	0.5	0	21.8
เจาะเกาะติด	0.9	1.4	3.6	1.0	7.7	1.0	0	15.6
ประเด็นเด็ด 7 สี	1.4	2.8	5.7	2.6	19.6	0.9	0	32.9
เช้าข่าวข้น คนข่าวเช้า	1.1	2.7	3.5	1.0	8.8	0.5	0.3	17.8
ที่นี่ทีวีไทย	0.8	0.8	2.3	1.2	5.1	0.5	0.3	11.0
อื่นๆ	0.3	0.7	1.5	0.6	2.5	0.1	0	5.7

ตารางที่ 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับรายการเล่าข่าวที่ดู พบว่ากลุ่มที่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี เป็นกลุ่มที่ดูรายการเล่าข่าวมากที่สุด โดยรายการเล่าข่าวที่นิยมมากที่สุด คือ รายการเรื่องเล่าเช้านี้ คิดเป็นร้อยละ 43.0 รองลงมาคือ รายการผู้หญิงถึงผู้หญิง คิดเป็น ร้อยละ 36.5 และ รายการเรื่องเด่นเย็นนี้ คิดเป็นร้อยละ 34.7 ส่วนรายการเล่าข่าวที่คนกลุ่มนี้นิยมดูน้อยที่สุด คือ รายการฮาร์ดคอข่าว คิดเป็นร้อยละ 2.3

ตารางที่ 31 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอาชีพกับรายการเล่าข่าวที่ชม

รายการเล่าข่าว	อาชีพ (ร้อยละ)							
	นักเรียน/ นักศึกษา	ราชการ/ พนักงาน ของรัฐ	พนักงาน รัฐ วิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท/ องค์กร	ประกอบ กิจการ ส่วนตัว	ไม่ได้ ทำงาน	อื่นๆ	รวม
เรื่องเล่าเช้านี้	26.9	12.9	3.5	10.7	11.7	1.6	2.6	70.1
ผู้หญิงถึงผู้หญิง	23.8	9.3	2.9	6.4	8.6	0.5	1.5	53.1
เที่ยงวันทันเหตุการณ์	14.9	11.7	1.5	4.1	9.8	1.2	1.7	44.9
สี่สัปดาห์ถึงสด	20.7	6.4	1.1	4.4	6.5	0.4	0.8	40.3
เรื่องเด่นเย็นนี้	21.0	10.8	1.8	7.6	10.4	1.5	2.1	55.2
ข่าววันใหม่	8.8	1.8	0.8	3.9	4.4	0.3	0.7	20.7
เรื่องเล่าเสาร์-อาทิตย์	15.7	7.4	1.8	6.8	7.5	0.7	1.6	41.5
สยามเช้านี้	3.8	1.7	0.9	2.0	2.3	0.2	0.6	11.5
บุษบาบานเช้า	7.3	0.8	0.3	1.7	1.7	0.2	0.6	12.6
คุยข่าว 10 โมง	3.9	1.3	0.8	1.0	1.3	0.5	0.4	9.2
ฮาร์ดคอข่าว	1.7	0.8	0.4	0.8	0.7	0.1	0.3	4.7
เช้านี้ที่หมอมจิต	9.5	2.9	0.9	4.2	2.7	0.8	1.2	22.2
เจาะเกาะคิด	6.1	2.6	0.6	3.4	2.6	0.3	0.9	16.5
ประเด็นเด็ด 7 สี	16.2	4.3	0.9	4.9	5.1	0.4	1.6	33.3
เช้าข่าวข้น คนข่าวเช้า	7.8	3.2	1.0	2.9	2.8	0.5	1.1	19.3
ที่นี่ทีวีไทย	3.6	1.8	0.8	1.8	2.7	0.4	1.1	12.1
อื่นๆ	2.6	0.5	0.4	0.6	1.2	0.5	0.2	5.9

ตารางที่ 31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับรายการเล่าข่าวที่ดู พบว่ากลุ่มนักเรียน/นักศึกษาเป็นกลุ่มที่ดูรายการเล่าข่าวมากที่สุด โดยรายการเล่าข่าวที่นิยมดูมากที่สุด คือ รายการเรื่องเล่าเช้านี้ คิดเป็นร้อยละ 26.9 รองลงมาคือ รายการผู้หญิงถึงผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 23.8 และ รายการเรื่องเด่นเย็นนี้ คิดเป็นร้อยละ 21.0 ส่วนรายการเล่าข่าวที่คนกลุ่มนี้นิยมดูน้อยที่สุด คือ รายการฮาร์ดคอข่าว คิดเป็นร้อยละ 1.7

ตารางที่ 32 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามภูมิลำเนากับรายการเล่าข่าวที่ชม

รายการเล่าข่าว	ภูมิลำเนา (ร้อยละ)						
	กรุงเทพฯ/ ปริมณฑล	ภาคกลาง	ภาค ตะวันออก	ภาคเหนือ	ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ	ภาคใต้	รวม
เรื่องเล่าเช้านี้	23.6	14.6	8.7	8.1	10.5	4.5	70.0
ผู้หญิงถึงผู้หญิง	18.0	11.3	5.9	6.9	7.5	3.6	53.3
เที่ยงวันทันเหตุการณ์	16.9	9.1	5.7	4.8	5.0	3.6	45.1
สี่สัปดาห์ถึงสด	13.7	8.6	5.3	5.8	4.6	2.5	40.4
เรื่องเด่นเย็นนี้	18.6	12.0	7.1	5.7	8.1	4.0	55.5
ข่าววันใหม่	7.4	4.0	2.7	2.3	2.9	1.4	20.6
เรื่องเล่าเสาร์-อาทิตย์	14.7	7.5	6.1	4.5	5.8	3.0	41.6
สยามเช้า	3.9	2.3	2.2	1.3	0.8	0.8	11.3
บุษบาบานเช้า	4.7	2.7	1.7	1.4	0.9	1.0	12.5
คุยข่าว 10 โมง	3.0	1.9	1.3	0.6	0.7	1.9	9.2
ฮาร์ดคอข่าว	2.2	0.7	0.8	0.5	0.3	0.2	4.7
เช้านี้ที่หอมชิต	7.2	3.8	3.7	2.5	3.6	1.7	22.4
เจาะเกาะติด	5.6	2.9	3.0	1.8	2.4	1.1	16.8
ประเด็นเด็ด 7 สี	10.9	5.5	4.7	3.4	6.3	2.8	33.6
เช้าข่าวข้น คนข่าวเช้า	7.5	3.0	2.5	2.1	2.5	1.9	19.6
ที่นี่ทีวีไทย	4.5	2.7	1.4	0.8	1.8	1.1	12.3
อื่นๆ	2.0	1.4	1.4	0.3	0.3	0.3	5.7

ตารางที่ 32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิลำเนากับรายการเล่าข่าวที่ดู พบว่าผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เป็นกลุ่มที่ดูรายการเล่าข่าวมากที่สุด โดยรายการเล่าข่าวที่นิยมดูมากที่สุด คือ รายการ เรื่องเล่าเช้านี้ คิดเป็นร้อยละ 23.6 รองลงมาคือ รายการ เรื่องเด่นเย็นนี้ คิดเป็นร้อยละ 18.6 และ รายการผู้หญิงถึงผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 18.0 ส่วนรายการเล่าข่าวที่คนกลุ่มนี้นิยมดูน้อยที่สุด คือ รายการฮาร์ดคอข่าว คิดเป็นร้อยละ 2.2

ตารางที่ 33 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามงานอดิเรกกับรายการเล่าข่าวที่ชม

รายการเล่าข่าว	งานอดิเรก (ร้อยละ)							
	ดูโทรทัศน์	ท่องเที่ยว	อ่านหนังสือ	เล่นกีฬา	เล่นอินเทอร์เน็ต	ช้อปปิ้ง	อื่นๆ	รวม
เรื่องเล่าเช้านี้	19.8	11.1	13.3	8.0	12.0	2.7	2.2	69.2
ผู้หญิงถึงผู้หญิง	14.5	6.0	12.1	5.9	9.7	2.9	1.4	52.6
เที่ยงวันทันเหตุการณ์	12.9	7.5	10.1	6.2	6.3	1.3	0.9	45.3
สี่สัปดาห์เท็งสด	10.1	5.1	8.7	4.6	8.0	2.4	1.0	39.9
เรื่องเด่นเย็นนี้	16.3	8.8	10.4	8.5	8.6	1.8	1.6	56.2
ข่าววันใหม่	5.9	4.0	4.7	2.2	2.8	1.1	0.4	21.0
เรื่องเล่าเสาร์-อาทิตย์	11.6	8.0	7.6	5.3	6.3	1.2	1.4	41.4
สยามเช้านี้	2.7	3.2	1.7	1.4	2.3	0.6	0.4	12.3
บุษบาบานเช้า	4.0	2.6	2.5	0.8	1.7	0.8	0.3	12.6
คุยข่าว 10 โมง	2.1	2.1	1.5	1.5	1.1	0.5	0.6	9.4
ฮาร์ดคอข่าว	1.0	0.9	0.7	0.9	0.9	0.5	0	5.0
เช้านี้ที่หอมชัด	6.1	4.3	4.1	2.9	3.2	0.6	0.9	22.2
เจาะเกาะคิด	5.4	3.0	2.8	2.1	2.5	0.8	0.6	17.2
ประเด็นเด็ด 7 สี	9.5	5.6	4.6	4.7	5.1	1.7	1.7	32.7
เช้าข่าวข้น คนข่าวเช้า	5.7	3.4	3.4	2.2	3.1	0.9	0.7	19.5
ที่นี่ทีวีไทย	4.0	2.4	2.0	2.0	1.7	0.5	0.8	13.3
อื่นๆ	1.2	0.8	0.7	1.3	0.9	0.3	0.7	5.9

ตารางที่ 33 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างงานอดิเรกกับรายการเล่าข่าวที่ดู พบว่าผู้ที่มีงานอดิเรกเป็นการดูโทรทัศน์นั้น เป็นกลุ่มที่ดูโทรทัศน์มากที่สุด โดยรายการเล่าข่าวที่นิยมดูมากที่สุดคือ รายการเรื่องเล่าเช้านี้ คิดเป็นร้อยละ 19.8 รองลงมาคือ รายการเรื่องเด่นเย็นนี้ คิดเป็นร้อยละ 16.3 และ รายการผู้หญิงถึงผู้หญิง คิดเป็นร้อยละ 14.5 ส่วนรายการเล่าข่าวที่คนกลุ่มนี้นิยมดูน้อยที่สุด คือ รายการฮาร์ดคอข่าว คิดเป็นร้อยละ 1.0

ตารางที่ 34 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามเพศกับการชมรายการเล่าข่าว

เพศ	การชมรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)		
	ทุกวัน	แล้วแต่สะดวก	อื่นๆ
ชาย	15.0	24.8	0.8
หญิง	23.8	34.2	1.4
รวม	38.8	59.0	2.2

ตารางที่ 34 ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการชมรายการเล่าข่าว พบว่าคนส่วนใหญ่ดูข่าวตามความสะดวกของเวลา ร้อยละ 59.0 โดยเพศหญิงดูตามความสะดวก ร้อยละ 34.2 มากกว่าเพศชาย ร้อยละ 34.2 ส่วนผู้ที่ดูรายการข่าวทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 38.8 โดยเพศหญิง ดูรายการทุกวัน ร้อยละ 23.8 มากกว่าเพศชาย ร้อยละ 15.0

ตารางที่ 35 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอายุกับการชมรายการเล่าข่าว

อายุ	การชมรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)		
	ทุกวัน	แล้วแต่สะดวก	อื่นๆ
ต่ำกว่า 14 ปี	2.4	1.5	0
15 -19 ปี	5.2	14.9	0.8
20 -24 ปี	4.4	12.6	0.3
25 -29 ปี	4.9	6.4	0.1
30 -34 ปี	6.8	4.9	0.2
35 -39 ปี	4.5	4.6	0.2
40 -44 ปี	3.3	2.8	0.3
45 -49 ปี	1.8	2.9	0.2
50 -54 ปี	2.0	4.5	0
55 -59 ปี	1.2	1.8	0.2
60 ปี หรือมากกว่า	2.5	1.8	0.1
รวม	38.9	58.9	2.2

ตารางที่ 35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการชมรายการเล่าข่าว พบว่ากลุ่มที่ดูข่าวเป็นประจำทุกวันมากที่สุดคือ กลุ่มที่มีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 30-34 ปี ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 6.8 ส่วนกลุ่มที่ดูรายการตามความสะดวกมากที่สุดคือนั้น คือกลุ่มที่มีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 15-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 14.9 ส่วนกลุ่มที่มีความถี่ในการดูรายการข่าวน้อยที่สุด คือกลุ่มที่มีอายุเฉลี่ยอยู่ที่ 55-59 ปี ซึ่งดูรายการเล่าข่าวทุกวันเพียง ร้อยละ 1.2 และดูตามความสะดวกเพียงร้อยละ 1.8

ตารางที่ 36 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามระดับการศึกษากับการชมรายการเล่าข่าว

ระดับการศึกษา	การชมรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)		
	ทุกวัน	แล้วแต่สะดวก	อื่นๆ
ประถมศึกษา	1.7	2.5	0
มัธยมต้น	3.9	3.8	0.1
มัธยมปลาย	5.3	9.4	0.8
อาชีวศึกษา	2.9	3.4	0.4
ปริญญาตรี	21.5	37.9	0.7
ปริญญาโท	2.8	2.2	0
สูงกว่าปริญญาโท (ป.เอก)	0.3	0.1	0
ไม่ได้รับการศึกษา	0	0.3	0
รวม	38.4	59.6	2.0

ตารางที่ 36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการชมรายการเล่าข่าว พบว่ากลุ่มที่มีความถี่ในการดูโทรทัศน์มากที่สุดคือกลุ่ม ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี โดยส่วนมากจะดูรายการเล่าข่าวตามความสะดวก ร้อยละ 37.9 และ ดูรายการเล่าข่าวทุกวัน ร้อยละ 21.5 ส่วนกลุ่มที่ไม่ได้รับการศึกษาเป็นกลุ่มที่มีความถี่ในการดูรายการเล่าข่าวน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 37 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอาชีพกับการชมรายการเล่าข่าว

อาชีพ	การชมรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)		
	ทุกวัน	แล้วแต่สะดวก	อื่นๆ
นักเรียน/นักศึกษา	10.3	25.7	0.8
รับราชการ/ พนักงานของรัฐ	10.6	7.0	0.1
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.1	2.7	0.2
พนักงานบริษัท/ องค์กร	7.5	8.0	0.4
ประกอบกิจการส่วนตัว	5.1	11.6	0.4
ไม่ได้ทำงาน	1.3	1.9	0.1
อื่นๆ	1.9	2.0	0.2
รวม	39.0	58.8	2.2

ตารางที่ 37 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการชมรายการเล่าข่าว พบว่า ผู้ที่รับราชการหรือเป็นพนักงานของรัฐ มีความถี่ในการดูรายการเล่าข่าวทำวันสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10.6 รองลงมาคือกลุ่มนักเรียนนักศึกษาคิดเป็นร้อยละ 10.3

ตารางที่ 38 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามภูมิภาคกับการชมรายการเล่าข่าว

ภูมิภาค	การชมรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)		
	ทุกวัน	แล้วแต่สะดวก	อื่นๆ
กรุงเทพฯ/ปริมณฑล	14.9	17.2	0.4
ภาคกลาง	7.4	12.4	0.5
ภาคตะวันออก	6.0	7.0	0.5
ภาคเหนือ	4.3	7.5	0.1
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4.2	9.9	0.3
ภาคใต้	2.4	4.6	0.3
รวม	39.2	58.6	2.2

ตารางที่ 38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาคกับการชมรายการเล่าข่าว พบว่า กลุ่มที่มีความถี่ในการดูรายการเล่าข่าวสูงที่สุดคือ กลุ่มของผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล โดยดูรายการเล่าข่าวทุกวันร้อยละ 14.9 และดูรายการเล่าข่าวตามความสะดวก ร้อยละ 17.2 โดยกลุ่มที่มีความถี่ในการดูรายการเล่าข่าวต่ำที่สุดคือกลุ่มที่อาศัยอยู่ในเขตภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 7.3

ตารางที่ 39 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามงานอดิเรกกับการชมรายการเล่าข่าว

งานอดิเรก	การชมรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)		
	ทุกวัน	แล้วแต่สะดวก	อื่นๆ
ดูโทรทัศน์	11.8	16.9	0.6
ท่องเที่ยว	7.0	7.7	0.4
อ่านหนังสือ	6.8	11.5	0
เล่นกีฬา	5.7	6.5	0.4
เล่นอินเทอร์เน็ต	7.0	9.3	0.2
ข้อปั้ง	1.3	2.7	0.1
อื่นๆ	1.0	2.9	0.2
รวม	40.6	57.6	1.7

ตารางที่ 39 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิฐานะกับการชมรายการเล่าข่าว พบว่า กลุ่มที่ดูโทรทัศน์เป็นงานอดิเรก เป็นกลุ่มที่มีความถี่ในการดูรายการเล่าข่าวสูงที่สุด โดยดูทุกวัน คิดเป็นร้อยละ 11.8 และดูตามความสะดวกคิดเป็นร้อยละ 16.9 ส่วนกลุ่มที่มีความถี่ในการดูรายการเล่าข่าวทุกวันต่ำที่สุดคือ กลุ่มที่มีงานอดิเรกอื่นๆ เช่น ปลูกต้นไม้ ทำงานประดิษฐ์ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 1.0 และ กลุ่มที่มีความถี่ในการดูรายการเล่าข่าวตามความสะดวกต่ำที่สุดคือ กลุ่มที่ข้อปั้งเป็นงานอดิเรก คิดเป็นร้อยละ 2.7

ตารางที่ 40 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามเพศกับความต่อเนื่องในการดูรายการเล่าข่าว

เพศ	ความต่อเนื่องในการดูรายการเล่าข่าวแต่ละครั้ง (ร้อยละ)	
	ทั้งรายการ	ไม่ตลอดรายการ
ชาย	10.0	30.8
หญิง	11.7	47.6
รวม	21.6	78.4

ตารางที่ 40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความต่อเนื่องในการดูรายการเล่าข่าวแต่ละ ครั้ง พบว่าส่วนใหญ่แล้วคนทั่วไปมักจะไม่ได้ดูรายการเล่าข่าวแบบต่อเนื่องทั้งรายการ โดยคิดเป็นร้อยละ 78.4 โดยเพศหญิงที่ไม่ดูรายการเล่าข่าวตลอดรายการมีจำนวนร้อยละ 47.6 มากกว่าเพศชายที่ไม่ดู รายการเล่าข่าวตลอดรายการ คิดเป็นร้อยละ 30.8 ส่วนกลุ่มที่ดูรายการเล่าข่าวตลอดทั้ง รายการนั้นมี จำนวนร้อยละ 21.6 โดย โดยเพศหญิงที่ดูรายการเล่าข่าวตลอดรายการมีจำนวนร้อยละ 11.7 มากกว่าเพศชายที่ดูรายการเล่าข่าวตลอดรายการ คิดเป็นร้อยละ 10.0

ตารางที่ 41 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอายุกับความต่อเนื่องในการดูรายการเล่าข่าว

อายุ	ความต่อเนื่องในการดูรายการเล่าข่าวแต่ละครั้ง (ร้อยละ)	
	ทั้งรายการ	ไม่ตลอดรายการ
ต่ำกว่า 14 ปี	1.2	2.8
15 -19 ปี	3.5	17.5
20 -24 ปี	2.5	14.7
25 -29 ปี	2.1	9.5
30 -34 ปี	4.8	7.0
35 -39 ปี	3.0	6.4
40 -44 ปี	1.7	4.7
45 -49 ปี	0.8	3.9
50 -54 ปี	0.8	5.8
55 -59 ปี	0.3	2.8
60 ปี หรือมากกว่า	1.0	3.4
รวม	21.6	78.4

ตารางที่ 41 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความต่อเนื่องในการดูรายการเล่าข่าวแต่ละครั้ง พบว่ากลุ่มอายุเฉลี่ย 30 -34 ปี เป็นกลุ่มที่ดูรายการเล่าข่าวต่อเนื่องตลอดทั้งรายการ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 4.8 ส่วนกลุ่มที่ดูรายการเล่าข่าวอย่างไม่ต่อเนื่องตลอดทั้งรายการมากที่สุด ได้แก่กลุ่มที่มีอายุเฉลี่ย 15 -19 ปี คิดเป็นร้อยละ 17.5

ตารางที่ 42 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามระดับการศึกษากับความต่อเนื่องในการดูรายการเล่าข่าว

ระดับการศึกษา	ความต่อเนื่องในการดูรายการเล่าข่าวแต่ละครั้ง (ร้อยละ)	
	ทั้งรายการ	ไม่ตลอดรายการ
ประถมศึกษา	0.7	3.4
มัธยมต้น	1.9	5.8
มัธยมปลาย	3.6	11.9
อาชีวศึกษา	1.4	5.1
ปริญญาตรี	13.6	46.8
ปริญญาโท	0.6	4.4
ปริญญาเอก	0	0.4
ไม่ได้รับการศึกษา	0	0.3
รวม	21.9	78.1

ตารางที่ 42 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความต่อเนื่องในการดูรายการเล่าข่าวแต่ละครั้ง พบว่ากลุ่มที่ดูรายการเล่าข่าวต่อเนื่องตลอดทั้งรายการมากที่สุด คือกลุ่มที่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 13.6 ส่วนกลุ่มที่ดูรายการเล่าข่าวอย่างไม่ต่อเนื่องตลอด ทั้งรายการมากที่สุดได้แก่กลุ่มที่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 46.8

ตารางที่ 43 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอาชีพกับความต่อเนื่องในการดูรายการเล่าข่าว

อาชีพ	ความต่อเนื่องในการดูรายการเล่าข่าวแต่ละครั้ง (ร้อยละ)	
	ทั้งรายการ	ไม่ตลอดรายการ
นักเรียน/นักศึกษา	6.8	30.3
รับราชการ/ พนักงานของรัฐ	6.8	11.1
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0.6	4.3
พนักงานบริษัท/ องค์กร	3.0	12.9
ประกอบกิจการส่วนตัว	3.1	13.7
ไม่ได้ทำงาน	0.5	2.8
อื่นๆ	0.7	3.4
รวม	21.5	78.5

ตารางที่ 43 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความต่อเนื่องในการดูรายการเล่าข่าวแต่ละครั้ง พบว่ากลุ่มที่ดูรายการเล่าข่าวต่อเนื่องตลอดทั้งรายการมากที่สุด คือกลุ่มนักเรียนนักศึกษา และกลุ่มที่รับราชการหรือพนักงานของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 6.8 ส่วนกลุ่มที่ดูรายการเล่าข่าวอย่างไม่ต่อเนื่องตลอด ทั้งรายการมากที่สุด ได้แก่กลุ่มนักเรียนนักศึกษาเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 30.3

ตารางที่ 44 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามงานอดิเรกกับความต่อเนื่องในการดูรายการเล่าข่าว

งานอดิเรก	ความต่อเนื่องในการดูรายการเล่าข่าวแต่ละครั้ง (ร้อยละ)	
	ทั้งรายการ	ไม่ตลอดรายการ
ดูโทรทัศน์	7.4	21.9
ท่องเที่ยว	3.9	10.9
อ่านหนังสือ	4.2	14.4
เล่นกีฬา	3.7	8.9
เล่นอินเทอร์เน็ต	2.2	14.4
ซื้อปิ้ง	0.5	3.5
อื่นๆ	0.2	4.0
รวม	22.1	77.9

ตารางที่ 44 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างงานอดิเรกกับความต่อเนื่องในการดูรายการเล่าข่าว แต่ละครั้ง พบว่ากลุ่มที่ดูรายการเล่าข่าวต่อเนื่องตลอดทั้งรายการมากที่สุด คือกลุ่มที่ดูโทรทัศน์ เป็นงานอดิเรก คิดเป็นร้อยละ 7.4 ส่วนกลุ่มที่ดูรายการเล่าข่าวอย่างไม่ต่อเนื่องตลอดทั้งรายการมากที่สุดก็ยังคงเป็นกลุ่มที่ดูโทรทัศน์เป็นงานอดิเรกเช่นกัน คิดเป็นร้อยละ 21.9

ตารางที่ 45 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามเพศกับความเชื่อในรายการเล่าข่าว

เพศ	ความเชื่อในรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)					จำนวน (N) (%)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
	มากที่สุด	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อยที่สุด			
ชาย	82	194	180	9	5	470	3.72	0.808
	17.4	41.3	38.3	1.9	1.1	100		
หญิง	110	326	246	10	6	698	3.75	0.764
	15.8	46.7	35.2	1.4	0.9	100		
รวม	192	520	427	19	11	1068	3.74	0.781
	16.4	44.5	36.5	1.6	.9	100		

ตารางที่ 45 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความเชื่อจากการดูรายการเล่าข่าว พบว่า ส่วนใหญ่มีความเชื่อจากการดูรายการเล่าข่าวอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คิดเป็นร้อยละ 44.5 เมื่อพิจารณากลุ่มผู้ชายพบว่า มีค่าเฉลี่ยความเชื่อรายการเล่าข่าว 3.72 ส่วนกลุ่มผู้หญิงพบว่า มีค่าเฉลี่ยความเชื่อรายการเล่าข่าว 3.75

ตารางที่ 46 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความเชื่อจากการดูรายการเล่าข่าว

อายุ	ความเชื่อในรายการเล่าข่าว (คน)					จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
	น้อยที่สุด	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด			
ต่ำกว่า 14 ปี	1	0	29	4	10	44	3.50	0.928
15 -19 ปี	1	4	112	100	27	244	3.61	0.721
20 -24 ปี	0	2	93	95	14	204	3.59	0.633
25 -29 ปี	0	1	40	75	18	134	3.82	0.659
30 -34 ปี	0	0	38	68	34	140	3.97	0.719
35 -39 ปี	1	1	27	52	31	112	3.99	0.800
40 -44 ปี	1	2	26	28	19	76	3.82	0.890
45 -49 ปี	1	3	8	31	12	55	3.91	0.867
50 -54 ปี	2	4	18	34	16	74	3.78	0.940
55 -59 ปี	3	0	18	14	1	36	3.28	0.882
60 ปี ขึ้นไป	1	2	16	22	10	51	3.75	0.891
รวม	11	19	425	523	192	1170	3.74	0.781

ตารางที่ 46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความเชื่อจากการดูรายการเล่าข่าว พบว่า กลุ่มอายุที่มีค่าเฉลี่ยความเชื่อสูงสุดคือกลุ่มอายุ 35-39 ปี มีค่า 3.99 รองลงมาคือกลุ่มอายุ 45-49 ปี มีค่า 3.91 ส่วนกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความเชื่อต่ำสุดคือกลุ่มอายุ 55-59 ปี มีค่าเฉลี่ยความเชื่ออยู่ที่ระดับ 3.28

ตารางที่ 47 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความเชื่อจากการดูรายการเล่าข่าว

อาชีพ	ความเชื่อในรายการเล่าข่าว (คน)					จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
	น้อยที่สุด	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด			
นักเรียน/นักศึกษา	2	4	211	165	50	432	3.59	0.721
รับราชการ/พนักงานของรัฐ	1	3	57	88	63	212	3.99	0.817
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	0	1	22	23	10	56	3.75	0.769
พนักงานบริษัท/องค์กร	0	1	67	100	20	188	3.74	0.647
ประกอบกิจการส่วนตัว	5	4	41	114	33	197	3.84	0.815
ไม่ได้ทำงาน	3	3	10	13	7	36	3.50	1.159
อื่นๆ	0	3	18	19	8	48	3.67	0.834
รวม	11	19	426	522	191	1169	3.74	0.781

ตารางที่ 47 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความเชื่อจากการดูรายการเล่าข่าว พบว่า กลุ่มอาชีพที่มีค่าเฉลี่ยความเชื่อสูงสุดคือกลุ่มที่รับราชการ มีค่า 3.99 รองลงมาคือกลุ่มผู้ที่ประกอบกิจการส่วนตัว มีค่า 3.84 ส่วนกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยความเชื่อต่ำสุดคือกลุ่มผู้ที่ไม่ได้ทำงาน มีค่าเฉลี่ยความเชื่ออยู่ที่ระดับ 3.50

ตารางที่ 48 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามเพศกับการเปรียบเทียบรายการเล่าข่าวกับรายการข่าวอื่น

เพศ	การเปรียบเทียบรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)	
	เปรียบเทียบ	ไม่เปรียบเทียบ
ชาย	15.8	24.6
หญิง	26.4	33.1
รวม	42.2	57.8

ตารางที่ 48 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการเปรียบเทียบรายการเล่าข่าว พบว่าส่วนใหญ่ผู้ชมไม่เปรียบเทียบรายการเล่าข่าวที่ดู โดยไม่เปรียบเทียบถึงร้อยละ 57.8 ซึ่งเพศหญิง ไม่เปรียบเทียบ ร้อยละ 33.1 มากกว่าเพศชายที่ไม่เปรียบเทียบ คิดเป็นร้อยละ 24.6 ส่วนกลุ่มที่เปรียบเทียบมีเพียงร้อยละ 42.2 คิดเป็นเพศหญิงร้อยละ 26.4 ซึ่งมากกว่าเพศชายที่เปรียบเทียบ เพียงร้อยละ 15.8

ตารางที่ 49 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอายุกับการเปรียบเทียบรายการเล่าข่าวกับรายการข่าวอื่น

อายุ	การเปรียบเทียบรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)	
	เปรียบเทียบ	ไม่เปรียบเทียบ
ต่ำกว่า 14 ปี	0.6	3.4
15 -19 ปี	11.5	9.4
20 -24 ปี	8.3	8.9
25 -29 ปี	4.3	7.2
30 -34 ปี	4.2	7.7
35 -39 ปี	3.0	6.6
40 -44 ปี	2.8	3.5
45 -49 ปี	1.4	3.4
50 -54 ปี	2.1	4.3
55 -59 ปี	1.5	1.5
60 ปี หรือมากกว่า	2.4	2.0
รวม	42.1	57.9

ตารางที่ 49 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการเปรียบเทียบรายการเล่าข่าว พบว่า กลุ่มที่เปรียบเทียบรายการเล่าข่าวสูงที่สุด คือกลุ่มที่มีอายุเฉลี่ย 15-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 11.5 และ กลุ่มที่เปรียบเทียบต่ำที่สุดคือ กลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 14 ปี คิดเป็นร้อยละ 0.6 ส่วนกลุ่มที่ไม่เปรียบเทียบรายการเล่าข่าวสูงที่สุด เป็นกลุ่มที่มีอายุเฉลี่ย 15-19 ปี คิดเป็นร้อยละ 9.4

ตารางที่ 50 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามระดับการศึกษากับการเปรียบเทียบรายการเล่าข่าวกับรายการข่าวอื่น

ระดับการศึกษา	การเปรียบเทียบรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)	
	เปรียบเทียบ	ไม่เปรียบเทียบ
ประถมศึกษา	2.1	2.0
มัธยมต้น	2.7	5.1
มัธยมปลาย	6.4	9.2
อาชีวศึกษา	3.2	3.2
ปริญญาตรี	25.9	34.7
ปริญญาโท	1.6	3.5
ปริญญาเอก	0.2	0.2
ไม่ได้รับการศึกษา	0.1	0.1
รวม	42.1	57.9

ตารางที่ 50 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับการเปรียบเทียบรายการเล่าข่าว พบว่ากลุ่มที่มีการเปรียบเทียบรายการเล่าข่าวสูงที่สุดคือ กลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 25.9 และกลุ่มที่เปรียบเทียบรายการเล่าข่าวต่ำที่สุดคือ กลุ่มที่ไม่ได้รับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 0.1 ส่วนกลุ่มที่ไม่เปรียบเทียบรายการเล่าข่าวเลขก็คือกลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี เช่นเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 34.7

ตารางที่ 51 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอาชีพกับการเปรียบเทียบรายการเล่าข่าวกับรายการข่าวอื่น

อาชีพ	การเปรียบเทียบรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)	
	เปรียบเทียบ	ไม่เปรียบเทียบ
นักเรียน/นักศึกษา	18.6	18.6
รับราชการ/ พนักงานของรัฐ	6.4	11.5
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	2.0	2.7
พนักงานบริษัท/ องค์กร	7.1	8.9
ประกอบกิจการส่วนตัว	5.8	11.2
ไม่ได้ทำงาน	0.9	2.3
อื่นๆ	1.7	2.4
รวม	42.4	57.6

ตารางที่ 51 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับการเปรียบเทียบรายการเล่าข่าว พบว่ากลุ่มที่มีการเปรียบเทียบสูงสุดคือกลุ่มนักเรียน/นักศึกษา โดยมีสัดส่วนผู้ที่เปรียบเทียบและผู้ที่ไม่เปรียบเทียบเท่ากันคือ ร้อยละ 18.6

ตารางที่ 52 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามภูมิภาคกับการเปรียบเทียบรายการเล่าข่าวกับรายการข่าวอื่น

ภูมิภาค	การเปรียบเทียบรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)	
	เปรียบเทียบ	ไม่เปรียบเทียบ
กรุงเทพฯ/ปริมณฑล	12.0	20.5
ภาคกลาง	7.1	12.9
ภาคตะวันออก	5.8	7.9
ภาคเหนือ	4.7	7.3
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	9.3	5.2
ภาคใต้	3.6	3.7
รวม	42.5	57.5

จากตารางที่ 52 ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาคกับการเปรียบเทียบรายการเล่าข่าว พบว่า ผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล เป็นกลุ่มที่มีการเปรียบเทียบรายการเล่าข่าวสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 12.0 ส่วนกลุ่มที่มีการเปรียบเทียบรายการเล่าข่าวน้อยที่สุด คือกลุ่มที่อาศัยอยู่ในภาคใต้ คิดเป็นร้อยละ 3.6

ตารางที่ 53 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามงานอดิเรกกับการเปรียบเทียบรายการเล่าข่าวกับรายการข่าวอื่น

งานอดิเรก	การเปรียบเทียบรายการเล่าข่าว (ร้อยละ)	
	เปรียบเทียบ	ไม่เปรียบเทียบ
ดูโทรทัศน์	14.7	14.6
ท่องเที่ยว	5.0	10.0
อ่านหนังสือ	5.2	13.3
เล่นกีฬา	4.2	8.3
เล่นอินเทอร์เน็ต	7.3	9.3
ซื้อปิ้ง	2.1	2.1
อื่นๆ	1.9	2.1
รวม	40.4	59.6

ตารางที่ 53 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างงานอดิเรกกับการเปรียบเทียบรายการเล่าข่าว พบว่า ผู้ที่ดูโทรทัศน์เป็นงานอดิเรก เป็นกลุ่มที่มีการเปรียบเทียบรายการเล่าข่าวสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 14.7 ส่วนกลุ่มที่มีการเปรียบเทียบรายการเล่าข่าวน้อยที่สุด คือกลุ่มที่มีงานอดิเรกอื่นๆ เช่น การปลูกต้นไม้ หรือทำงานประดิษฐ์ เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 1.9

ตารางที่ 54 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามการเปรียบเทียบรายการเล่าข่าวกับสื่ออื่น

การเปรียบเทียบ	จำนวน	ร้อยละ
ข่าววิทยุ	36	7.6
ข่าวหนังสือพิมพ์	205	43.4
รายการข่าวอื่นทางโทรทัศน์	172	36.4
การพูดคุยกับคนอื่น	43	9.1
อื่นๆ	16	3.4
รวม	472	100.0

ตารางที่ 54 การเปรียบเทียบรายการเล่าข่าว พบว่า ผู้ให้ข้อมูลเปรียบเทียบรายการเล่าข่าวกับข่าวหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 43.4 รองลงมาคือการเปรียบเทียบกับรายการข่าวอื่นทางโทรทัศน์ ร้อยละ 36.4

ตารางที่ 55 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามเพศกับควมมีจริยธรรมของผู้เล่าข่าวในรายการที่ชม

เพศ	ควมมีจริยธรรมของผู้เล่าข่าวในรายการเล่าข่าวที่ชม					จำนวน (N) (%)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
	มากที่สุด	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อยที่สุด			
ชาย	55	192	200	13	4	464	3.61	0.765
	11.9%	41.4%	43.1%	2.8%	.9%	100		
หญิง	98	326	228	18	10	680	3.72	0.791
	14.4%	47.9%	33.5%	2.6%	1.3%	100		
รวม	154	518	428	31	14	1145	3.67	0.783
	13.4%	45.2%	37.4%	2.7%	1.1%	100		

ตารางที่ 55 ควมมีจริยธรรมของผู้เล่าข่าว พบว่า ผู้ให้ข้อมูลชายเห็นว่าผู้เล่าข่าวในรายการที่ชม มีค่าระดับจริยธรรมที่ 3.61 คือค่อนข้างสูง ขณะที่ผู้ให้ข้อมูลหญิงเห็นว่าผู้เล่าข่าวในรายการที่ชม มีค่าระดับจริยธรรมที่ 3.72

ตารางที่ 56 ผู้ให้ข้อมูลจำแนกตามอายุกับความมีจริยธรรมของผู้เล่าข่าวในรายการที่ดู

อายุ	ความเชื่อในรายการเล่าข่าว (คน)					จำนวน (N)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
	น้อยที่สุด	ค่อนข้างน้อย	ปานกลาง	ค่อนข้างมาก	มากที่สุด			
ต่ำกว่า14 ปี	0	0	29	11	5	45	3.47	0.694
15 -19 ปี	0	5	93	106	33	237	3.71	0.728
20 -24 ปี	1	4	82	95	17	199	3.62	0.693
25 -29 ปี	3	0	40	70	21	134	3.79	0.786
30 -34 ปี	0	3	41	60	30	134	3.87	0.779
35 -39 ปี	2	4	40	41	20	107	3.68	0.886
40 -44 ปี	0	5	29	25	12	71	3.62	0.851
45 -49 ปี	1	5	17	27	6	56	3.57	0.871
50 -54 ปี	4	3	17	50	2	76	3.57	0.838
55 -59 ปี	2	2	15	16	0	35	3.29	0.825
60 ปี ขึ้นไป	0	1	23	18	8	50	3.66	0.772
รวม	13	32	426	519	154	1144	3.67	0.783

ตารางที่ 56 ความมีจริยธรรมของผู้เล่าข่าว เมื่อพิจารณาตามกลุ่มอายุพบว่ากลุ่มอายุ 30-34 ปี เห็นว่าผู้เล่าข่าวมีจริยธรรมสูงสุดที่ระดับ 3.87 ส่วนกลุ่มที่คิดว่าผู้เล่าข่าวมีจริยธรรมต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับกลุ่มอื่นคือกลุ่มอายุ 55-59 ปี เห็นว่าผู้เล่าข่าวมีจริยธรรมที่ระดับ 3.29

ผู้ให้ข้อมูลชายเห็นว่าผู้เล่าข่าวในรายการที่ชม มีค่าระดับจริยธรรมที่ 3.61 คือค่อนข้างสูง ขณะที่ผู้ให้ข้อมูลหญิงเห็นว่าผู้เล่าข่าวในรายการที่ชม มีค่าระดับจริยธรรมที่ 3.72

ตารางที่ 57 รายการเล่าข่าวที่ประชาชนชื่นชอบมากที่สุด

รายการ	ความชื่นชอบ	
	จำนวน	ร้อยละ
ข่าววันใหม่	26	2.5
เรื่องเด่นเย็นนี้	144	13.7
ผู้หญิงถึงผู้หญิง	195	18.6
เรื่องเล่าเช้านี้	359	34.2
เช้านี้ที่หอมชิต	17	1.6
สีสันบันเทิงสด	59	5.6
คุยข่าว10 โมง	10	1.0
ประเด็นเด็ด 7 สี	56	5.3
บุษบาบานเช้า	65	6.2
ฮาร์ดคอข่าว	2	0.2
เที่ยงวันทันเหตุการณ์	42	4.0
เจาะเกาะติด	21	2.0
ที่นี่ทีวีไทย	11	1.0
ข่าว 3 มิติ	13	1.2
เช้าข่าวข้นคนข่าวเช้า	13	1.2
voice news	4	0.4
astv news	4	0.4
bbc news	3	0.3
อื่นๆ	5	0.5
รวม	1049	100.0

ตารางที่ 57 รายการเล่าข่าวที่ประชาชนชื่นชอบมากที่สุดคือรายการเล่าข่าวที่ผู้ให้ข้อมูลระบุว่าชอบมากที่สุดอันดับแรกจาก 3 อันดับ โดยรายการที่ผู้ให้ข้อมูลชอบมากที่สุดคือ เรื่องเล่าเช้านี้ มีผู้เลือกคิดเป็นร้อยละ 34.2 รองลงมาคือรายการผู้หญิงถึงผู้หญิง ร้อยละ 18.6

ตารางที่ 58 ผู้เล่าข่าวที่ประชาชนชื่นชอบมากที่สุด

รายชื่อผู้เล่าข่าว	จำนวน	ร้อยละ
สรยุทธ สุทัศนะจินดา	353	39.0
พัชรศรี เบญจมาศ	173	19.1
ภาษิต อภิญาวาท	53	5.9
กิตติ สิงหาปัด	56	6.2
มีสุข แจ่มมีสุข	19	2.1
นรากร ดิยายน	30	3.3
สายสวรรค์ ขยันยิ่ง	12	1.3
เอกราช เก่งทุกทาง	37	4.1
กุลนัดดา ปัจฉิมสวัสดิ์	43	4.8
พรหมพร ยูวะเวส	8	0.9
พีรพล เอื้ออารีย์กุล	17	1.9
กฤติกา ศักดิ์มณี	16	1.8
มล.ปัสัฒ เทวกุล	6	0.7
พิมลวรรณ ศุภยางค์	9	1.0
สนธิ ลิ้มทองกุล	3	0.3
พิษณุ นิลกลัด	13	1.4
กนก รัตน์วงศ์สกุล	10	1.1
ปวีรศา เพ็ญชาติ	6	0.7
สาธิต กรีกุล	8	0.9
ศรัณยู ประชากิจ	5	0.6
วิศาล ดิลกวณิช	2	0.2
บุญยวีร์ สุขกุลวรเศรษฐ์	1	0.1
ดร.เจิมศักดิ์ ปิ่นทอง	2	0.2
ธีระ ธีบุญไพบูลย์	14	1.5
รศ.สุขุม นวลสกุล	1	0.1
สุขวัณ บุญกุล	1	0.1
ปานระพี ระพีพันธุ์	4	0.4
ชาญชัย กายสิทธิ์	1	0.1
กำภู ภูริภูวดล	2	0.2
รวม	905	100.0

จากตารางที่ 58 ที่แสดงถึงผู้เล่าข่าวที่ประชาชนชื่นชอบมากที่สุด พบว่าอันดับหนึ่ง คือ คุณสรยุทธ สุทัศนะจินดา คิดเป็นร้อยละ 39.0 อันดับที่สอง คือ คุณพัชรศรี เบญจมาศ คิดเป็นร้อยละ 19.1 และ อันดับที่สาม คือ คุณกิตติ สิงหาปัด คิดเป็นร้อยละ 6.2

ตารางที่ 59 ความพึงพอใจต่อผู้เล่าข่าวในรายการเล่าข่าวที่ชมบ่อยที่สุด

ลักษณะ	ความพึงพอใจ					จำนวน (N) (%)	ค่าเฉลี่ย (Mean)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)
	มากที่สุด	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อยที่สุด			
แต่งกายเหมาะสม	266	380	127	212	198	1183	3.25	1.416
	22.5	32.1	10.7	17.9	16.7	100		
พูดจาชัดเจน	279	346	138	227	195	1185	3.24	1.423
	23.5	29.2	11.6	19.2	16.5	100		
มีความน่าเชื่อถือ	213	389	172	252	159	1185	3.21	1.325
	18.0	32.8	14.5	21.3	13.4	100		
เล่าข่าวตามข้อเท็จจริง	226	342	212	202	202	1184	3.16	1.372
	19.1	28.9	17.9	17.1	17.1	100		
การให้ความเห็นประกอบในการเล่าข่าว	186	328	250	206	213	1183	3.06	1.341
	15.7	27.7	21.1	17.4	18.0	100		
มีความรู้ในเรื่องข่าวที่เล่า	201	375	195	217	193	1181	3.15	1.347
	17.0	31.8	16.5	18.4	16.3	100		
สร้างอารมณ์ร่วมทำให้เกิดความรู้สึกตามอารมณ์ที่เล่า	237	331	195	185	237	1185	3.12	1.422
	20.0	27.9	16.5	15.6	20.0	100		
มีการหาข้อมูลประกอบข่าวที่เล่า	214	362	189	190	230	1185	3.12	1.397
	18.1	30.5	15.9	16.0	19.4	100		

ตารางที่ 59 ความพึงพอใจต่อผู้เล่าข่าวในด้านต่างๆ พบว่าผู้ให้ข้อมูลพอใจผู้เล่าข่าวที่แต่งกายเหมาะสม ที่ระดับ 3.25 และผู้เล่าข่าวที่พูดจาชัดเจน ร้อยละ 3.24 ส่วนที่ผู้ให้ข้อมูลพึงพอใจผู้เล่าข่าวน้อยที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับด้านต่างๆ พบว่าเป็นด้านการให้ความเห็นประกอบในการเล่าข่าว มีความพึงพอใจที่ระดับ 3.06

ตารางที่ 60 ลักษณะของผู้เล่าข่าวที่ประชาชนพึงพอใจ

ลักษณะของผู้เล่าข่าวที่ประชาชนพึงพอใจ	ร้อยละ
พูดจาชัดเจน ฉะฉาน ถ่ายทอดได้เข้าใจ รู้เรื่อง	37.7
เสนอข่าวตามความจริง ตรงไปตรงมา เป็นกลาง	25.8
คู่มือธยศัย ยิ้มแย้ม สนุกสนาน มีลูกเล่น	7.4
หน้าตาดี บุคลิกดี แต่งตัวดี ภูมิฐาน มีความมั่นใจ ดูน่าเชื่อถือ	13.2
พูดจาไพเราะ สุภาพ นุ่มนวล	6.6
เก่ง ฉลาด มีไหวพริบ มีความรู้ในเรื่องที่เล่า	9.2
รวม	100.0

จากตารางที่ 60 ที่แสดงถึงร้อยละของลักษณะของผู้เล่าข่าวที่ประชาชนชื่นชอบ พบว่า ลักษณะของผู้เล่าข่าวที่ประชาชนชื่นชอบมากเป็นอันดับหนึ่ง คือ พูดจาชัดเจน ฉะฉาน ถ่ายทอดได้รู้เรื่องเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 37.7 อันดับสองคือ เสนอข่าวตามความจริง ตรงไปตรงมา เป็นกลาง คิดเป็นร้อยละ 25.8 อันดับสามคือ หน้าตาดี บุคลิกดี แต่งตัวดี ภูมิฐาน มีความมั่นใจ ดูน่าเชื่อถือ คิดเป็นร้อยละ 13.2 อันดับที่ดี คือ เก่ง ฉลาด มีไหวพริบ มีความรู้ในเรื่องที่เล่า คิดเป็นร้อยละ 9.2 อันดับที่ย่ำคือ คู่มือ ธยศัย ยิ้มแย้ม สนุกสนาน มีลูกเล่น คิดเป็นร้อยละ 7.4 และอันดับสุดท้ายคือ พูดจาไพเราะ สุภาพ นุ่มนวล คิดเป็นร้อยละ 6.6

บทที่ 5

รายงานผลการวิจัยจากการสนทนากลุ่ม

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “จริยธรรมของผู้เล่าข่าวรายการโทรทัศน์” นี้ ส่วนที่ได้จากการเก็บข้อมูลโดยวิธีการสนทนากลุ่ม สามารถอธิบายผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อศึกษาจริยธรรมของผู้เล่าข่าว เพื่อศึกษาคุณสมบัติของผู้เล่าข่าวที่พึงประสงค์ขงสังคมไทย และเพื่อศึกษาการเปิดรับและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อรายการเล่าข่าว

การสนทนากลุ่มสำหรับการศึกษาวิจัยนี้จัดขึ้น 6 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มนักเรียน 2) กลุ่มนิสิตนักศึกษา 3) กลุ่มนักวิชาชีพ เช่น แพทย์ อาจารย์ สถาปนิก วิศวกร 4) กลุ่มนักธุรกิจ เจ้าของกิจการผู้ประกอบการ 5) กลุ่มพนักงาน ลูกจ้าง คนขายของ และ 6) กลุ่มผู้สูงอายุ

ผู้ให้ข้อมูลแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 5-8 คน การสนทนาแต่ละกลุ่มใช้เวลา 2-3 ชั่วโมง ผลการศึกษา แบ่งเป็น 3 ส่วน ประกอบด้วย 1) จริยธรรมของผู้เล่าข่าว 2) คุณสมบัติของผู้เล่าข่าวที่พึงประสงค์ของสังคมไทย และ 3) การเปิดรับและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อรายการเล่าข่าว การรายงานผลการศึกษาจะรายงานตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล ซึ่งผลศึกษามีดังนี้

1) จริยธรรมของผู้เล่าข่าว

การทำงานของผู้เล่าข่าวในด้านจริยธรรมนั้น พบว่า ผู้เล่าข่าวมีทั้งการทำงานที่สอดคล้องกับจริยธรรมของนักสื่อสารมวลชนและไม่เป็นไปตามแนวทางปฏิบัติของนักสื่อสารมวลชน ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงทัศนคติที่สะท้อนจริยธรรมของผู้เล่าข่าวในหลายประเด็น โดยนำมาเสนอได้ดังนี้

1.1) ข้อมูลจากกลุ่มนักเรียน

ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาจำนวน 5 คน ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมของผู้เล่าข่าวแบ่งได้เป็น 3 ประเด็น คือ 1) การใส่อารมณ์ในการเล่าข่าว 2) การเล่าข่าวด้วยความเป็นกลาง และ 3) การคำนึงถึงผลกระทบ

1.1.1) การใส่อารมณ์ในการเล่าข่าว

การเล่าข่าวทำให้ผู้ชมรายการเกิดความสนใจและติดตาม บางครั้งผู้เล่าข่าวใส่ อารมณ์ความรู้สึกของตัวเองในการเล่าข่าวจนทำให้ดูรุนแรง หรือยิ่งใหญ่เกินจริง นอกจากนี้บางครั้ง ก็สร้างอารมณ์รุนแรงให้เกิดขึ้นในการดำเนินรายการเพื่อดึงดูดผู้ชมรายการ

“ถ้าบางคนเล่าโดยใส่ความรู้สึกของตัวเองลงไป บางข่าวบาง เรื่องเค้า พยายามทำให้มันน่าสนใจ ทำให้มันตลก แต่บางทีคนฟังฟังแล้วมันไม่ ตลกด้วย

“ส่วนใหญ่จะเน้นอารมณ์เน้นเสียง ส่วนใหญ่จะเจอกับข่าวพวกการเมือง”

“บางทีหนูฟังจากวิทยุก็ยิ่งรู้สึกเลยว่าบางทีเค้าพูดแรงไปไหม ใส่อารมณ์ เกินไปรีเปลา แล้วยิ่งถ้าเราดูทีวี หรือเราเป็นคนที่เกี่ยวข้องกับข่าว เราคง รู้สึกไม่ดี”

“แต่ในเมื่อมาเป็นนักข่าวก็ต้องควบคุมอารมณ์ตรงนั้นให้ได้ ควรต้องระวัง คำพูด บางทีความรู้สึกมาอารมณ์มาคำพูดก็จะตามมา บางครั้งเป็นการ พูดแบบไม่ได้คิด ก็ทำให้เรื่องราวมันแย่ลงไป”

“การทำสีหน้าท่าทางกวนๆ ของเค้า เหมือนบางทีเค้าอยากได้คำตอบเค้า ก็จี้ๆ เอาให้เขารับเชิญตอบให้ได้ บางทีก็ทำท่าย ใช้สายตา”

1.1.2) การเล่าข่าวด้วยความเป็นกลาง

ผู้เล่าข่าวควรทำงานด้วยความเป็นกลาง แต่เห็นว่าบางครั้งผู้เล่าข่าวทำเล่าข่าว โดยมีการชี้นำความคิด แสดงถึงความไม่เป็นกลางอย่างชัดเจน รวมทั้งการนำเสนอที่แสดงถึงความ ไม่เป็นกลาง เช่น การเลือกเสนอข่าวความขัดแย้งของกลุ่มใด แต่นำเสนอข้อมูลเพียงฝ่ายเดียว

“...จะใส่ความคิดเห็นส่วนตัวมากไปจนบางครั้ง เรามองออกว่าเค้า พยายามเอนเอียงเราไปทาง ด้านไหน คือเค้าอาจจะมีพรรคพวก หรือมี คนที่ชอบอยู่ในใจ”

“ความคิดเห็นที่มากหรือไม่มากเกินไป มันอยู่มึ่ความรู้สึกนะ บางครั้งจะ รู้สึกได้เองว่าคนนี่เริ่มไม่เป็นกลางแล้ว”

“หนูไม่รู้ว่าเค้าเป็นเจ้าของรายการรีเปล่า แต่เวลาเค้าดูใช้อำนาจมากเกินไป ดูเค้านำความคิดทุกคนมากเกินไป คือ อย่างตอนมีข่าวเรื่องหวยเรื่องเลข เค้าก็จะตัดสินว่ามันเป็นเรื่องไร้สาระ ทำไมไม่ไปทำมาหากินกัน แต่มันก็เป็นสิทธิของชาวบ้านที่เค้าจะเชื่อหรือไม่เชื่อก็ได้ /อย่างบางที่เค้าใช้ความเป็นผู้นำเกินไป”

“อย่างตอนฟิล์มกับ แอนนี่ เค้าก็เชิญแต่แอนนี่มาพูดอยู่ฝ่ายเดียว แล้วก็โจมตีอีกฝ่ายหนึ่ง เป็นการเสนอ ข่าวเพียงด้านเดียว”

1.1.3) การคำนึงถึงผลกระทบ

ผู้เล่าข่าวควรระวังว่าการเล่าข่าวจะทำให้เกิดผลที่ตามมาในด้านต่างๆ ทั้งต่อผู้ตกเป็นข่าว สังคม และตัวผู้ชมรายการนั่นเอง ผู้ให้ข้อมูลสะท้อนแ่งกิดดังนี้

“... พาดพิงคนอื่น โดยที่คนนั้นเค้าอาจจะไม่รู้ตัว คือปกติผมจะดูตอนเช้า นะ บางทีดูแล้วอารมณ์มันก็เก็บตามไปด้วย บางทีก็หงุดหงิดอารมณ์เสีย”

1.2) ข้อมูลจากกลุ่มนิสิตนักศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยนิสิต/นักศึกษาจำนวน 6 คน ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมของผู้เล่าข่าวแบ่งได้เป็น 6 ประเด็น คือ 1) การตรวจสอบข้อเท็จจริงและแหล่งข่าว 2) ความครบถ้วนของเนื้อหาข่าว 3) การรายงานข้อเท็จจริงปะปนกับความคิดเห็น 4) การคำนึงถึงผลกระทบ 5) การเล่าข่าวด้วยความเป็นกลาง และ 6) การทำงานโดยไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพล

1.2.1) การตรวจสอบข้อเท็จจริงและแหล่งข่าว

บางครั้งผู้เล่าข่าวทำหน้าที่การเล่าข่าวโดยไม่ระบุแหล่งข่าว ซึ่งทำให้ผู้ชมรายการเกิดความไม่แน่ใจเรื่องความถูกต้องของข่าว เนื่องจากผู้เล่าข่าวไม่ได้เป็นผู้ทำข่าว หรือเข้าไปในเหตุการณ์นั้นอย่างแท้จริง การรายงานข่าวที่ผู้เล่าขานำข้อมูลทุติยภูมิมาเล่า จึงควรระบุแหล่งข่าวด้วย เพื่อให้ผู้ชมรายการได้ใช้วิจารณญาณในการตัดสินใจ ความเคลือบแคลงใจของผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการระบุแหล่งข่าวนี เห็นได้จากข้อความ

“เหมือนเวลาที่เค้าเล่าข่าว เค้าจะเลือกมาแต่เรื่องที่เป็น กระแสมาก
เกินไป เลยบางที่ทำให้เราไม่แน่ใจว่า เค้าได้มีการตรวจสอบแหล่งที่มา
ของข่าว หรือไม่ บางทีก็มาจาก Forward เมลล์ แล้วก็เอามาเล่าบ้างเลย
ไม่รู้ว่บางที่ข้อเท็จจริง เป็นยังไง เช็กลูกได้หรือไม่ อย่างเราเองก็มีการ
ตรวจสอบเปรียบเทียบโดยการเปิดเว็บไซต์ดูบ้าง”

“ไม่รู้ว่คนเล่ามีความรู้มากน้อยแค่ไหน แต่ถ้าถามว่มีการเปรียบเทียบ
ใหม่ ก็เปรียบเทียบนะ”

1.2.2) ความครบถ้วนของเนื้อหาข่าว

ผู้ให้ข้อมูลยังมีความไม่แน่ใจในความครบถ้วนของข้อมูลที่ได้รับจากผู้เล่าข่าว
ทั้งนี้เป็เพราะผู้ชมรายการไม่ได้เปิดรับข่าวจากเพียงแหล่งเดียว เมื่อมีแหล่งข้อมูลหลายแหล่งทำให้
ผู้ชมรายการเล่าข่าวเปรียบเทียบการเล่าข่าวกับการรายงานข่าว ซึ่งบางครั้งทำให้ได้รายละเอียดของ
ข้อมูลไม่เท่ากัน หรือได้ความรับข้อมูลข่าวสารน้อยกว่าการชมรายการรายงานข่าวแบบเดิม

“อย่างช่อง 9 ตอนหนึ่งทู่เนี่ย เค้าจะรายงานข่าวทุกอย่างที่ไม่ใช่แบบเล่า
ข่าว คือมันจะเป็น fact มากกว่า โดยที่ไม่ต้องรอว่เค้าจะเลือกข่าวอะไร
มาเล่าให้เราฟัง เลยเห็นว่า การเล่าข่าวอาจสื่อประเด็นได้ไม่ครบ”

1.2.3) การรายงานข้อเท็จจริงปะปนกับความคิดเห็น

แม้การเล่าข่าวจะมีความต่างจากการรายงานข่าวในด้านการเสนอความคิดเห็น
ประเด็นอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องต่อเนื่องจากข่าวนั้นได้ แต่การนำเสนอก็ควรแบ่งแยกให้ชัดเจนว่ส่วนไหน
เป็นส่วนของข้อมูล ข้อเท็จจริง หรือส่วนไหนเป็นความคิดเห็น สิ่งนี้จะทำให้ผู้ชมรายการสามารถ
วิเคราะห์และเข้าใจข่าวได้โดยไม่ถูกความคิดเห็นของผู้เล่าข่าวครอบงำ ผู้ให้ข้อมูลให้ข้อมูลว่การ
เล่าข่าวในปัจจุบัน มักจะนำความเห็นมาปนกับข้อเท็จจริง ทำให้ไม่ชัดเจนว่ส่วนไหนเป็นข้อมูล
ส่วนไหนเป็นความคิดเห็น มุมมองนี้เห็นได้จากข้อความดังนี้

“บางทีเดี๋ยวนี้เค้ารายงาน ข่าวปนอารมณ์ ปนความคิดส่วนตัว จนเรา
ไปจนแยกไม่ออกแล้วว่อันไหนเป็นเรื่องจริงอะไรเป็นสาระ คือมันผสม
กันไปหมดแล้ว”

1.2.4) การคำนึงถึงผลกระทบ

การเล่าข่าวทำให้เกิดผลกระทบได้หลายทาง ทั้งผลกระทบต่อผู้ที่ตกเป็นข่าว และผลกระทบต่อสังคม ผู้เล่าข่าวจึงควรระวังในการเล่าข่าว ผู้เล่าข่าวควรรู้ให้เกียรติผู้ที่ตกเป็นข่าว ผู้เล่าข่าวบางคน บางรายการเล่าข่าวแล้วทำให้ผู้ชมรู้สึกว่าเป็นข่าวเป็นตัวตลก ผู้เล่าข่าวหัวเราะและพูดล้อเลียนผู้ที่ตกเป็นข่าว ผู้เล่าข่าวควรระวังว่า ไม่ว่าผู้ที่ตกเป็นข่าวจะผิดมากน้อยเพียงใด หรือยังไม่ชัดเจนว่าเป็นผู้กระทำความผิด ผู้เล่าข่าวก็ควรระงับการรายงานโดยไม่แสดงกิริยาดูหมิ่น ผู้เล่าข่าวควรระวังการใช้คำพูดที่อาจทำให้ผู้ที่ตกเป็นข่าวถูกรังแกจากสังคม

“บางข่าวยังไม่ชัดเจนในบทสรุปแต่บางทีก็เอามาเล่าข่าวกันไปแล้วเรื่องมันก็เลยออกไปแล้วสู่สาธารณชน ซึ่งบางครั้งข่าวนั้นยังไม่ชัดเจน ซึ่งมันอาจจะมีผลกระทบต่อคนอื่น ซึ่งบางทีตอนจบแล้วข่าวมันอาจไม่เป็นเช่นนั้น มันก็จะส่งผลกระทบต่อคนที่เกี่ยวข้อง”

“บางเรื่องบางกรณี เค้าให้ความคิดที่ผิดๆ แก่สังคม อย่างที่เคยเจอนะ กรณีคนที่ท้องแล้วไป ขโมยของ ซึ่งการขโมยของก็เป็นความผิดแต่การนำเสนอกลายเป็น การเสนอในประเด็นที่ว่าเค้า เป็นคนท้องที่น่าสงสารเลยทำให้ถ้าท้องแล้วขโมยของคือคนที่ไม่ผิดหรือไง เราต้องสงสาร ใช่ไหม”

1.2.5) การเล่าด้วยความเป็นกลาง

การรายงานข่าวของผู้เล่าข่าวนั้นควรมีความเป็นกลาง ไม่ชี้นำ ไม่ตัดสิน ทำโดยยึดมั่นในหลักการรายงานข้อเท็จจริง แม้การแสดงความเห็นก็ควรเป็นลักษณะที่แสดงความเห็นบนพื้นฐานของแนวคิดที่มีหลักการ ผู้เล่าข่าวไม่แสดงความคิดเห็นในเชิงชี้นำ ไม่ว่าจะด้วยคำพูดหรือด้วยกิริยาท่าทาง การแสดงความเห็นของผู้เล่าข่าวควรเป็นการสื่อสารเพื่อบอกเล่า (to inform / to tell) ความคิดเห็นของตนเองเท่านั้น ไม่ควรสื่อสารเชิงชักจูงใจ (to persuade) ผู้ชมรายการ อีกทั้งผู้เล่าข่าวไม่ควรกล่าวให้ร้าย โจมตี หรือตัดสินใดๆ และควรระวังกิริยาและคำพูด ที่อาจนำความเสื่อมเสียมาสู่ผู้ที่ตกเป็นข่าว ดังที่ผู้ให้ข้อมูลได้แสดงทัศนะดังนี้

“อย่างข่าวการเมือง เคยอ่านหนังสือพิมพ์แล้วก็มาฟังว่าเค้าพูดได้ตรงกันหรือเอียงไปทางไหนไหม”

“อารมณ์ที่เล่า หรือคำพูดที่แตกต่างของคนเล่า มันอาจทำให้เนื้อหามันแตกต่างกัน”

“อย่างมีอยู่ครั้งหนึ่งคือ มีข่าวเรื่อง คนเก็บขยะ ไปเก็บซีดีมาขาย นักข่าวก็หัวเราะในรายการ คือ กิริยาบางอย่างที่ไม่สมควร กลับกลายเป็นดู เหมือนว่าเป็นเรื่องตลก ซึ่งเค้าเป็นตัวกลางที่นำเสนอ ควรต้องคิดถึงเรื่องจิตใจ หรือให้เกียรติบ้าง ถ้าเค้าจะหัวเราะก็ไม่ควรจะมาหัวเราะ ออกอากาศแบบนี้”

1.2.6) การทำงานโดยไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลใดๆ

การทำงานของผู้เล่าข่าวควรเป็นอิสระในด้านความคิด การนำเสนอ และการดำเนินรายการ รวมทั้งไม่ทำงาน โดยเห็นแก่ผลประโยชน์เชิงพาณิชย์ เช่น การแฝงโฆษณา การนำเสนอสินค้า การแสดงความเห็นเชิงให้คุณค่าแก่บุคคลใด หรือฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเพื่อประโยชน์ส่วนตัว

“เดี๋ยวนี้รายการเล่าข่าวมีโฆษณามากเกินไป บางทีก็แฝงมาตามในจอ หรือบางทีก็ประกอบฉาก แก้วน้ำ อะไรประมาณนี้ที่มียี่ห้อกำกับอยู่

1.3) ข้อมูลจากนักวิชาชีพ

ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยผู้ที่ทำงานด้านวิชาชีพจำนวน 6 คน ประกอบด้วย แพทย์ ทัศนศึกษา สถาปนิก นักกฎหมาย และ อาจารย์ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมของผู้เล่าข่าวแบ่งได้เป็น 6 ประเด็น คือ 1) การตรวจสอบข้อเท็จจริงและแหล่งข่าว 2) ความครบถ้วนของเนื้อหาข่าว 3) การรายงานข้อเท็จจริงปะปนกับความคิดเห็น 4) การคำนึงถึงผลกระทบ 5) การเล่าข่าวด้วยความเป็นกลาง และ 6) การทำงานโดยไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพล

1.3.1) การตรวจสอบข้อเท็จจริงและแหล่งข่าว

ผู้ให้ข้อมูลต้องการให้รายการเล่าข่าวมีการตรวจสอบข้อเท็จจริง ม่าจะเป็นการทำหน้าที่นักข่าว โดยการลงพื้นที่เก็บข้อมูลจริง หรือมีการแสดงการเปรียบเทียบแหล่งข่าว ผู้ให้ข้อมูลมองว่าเป็นความรับผิดชอบของผู้เล่าข่าวด้วย เพราะว่าการทำงานเป็นไปอย่างเสรี ไม่มีการตรวจสอบ เห็นได้จากข้อความ

“ต้องอาศัยความกล้าด้วยไม่ใช่ว่าจะมานั่งรายงานอย่างเดียว คืออย่างนั้นเค้าก็ต้องลงพื้นที่ไปเก็บข้อมูล ไปอยู่เป็นวันๆ มันต้องมีความอดทน แล้วก็ทำการบ้านด้วย”

“ที่ผมชอบอย่างหนึ่ง คือ มีหนังสือพิมพ์หลายฉบับมาเรียงกัน คือ เรื่องเดียวกัน แต่หนังสือพิมพ์แต่ละฉบับมันพูดไปไม่เหมือนกัน เลยมารู้ได้ว่าอันไหนคือข้อเท็จจริงอันไหนคือเรื่องที่เสริมมา เามาเปรียบเทียบกัน เพราะแต่ละฉบับก็นำเสนอไม่เหมือนกัน”

“เราก็เชื่อระดับหนึ่ง แต่ถ้ามันมีอ้างอิงเราก็ตามได้ว่าแหล่งมันมาจากไหน เราก็ตามได้”

“ก็ไม่ว่ามาจากไหนมันก็ ขาดความน่าเชื่อถือไป”

“ไม่เคยมีใครไปตรวจสอบคนเล่าข่าว”

1.3.2) ความครบถ้วนของการรายงานข่าว

ความครบถ้วนของเนื้อหามีส่วนสำคัญต่อผู้ชมรายการในการทำความเข้าใจเรื่องราวหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่ผู้เล่าข่าวสื่อไปถึงผู้ชมรายการ ทำให้ผู้ชมเลือกชมรายการมากขึ้น

“อย่างผมเนี่ยปัจจุบันมันกลายเป็นว่าผมต้องเลือกว่าจะดูอันไหน บางครั้งข้อมูลที่เรารับรู้ไม่เหมือนกัน อย่างเมื่อก่อนเนี่ยเราดูช่องไหนก็ได้ ข่าวเหมือนกันรายงานเหมือนกัน”

“เวลาที่เค้าเล่าก็จะไม่เข้าถึงสาระหรือประเด็นของข่าวมันก็เลยกลายเป็นเรื่องที่ดูแล้ว สนุกไป แล้วสำหรับคนทั่วไปเค้าก็จะได้ข้อมูลไปบ้าง แต่ถ้าคนรับข้อมูลไปแล้วเป็นข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อเท็จจริงก็เป็นข้อเสีย”

1.3.3) การรายงานข้อเท็จจริงปะปนกับความคิดเห็น

ในการเล่าข่าว บางครั้งผู้เล่าข่าวเล่าโดยรายงานข้อเท็จจริงปนกับความคิดเห็น ซึ่งพบว่าผู้ให้ข้อมูลพอใจกับการแยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นมากกว่า เห็นได้จากข้อความ

“บางรายการ มันเป็นเรื่องของการมานั่งคุยกันใส่ความเห็นส่วนตัวของตัวเองลงไป”

“บางคนที่ยิบหนังสือพิมพ์มาอ่านก็เหมือนกับการนั่งคุยกัน ในสภากาแฟมากกว่า คืออ่านมานิดเดียวข้อเท็จจริงมีนิดเดียว ที่เหลือก็แต่เป็นความคิดของคนที่คุณั้น”

“อะไรที่เกี่ยวกับข่าวเนี่ย ผมอยากให้คุณดูเค้ามองได้ทั้งสองมุม คืออย่างถ้าในหนังสือพิมพ์เค้าใช้คำว่า editorial คุณก็ออกความคิดเห็นส่วนตัวไป มี Argument แต่การเล่าข่าวก็ต้องระวังนิดนึง”

“อย่างการเล่าก็สามารถถ้อยได้แต่ไม่ใช่ปนความคิดเห็นของตัวเองเยอะ ไม่งั้นมันจะดูเป็นการชี้นำมากเกินไป”

“ถ้าคุณเล่าแบบที่มาที่ไป สามารถอธิบายจุดเริ่มต้น ความเป็นมามันเป็นอย่างไร แล้วมันจะเป็นยังไง คือมีความรู้มีประสบการณ์แบบนี้มันทำให้ผมเกิดความเชื่อถือได้นะ การทำความข่าวมันทำให้ข่าวดูน่าเชื่อถือและทำให้คนเล่ามีความรู้ดูน่าเชื่อถือ”

“เราแยกออกนะ คือ ข้อเท็จจริงเรารู้ว่าเรื่องราวเกิดขึ้นเมื่อไหร่ ที่ไหน ยังไง ส่วนเรื่องความคิดเห็นเนี่ยเราแยกออกนะเพราะมันก็จะต่างกับส่วนที่บอกไป”

“แยกไม่ออกหรือก็คือจะแยกออกก็ต่อเมื่อเค้าคิดเห็นไม่เหมือนเรา”

“บางคนก็ทำหน้าที่ทั้งสองอย่างทั้งอ่านข่าว แล้วก็เล่าข่าว ทำทั้งสองหน้าที่ มันก็เลยแยกแยะไม่ออกนะบางที”

1.3.4) การคำนึงถึงผลกระทบ

การเล่าข่าวส่งผลกระทบต่อสังคมในหลายด้าน ผู้เล่าข่าวเองในฐานะสื่อมวลชนและเป็นคนของประชาชน ได้ทำหน้าที่เป็นแบบอย่างในสังคมด้วยเช่นกัน ดังนั้นจำเป็นต้องระมัดระวังการวางตัวเห็นได้จากข้อความ

“เดี๋ยวนี้อีกมีการแต่งตัวที่ไม่ได้เป็นทางการมากเหมือนเมื่อก่อน แต่งตัวเป็นแพชั่นมากขึ้น มันทำให้เด็กสนใจและดูขำมากขึ้น มันก็มีดีและไม่ดี บางรายการก็ไม่ทางการมาก ยิ่งดี ๆ เนี่ยบางทีก็ใส่กางเกงยีนส์หรืออะไรแบบนี้ บางทีมันก็ไม่เหมาะ แต่ก็ไม่ได้แย่มาก”

“ผู้เล่าข่าว ผมมองว่าเป็นคนที่มีอิทธิพลต่อคนในสังคมมาก แล้วแอดซันหรือสิ่งที่เค้านำเสนอให้แก่สังคมผมมองว่าบางทีเค้าเป็นมากกว่าคนที่เล่าข่าว อย่างคุณ (ชื่อผู้เล่าข่าว) เองพอมีเรื่องขงน้ำท่วมเนี่ย แอดซันของเค้าบางที มันข้ามสเต็ปของการเป็นคนเล่าข่าวไปแล้ว มันไปเล่าเกี่ยวกะเรื่องสังคม”

นอกจากนี้ ผู้เล่าข่าวควรคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดกับสังคมในภาพรวม ในด้านการนำเสนอข่าวหรือเหตุการณ์ที่เล่าทำให้เกิดทัศนคติต่อผู้ชมบางอย่าง เช่น การเห็นใจผู้กระทำผิด ความหดหู่จากการรับรู้ข่าวอาชญากรรม การสร้างการจดจำแบบอย่างที่ไม่เหมาะสม ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นความรับผิดชอบของผู้เล่าข่าวด้วย

“คนเล่าจะมีอคติกับผู้ตกเป็นข่าว มันทำให้คนฟังกลับไปเห็นใจคนที่เป็นเหยื่อ ที่ถูกเอามาวิพากษ์วิจารณ์เสียมากกว่า แทนที่คุณจะนำเสนอข้อมูลความจริงหรือ เนื้อข่าว แต่กลับเป็นคนไปเล่าใส่อารมณ์ดูจะเกลียดจังซังเค้า”

“... แต่คนไทยมีแต่เอาข่าวพวกฆ่ากันตายมาลง แบบนี้บางทีคนดูก็เบื่อ ก็หดหู่ พ่อข่มขืนลูก มันเหมือนเป็นแบบอย่าง”

“บางทีสิ่งที่คุณเล่าคุณบอกออกไปแต่สำหรับคนที่เค้าไม่เคยรู้เรื่องนั้นมาก่อน เค้าจำไปแล้วว่ามันเป็นแบบนี้ เค้าตัดสินใจไปแล้ว ตรงนั้นเนี่ยผมมองว่ามันเป็นความรับผิดชอบ”

“เค้ามีอิทธิพลต่อคนที่ดูมาก บางทีมากกว่านักการเมืองด้วยซ้ำ อีกอย่างคนที่ดูก็ระดับการศึกษา ความคิดการรับรู้ก็ไม่เท่ากัน ผมเชื่อว่ามันอันตราย มันไม่มีบรรทัดฐาน”

“ถึงข่าวนั้นจะเป็นเรื่องจริง แต่ถ้าพูดไปแล้วมันทำร้ายสังคมหรือไม่ได้ทำให้สังคมดีขึ้น มันก็ต้องมีวิจารณญาณในการนำเสนอในการเลือกข่าวด้วย ไม่ใช่ว่าพูดไปแล้วทำให้เกิดความวุ่นวาย”

“อย่างปล้นร้านทองเนี่ย บางคนฟังก็อยากที่จะทำบ้าง บางทีรายการควรมีขึ้นเตือน หรือเอาสถิติ หรือ อย่างเช่น เคยเกิดเหตุแบบนี้แล้วที่นี้ๆ คนร้ายถูกจับได้ ถูกลงโทษ แบบนี้ๆ คนที่ดูก็จะรู้สึกว่ามันเป็นเรื่องที่ไม่ดีไม่ควรที่จะทำตาม”

1.3.5) การเล่าข่าวด้วยความเป็นกลาง

ผู้เล่าข่าวควรนำเสนอข่าวด้วยความเป็นกลาง วิธีการเล่าข่าวของผู้เล่าข่าวสะท้อนความคิดและทัศนคติต่อผู้เล่า ผู้ให้ข้อมูลบางส่วนไม่พอใจการกระทำของผู้เล่าข่าวในการตัดสินใจผูกพันเหตุการณ์ต่างๆ ผู้เล่าข่าวควรระวังในการเล่าข่าวเพราะสิ่งที่เล่านั้นล้วนมีอิทธิพลต่อผู้ชม เห็นได้จากข้อความ

“บางทีคนฟังก็อาจจะถูกโน้มน้าวไปได้เหมือนกัน คือการเล่าก็ควรที่จะต้องนำเสนอความจริงหรือเป็นกลาง”

“มีเรื่องของอารมณ์ ลีลาท่าทางที่บางที่ทำให้ เราารู้ได้เลยว่าคนที่เล่าเองเค้าคิดแบบไหน หรือคิดอะไร”

“บางครั้งนักข่าวก็มีใส่อารมณ์บางครั้ง แต่ก็คิดว่ามันก็มีข้อดีตรงที่ว่าทำให้เราสนใจในข่าวมากขึ้น”

“...จะน่าเสียดาย เวลาพูดแล้ว มันจะนำคนอื่น เหนือจนกลายเป็นว่าเค้าตัดสินใจให้คนฟังไปแล้วบางส่วน”

“คือทำหน้าที่เหมือนนักข่าว เป็นคนให้ข้อมูล”

“ตัวช่องตัวสถานี คือมันเป็นเหมือนกับภาพคลุมณะว่าบางที ช่องเค้าอาจจะ...เป็นกลาง รายงานด้วยความเป็นกลางแต่ว่าเนื่องจากตัวช่องมัน มีเรื่องของภาพ ที่คนมันคิดว่าช่องนี้เป็นพวกนี้สินี้ หรือเคเบิลทีวีเป็นฝ่ายนี้ คือเรื่องช่องเนี่ยมีผล”

“อย่างผมเองไม่ชอบแนวเล่ามากเท่าไร เพราะมันจะมีอิทธิพลมาก ผมไม่ชอบให้ใครมาชี้ว่าอะไรถูกอะไรผิด คือบางเรื่องมันตัดสินไม่ได้”

“บางทีเราอินไปกับเรื่องที่เราเล่าไปแล้ว แล้วพอวันหนึ่งเหตุการณ์มันพลิกไป แบบนี้มันก็กลับมาไม่ได้แล้ว”

“อย่างส่วนตัวผมเองเนี่ยไม่ชอบ (ชื่อผู้เล่าข่าว) เท่าไรหรอก ก็จะไม่ค่อยอะไรมากมาย อย่างเค้าก็จะไปกำหนดไปบอกคนข้างๆ ว่าเค้านั้นเป็นอย่างนี้ ขาวนั้นถูก ขาวนั้นไม่ถูก คือลักษณะของเค้าจะเป็นแบบนี้ ไม่ค่อยให้เกียรติคนข้างๆ เลย เรายังจะไม่ปลื้มเท่าไร”

“คนเล่ามีอิทธิพลต่อคนฟัง ยิ่งบางคนยิ่งชอบตัวผู้เล่าข่าว พอยิ่งฟังก็จะยิ่งถูกโน้มน้าวได้มากกว่าคนทั่วไป”

1.3.6) การทำงานโดยไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพล

ผู้เล่าข่าวควรทำงานอย่างอิสระ แม้จะได้รับการสนับสนุนรายการแต่ก็ไม่ควรถูกครอบงำจากอิทธิพลใด เพื่อให้การทำหน้าที่ของสื่อมวลชนมีความเหมาะสม อำนาจที่ครอบงำหรืออิทธิพลที่แสดงออกในรูปของอิทธิพลจากกลุ่มผู้มีผลประโยชน์ ผู้สนับสนุนรายการ การตลาด ดังนั้นจึงควรต้องระวัง

“รูปแบบเปลี่ยนเป็นแนวมาร์เก็ตติ้งเยอะขึ้น”

“แต่มันกลายเป็นเหมือนกับการสร้างกระแสไปในตัว”

“ข่าวบางข่าวที่มันไร้สาระอย่างหมีแพนด้าเนี่ย จะออกอะไรกันนักหนา คือกลายเป็นว่าพอช่องนี้เอาออกแล้วเรตติ้งดี ช่องอื่นก็ต้องออกตามกลายเป็นกระแสเพื่อเรตติ้ง”

“อย่างตอนเรื่องการเมืองต่างๆ เหมือนช่องเหมือน รายการถูกใช้เป็นเครื่องมือ ของคนที่มีอำนาจมากกว่า คนที่ฟังก็รับรู้ได้ไม่เท่ากัน บางทีรายการหรือช่องก็กลายเป็นกระบอกเสียงให้กับบางกลุ่มบางฝ่ายโดยไม่รู้ตัว”

“บางทีมันก็เป็นมาร์เก็ตติ้งจนเกินไป อย่างเรื่อง sms เนี่ย ผมมองว่า บางทีมันเป็นหัวข้อที่ไม่เห็นจะต้องส่งเข้าไปแต่มันเป็นการตลาด คือคุณกำลังทำมาร์เก็ตติ้งอยู่ตลอดเวลา แล้วเราจะรู้ได้ไงว่าคุณจริงใจในการนำเสนอข่าว”

“บางทีมันถูกครอบงำด้วยโฆษณา มีผลตอบแทนให้ถ้าคุณส่งข้อความเข้ามาร่วมในรายการหรืออะไร มันก็เลยกลายเป็นการตีกรอบให้คนบางกลุ่มดูแต่ช่องนั้น ต้องติดตามดูเพราะเดี๋ยวตอนจบจะมีชิงรางวัลซึ่งทำให้ผู้ชมไม่ได้ไปดูช่องอื่น เลยทำให้คิดว่าส่วนนี้ไม่ถูกต้อง”

1.4) ข้อมูลจากกลุ่มนักธุรกิจ

ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยนักธุรกิจ/เจ้าของกิจการ/ผู้ประกอบการ จำนวน 5 คน ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมของผู้เล่าข่าวแบ่งได้เป็น 6 ประเด็น คือ 1) การตรวจสอบข้อเท็จจริงและแหล่งข่าว 2) ความครบถ้วนของการรายงานข่าว 3) การรายงานข้อเท็จจริงปะปนกับความคิดเห็น 4) การคำนึงถึงผลกระทบ 5) การเล่าข่าวด้วยความเป็นกลาง และ 6) การทำงานโดยไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพล

1.4.1) การตรวจสอบข้อเท็จจริงและแหล่งข่าว

ผู้ให้ข้อมูลคิดว่าข่าวที่ผู้เล่าข่าวนำเสนอควรมีการตรวจสอบความถูกต้อง และควรรายงานแหล่งข่าวด้วย เพื่อให้มีความมั่นใจในข่าวที่ได้รับ

“ข่าวแต่ละวัน ที่แต่ละคนเล่ามันก็ไม่เหมือนกัน ช่องหนึ่งพูดอย่างหนึ่งบางที่อีกช่องพูดอย่างหนึ่ง ก็เลยไม่รู้ว่าจะอันไหนเป็นข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง บางทีคนฟังก็ต้องมาคิดพิจารณาอีกทีหนึ่ง ว่าที่เค้าเล่ามานี้เชื่อถือได้ไหม เชื่อถือได้ไหม”

“จะไปตามต่อในอินเทอร์เน็ต คือมันอาจจะมีความเห็นของคนกลุ่มอื่นๆที่ไม่ใช่คนข่าวพูดไว้บ้าง อาจจะมีใครเสนออะไร เราก็อ่านๆ แล้วก็เอามาวิเคราะห์เอามาพิจารณาเอง”

“ในกรณีที่สนใจในข่าวนั้นแล้วก็มีแหล่งข่าวที่มาต่างกัน รายงานต่างกัน สองแหล่ง แบบนี้ก็จะมีการตรวจสอบ”

“เค้าเป็นคนที่ทำข่าวเอง เค้าก็น่าจะรู้จริงในเนื้อหาข่าว เค้าลงไปในพื้นที่เอง
เค้าต้องเข้าใจและรู้ถึงข่าว”

1.4.2) ความครบถ้วนของการรายงานข่าว

ในการรายงานข่าวนั้น ผู้ให้ข้อมูลคิดว่า การเลือกข่าวมานำเสนอของผู้เล่าข่าวนั้น บางครั้งก็ทำให้เสียโอกาสในการรับทราบข่าวอื่น

“ถ้าเค้าอยากที่จะนำเสนอข่าวอะไร เค้าก็ให้ความสำคัญจะเอาแต่ข่าวนั้น เป็นหลัก แล้ก็นำเสนออยู่เรื่องเดียว กลายเป็นเรื่องนั้น เป็นวัน เป็น สัปดาห์ โดยจริงๆ แล้วมันก็มีข่าวอื่นที่น่าสนใจแล้วก็เป็นประเด็น เหมือนกัน”

1.4.3) การรายงานข้อเท็จจริงปะปนกับข้อคิดเห็น

ผู้ให้ข้อมูลบางส่วนคิดว่าพอใจที่ผู้เล่าข่าวจะบอกกับผู้ชมรายการว่าส่วนใดเป็นส่วนเนื้อหาและส่วนใดเป็นความคิดเห็น เห็นได้จากข้อความ

“ผมชอบตรงนี้แหละ คือเค้าแจ้งผู้ฟังว่าเป็นความคิดเห็นของเค้า ไม่ใช่ เนื้อข่าว ไม่ใช่ข้อเท็จจริง”

1.4.4) การคำนึงถึงผลกระทบ

ผู้ให้ข้อมูลเสนอว่าการเล่าข่าวควรคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นด้วย โดยเฉพาะผู้ที่ตกเป็นข่าว นอกจากนั้นผู้ชมรายการบางคนยังอาจถูกนำความคิดโดยผู้เล่าข่าวด้วย

“บางประเด็นก็ลงลึกมากเกินไป อย่างเมื่อก่อนจะมีประเด็นเรื่องข่มขืน บางที เค้าก็เสนอในส่วนที่ลึกไปโดยไม่มองในส่วนของผู้ที่ได้รับผลกระทบ อย่างเช่น คนที่เป็นเหยื่อ หรือว่าเด็กที่โดนถูกรักร่ำ”

“อย่างเรื่องของแอนนี่อย่างเนี่ย เล่าบ่อยมาก คือบางทีมันเป็นเรื่องส่วนตัว ใส่ว่าเรื่องที่จะเอาเรื่องอื่นที่ดีๆ ในสังคมมาเล่ามันมีอีกตั้งเยอะทำไมไม่เอามาเล่า จะมาเล่ามาพูดเรื่องแอนนี่ซ้ำๆ ทุกๆ วันทำไม บางทีมันมากเกินไป มันเป็นเรื่องชีวิตของเค้า”

“มองว่าส่วนใหญ่คนฟังก็ชาวบ้านอะคะ ก็จะไม่โดนชักจูงความคิด ไปข้าง”

1.4.5) การเล่าข่าวด้วยความเป็นกลาง

รายการเล่าข่าวในปัจจุบันถูกมองว่ามีลักษณะครอบงำผู้ชมรายการ ซึ่งผู้เล่าข่าวควรระวังการปฏิบัติหน้าที่เพราะสิ่งนี้เป็นเรื่องที่เกิดจริยธรรม

“บางครั้งความคิดเห็นของผู้เล่าข่าวบางคนก็อาจจะไปครอบงำ หรือว่าไปนำความคิดของคนฟังได้ คิดว่ามันน่าจะต้องระวังตรงนี้บ้าง”

“บางคนมันไม่ใช่ คือบางคนเล่าไปสองสามคน แต่คนที่พูดนำเสนอไป Force คำไปทำให้คนอื่นเค้าคิดเหมือนกัน ต้องตามเค้า”

“แต่ถ้าเป็นการแสดงนี้ผมว่ามันอันตรายมากนะ เพราะเค้าวางแผนไว้แล้วว่าจะต้องจูงใครหรือชวนใครไปทางไหน เพื่อให้คนไปทางไหนโดยที่ประชาชนไม่รู้เลย ผมว่าแบบนี้มันอันตรายนะว่าอันนี้เป็นแผนการของรายการเค้า นะ คือถ้าคนดู ไม่ใช่ความรู้และความคิดให้ทันกับคนเล่าข่าวเนี่ยก็จะตามไม่ทันเกมเค้าเลย มันผิดจริยธรรมนะผมว่าอย่างเนี่ย”

“เรื่องที่น่าคนดูเนี่ยผมว่ามัน 70/30 แล้วนะเดี๋ยวนี้อะ”

พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นว่าผู้เล่าข่าวไม่เป็นกลาง เห็นได้จากข้อความ

“... รู้สึกว่าเค้าเอนเอียงข้างไหน เค้าก็จะกลบคนเล่าข่าว แล้วพอเริ่มได้ยินก็จะไม่ฟังต่อ มันหลายๆ ครั้ง คือเหมือนเค้าพยายามเสนอความคิดของตัวเองมากกว่าการเล่าเนื้อหาสาระของข่าว แต่ก็ไม่รู้ที่เรารู้สึกไปเองรีเปลา”

“เวลาที่คนอื่นเค้าพูดอะไรขึ้นมาแล้วเค้าก็จะเถียงๆ ๗ จนบางทีคนอื่นเค้าก็คงไม่อยากจะเถียงด้วย คือคนอื่นเค้าก็ไม่ได้ค่อยตามแต่ก็เค้าก็คงไม่ยอมมานั่งเถียงหน้าทีวี”

1.4.6) การทำงานโดยไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพล

การทำงานของผู้เล่าข่าวเสี่ยงต่อการตกอยู่ใต้อิทธิพล ซึ่งอาจจะเป็นด้านการตลาด เพราะสามารถแฝงเข้ามาได้ในหลายแนวทาง เห็นได้จากข้อความ

“เค้าสามารถหาผลประโยชน์จากตรงนี้ได้เหมือนกัน เค้าก็ไปรับเงินจากคนนึงเข้ามาแล้วก็ไปกระตุ้น ชักจูงให้คล้ายตามที่เค้าพูดด้วยก็ได้”

“อย่างน้ำที่วางอยู่ในรายการข่าวมันก็เป็นการโฆษณาเป็นการชี้นำคนดูแล้วทางหนึ่ง”

1.5) ข้อมูลจากกลุ่มพนักงาน

ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยกลุ่มพนักงาน ลูกจ้าง คนขายของ จำนวน 5 คน ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมของผู้เล่าข่าวแบ่งได้เป็น 5 ประเด็น คือ 1) การใส่อารมณ์ในการเล่าข่าว 2) การตรวจสอบข้อเท็จจริงและแหล่งข่าว 3) การคำนึงถึงผลกระทบ 4) การเล่าข่าวด้วยความเป็นกลาง และ 5) การทำงานโดยไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพล

1.5.1) การใส่อารมณ์ในการเล่าข่าว

ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่าผู้เล่าข่าวควรระวังการใส่อารมณ์ในการเล่าข่าว บางครั้งมากเกินไป จนทำให้ผู้ชมรายการไม่พอใจ แต่ขณะเดียวกัน ผู้ให้ข้อมูลบางส่วนก็พอใจการใส่ข้อมูล

“ข่าว บางทีก็อ่านข่าวกันจู้จี้ๆ คุยอะไรกันอยู่สามคน แล้วก็ใส่อารมณ์ด้วย แต่บางทีถ้าไม่จำเป็นหรือรายการข่าวอื่นไม่ได้นำเสนออยู่เราก็ดู ดูแต่ข่าวที่เราต้องการรู้พอเราได้ข้อมูลเสร็จเราก็ปิด บางทีข่าวบางข่าวมันไม่น่าใส่อารมณ์ แต่ก็ใส่อารมณ์ซะเยอะแยะ ถ้าเปลี่ยนได้ก็เปลี่ยนเลยละกัน”

“แต่เรื่องอารมณ์เนี่ยบางทีก็ไม่ต้องใส่มาก จนเกินไป ให้คนดูเค้าตัดสินใจเองว่าอะไรคืออะไร อารมณ์คือบางครั้งมีการประชด แดกดัน ในสิ่งที่ตัวเองไม่ชอบ”

“ส่วนของการใส่อารมณ์ผมมองว่ามันเป็นสีสันของการเล่าข่าวมากกว่ามันเป็น เรื่องปกติอยู่แล้วเพราะแต่ละคนก็มีความชอบไม่เหมือนกัน มันก็ต้องมีอารมณ์กันบ้าง ไม่ว่างจะข่าวเรื่องไหน แต่ก็อย่าเยอะเกินไป”

1.5.2) การตรวจสอบข้อเท็จจริงและแหล่งข่าว

การนำข้อมูลมาเสนอในรายการเล่าข่าว ควรเป็นข่าวที่มาจากแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ และควรมีการตรวจสอบแหล่งข่าวด้วย รวมทั้งข้อมูลบางอย่างผู้เล่าข่าวควรมั่นใจในความถูกต้องก่อนนำเสนอเพราะไม่เช่นนั้นจะทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้

“มันมีการตรวจสอบรีเปลา่ บางที การเอาข้อความจากแหล่งพันทิป เป็นต้น การไปเอาข้อมูลที่เกิดจากตัวเค้าเอง ทั้งๆ ที่เค้าน่าจะอยู่ใกล้กับแหล่งของข้อมูลมากกว่า ตรงนี้ผมมองว่าเค้าได้ตรวจสอบอย่างน้อยแค่ไหน”

“เราสังเกตว่ามันมีอะไรผิดปกติ จากที่พี่ชายเค้าให้สัมภาษณ์ จริงๆ แล้วบางทีข่าวอย่างนี้ถ้ายังไม่ได้อ้างอิงชัดเจน ยังไม่ควรเอามานำเสนอ แล้วสุดท้ายก็เป็นจริงที่ว่า พี่ชายเป็นคนพาเพื่อนมารวมข่มขืนน้อง เราก็เลยรู้สึกว่าคุณควรจะกรองข่าวให้ดีกว่านี้”

“การกรองข่าวเป็นหน้าที่สำคัญของผู้รายงานข่าวเลยทีเดียว มันเป็นเรื่องบรรณาการในวิชาชีพที่สำคัญเลยทีเดียว การเอาหนังสือพิมพ์มาอ้างๆ แล้วบอกว่าอ้างอิงจากที่นี่ ที่นั่น ใครก็ทำได้”

1.5.3) การคำนึงถึงผลกระทบ ผู้ให้ข้อมูล

การเล่าข่าว จำเป็นต้องคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น เพราะการนำเสนอข้อมูลที่ผิดพลาด หรือไม่เหมาะสม ย่อมก่อให้เกิดความเสียหาย เห็นได้จากข้อความ

“บางทีมาอีกวันมาขอโทษว่าผมเอาข้อมูลมาอ้างอิงผิด แล้วคนที่เมื่อวานดู แต่วันนี้ไม่ได้ดูหละ เค้าก็จะเชื่อข้อมูลเหล่านั้นไปแล้ว ผมว่ามันเป็นเรื่องของการกรองข่าว ว่ามีอย่างน้อยแค่ไหน”

“บางทีมีการให้คู่กรณีทั้งสองฝ่ายมาเจอกันมาคุยกัน ซึ่งบางทีมันอาจจะไม่ได้ส่งผลดีต่อทั้งสองฝ่าย”

1.5.4) การเล่าความด้วยความเป็นกลาง

ผู้ชมรายการเห็นว่าการเล่าข่าวในปัจจุบันทำเพื่อธุรกิจมากขึ้น การรายงานข่าวจึงขาดความเป็นกลาง มีการชี้นำผู้ชม การเล่าข่าวควรเสนอข้อมูลให้ครบทุกด้านเพื่อแสดงถึงความเป็นกลาง

“เวลา ฟังข่าวเราก็ไม่ได้ต้องการฟังข่าวที่ใส่อารมณ์มากมายขนาดนี้ เพราะเราต้องการ เนื้อหาข้อมูลจริงๆ พอเริ่มมีรายการนี้ อีกรายการหนึ่งก็ทำตาม ก็มีมากจนเกินไป มันกลายเป็นว่า เป็นการทำให้เรตติ้งมากจนเกินไป”

“เค้าก็จะคุยกันเอง แล้วก็ชี้นำความคิดคนดู มากเกินไป รู้สึกว่าคนเล่าข่าวจะมีอารมณ์มากกับเรื่องการเมือง เหมือนเราดูแล้วเรารู้สึกเลยว่า เค้ามีสิ่งที่อยู่ในใจแล้วเค้าเก็บอาการเก็บอารมณ์ไม่อยู่ แสดงออกอย่างชัดเจน”

“ทุกเรื่องมันมี 1 กับ 2 มันมีสองด้าน เวลาที่คุณนำเสนอมันควรจะมีทั้งสองด้าน แทนที่คุณจะไปกระแทกแตกตัน คุณควรที่จะไปหาข้อมูลมาว่าที่คุณไม่ชอบเค้าเนี่ย เพราะอะไร คุณไปหาข้อมูลมา เอาข้อเท็จจริงนั้นมาเปิดเผย”

“ให้ความคิดเห็นชี้นำจริงๆ มันมีได้แต่บางที่มันก็เยอะเกินไป”

“การใส่ความรู้สึกความคิดเห็น ส่วนตัวมากเกินไป โดยเฉพาะเรื่องข่าวการเมือง จนเดี๋ยวนี้หนูได้ยิน ตอนเช้าๆ เค้าจะมี สภากาแฟ เค้าก็จะพูดกันเลยว่า ไข่ช้อนนี้สีนี้ ไข่ช้อนนั้นสีนั้น”

1.5.5) การทำงานโดยไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพล

การเล่าข่าวที่ให้เวลากับข่าวไม่เท่ากันขึ้นกับความสนใจของผู้ชมนั้น ทำให้ตีความไปว่าผู้เล่าข่าวทำงานภายใต้อิทธิพลทางการตลาด คือเลือกนำเสนอประเด็นที่คนติดตามมาก เพื่อให้มีผู้ชมติดตามมาก นอกจากนี้ยังไม่ควรใช้เวลาในรายการเพื่อโฆษณาสินค้ามากเกินไป

“ข่าวบางข่าวมีความสำคัญมีประเด็นน่าสนใจมากกว่าข่าวที่เค้านำเสนอ แต่ข่าวพวกนั้น พอมาซึ่งคุณน้ำหนักแล้วกลับถูกให้ความสนใจน้อยกว่า ให้เวลาในการ นำเสนอน้อยกว่า แต่ละส่วนเนี่ยไม่เท่ากัน อย่างบางวันข่าวนี้กินเวลาไปทั้งชั่วโมง ซึ่งมัน ก็มีข่าวอื่นๆ ที่สำคัญ แต่ไม่ใช่แค่รายการเดียว บางทีทุกรายการทุกช่อง อ้าวแล้วแบบนี้ ข่าวอื่นหละ ไปไหน บางทีมันเสียเวลาที่เราจะไปดู มันอาจจะไม่ใช่ความผิดของคนที่ เล่าข่าว แต่มันมาจากคนที่เขียนสคริปข่าวมากกว่าว่าเค้าต้องการสื่อออกมาในประเด็น ไหนให้คนดูได้รับรู้มากกว่า การมองเฉพาะเรตติ้ง มันทำให้เค้าละเลยในเรื่องของคำว่า วิชาชีพไปรีเปล่า”

“มันจะมีข่าว พวกสินค้า แล้วก็มายัดเยียดให้เราดูแล้วก็จะบ๊อบอกว่าสินค้านี้มันมีที่ไหนอย่างไร น่าสนใจ อย่างนั้นมันคืออย่างนี้ มันเป็นเรื่องที่เรานำมาให้คุณด้วยความตั้งใจ ทำให้มันบดบังเวลาที่ คุณควรจะนำเสนอข่าวถามว่าเวลา 1 ชั่วโมงเนี่ยมันคือความคาดหวังของคนดูเนี่ย เพื่อที่จะได้รับข้อมูลข่าวสาร ไม่ใช่เอาเวลา 15 นาทีเพื่อขายของ แล้วก็เอาเวลา 45 นาที รายงานข่าว ซึ่งบางทีก็รายงานไม่ครบข่าวบางข่าวก็หายไป กลายเป็นว่าสิ่งที่เราควร จะได้รับรู้แต่กลับไม่ได้รับรู้อีกก็ไปรู้ในเรื่องของอะไรที่ไม่จำเป็น”

1.6) ข้อมูลจากกลุ่มผู้สูงอายุ

ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยกลุ่มผู้สูงอายุ จำนวน 6 คน ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมของผู้เล่าข่าวแบ่งได้เป็น 2 ประเด็น คือ 1) การเล่าข่าวด้วยความเป็นกลาง และ 2) การทำงานโดยไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพล

1.6.1) การเล่าข่าวด้วยความเป็นกลาง

ผู้ให้ข้อมูลแสดงทัศนคติเกี่ยวกับความเป็นกลางของการเล่าข่าว โดยเสนอประเด็นว่าไม่ชอบรายการที่ไม่มีความเป็นกลาง เห็นได้จากข้อความ

“ที่เชียงใหม่มา เราก็จะไม่ดู เราก็จะดูคนที่เล่าอย่างเป็นกลางไม่ได้ ความข้างขึ้นข้างนี้ ไม่นอกประเด็น”

“อย่างช่อง 11 ก็มีเปลี่ยนรูปแบบรายการข่าวมาเป็นเล่าข่าวบ้างแต่ก็ยังมี การแบ่งสี แบ่งพวก ซึ่งผมมองว่ามันไม่ถูกต้องนะ”

“ประวัติส่วนตัวเสียๆ โอนเชียงใหม่ไม่เป็นกลาง แบ่งสีแบ่งข้าง พูดเอาดีเข้า รายการ เข้าตัวเอง โดยเฉพาะ ช่อง (ชื่อสถานี) เนี่ย ผมแทบไม่เปิดดูเลย”

1.6.2) การทำงานโดยไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพล

ผู้ให้ข้อมูลไม่พอใจกับรายการเล่าข่าวที่มีโฆษณามากเกินไป ซึ่งแสดงให้เห็นว่า รายการตกอยู่ใต้อิทธิพลทางการตลาด จึงอาจจำเป็นต้องจัดสรรส่วนเวลาให้เหมาะสมมากขึ้น

“โฆษณาที่เยอะเกินไปทำให้ดูข่าวแล้วไม่ต่อเนื่อง”

“เดี๋ยวนี้โฆษณาเยอะมาก ดูๆ อยู่กะลังได้ที่ตัดไปโฆษณา ถ้ามีน้อยลงได้ ก็ควรจะลด น้อยลง”

“บางที่เรารอดูข่าวบางข่าวที่ขึ้นมาตั้งแต่ต้นรายการ แล้วก็ยังไม่มาแม้แต่ คุย ข่าวอื่นแล้วก็โฆษณา บางที่เปลี่ยนช่องกลับไปกลับมาที่สัปดาห์ หรือไม่ก็ สัปดาห์ไปดูเพราะ มั่วแต่ดูช่องอื่นเพลิน”

2) คุณสมบัติของผู้เล่าข่าวที่พึงประสงค์

ในการรายงานผลเรื่องคุณสมบัติของผู้เล่าข่าวที่พึงประสงค์นี้ จะเสนอข้อมูลตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลซึ่งประกอบด้วย 1) กลุ่มนักเรียน 2) กลุ่มนิสิตนักศึกษา 3) กลุ่มนักวิชาชีพ 4) กลุ่มนักธุรกิจ 5) กลุ่มพนักงาน และ 6) กลุ่มผู้สูงอายุ ผลการศึกษามีดังนี้

2.1) ข้อมูลจากกลุ่มนักเรียน

ผู้ให้ข้อมูลให้ข้อมูลว่า คุณสมบัติที่พึงประสงค์มี 3 ประการคือ 1)ความสามารถในการถ่ายทอด 2)บุคลิกภาพ และ 3)ความน่าเชื่อถือ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1.1) ความสามารถในการถ่ายทอด

กลุ่มนักเรียนได้ให้ข้อมูลว่าความสามารถในการถ่ายทอดเป็นคุณสมบัติที่พึงประสงค์ นั่นคือผู้เล่าข่าวจะต้องมีความสามารถทางการสื่อสาร มีทักษะในการพูด พูดจาชัดเจน ชัดคำ พูดตรงไปตรงมา เข้าใจง่าย และไม่ใส่อารมณ์ในการเล่าข่าว ดังคำพูดของผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า

“คนเล่าข่าวเดี๋ยวนี้ก็โอเคนะคับ ก็มีบ้างที่บางคนเล่าข่าวแล้วเราไม่เข้าใจ แต่เราก็ไม่ได้เหมารวมนะว่าเค้าคนอื่นข่าวแย่ ชอบคนเล่าข่าวที่เข้าใจ สามารถอธิบายได้ พูดชัด”

“ชอบคนที่พูดชัดเจนตรงประเด็นไม่บิดเบือนประเด็นข่าว ไม่ค่อยใส่อารมณ์มาก เกินไป”

“ชอบคนที่พูดตรงไปตรงมา ไม่อ้อมค้อม”

“บางคนสวยแต่อ่านข่าวไม่ได้เรื่อง เราก็ด่านะ”

2.1.2) ความน่าเชื่อถือ

นอกจากคุณสมบัติในเรื่องของการถ่ายทอดที่ผู้เล่าข่าวฟังมีแล้ว ความน่าเชื่อถือก็มีคุณสมบัติพึงประสงค์อีกประการหนึ่งที่ผู้เล่าข่าวควรมี เพราะความน่าเชื่อถือจะทำให้ผู้ชมเกิดความมั่นใจในเนื้อหาของข้อมูลที่ผู้เล่าข่าวถ่ายทอด

“ชอบคนที่ดูมีความรู้และดูน่าเชื่อถือ”

“คือเค้าก็เป็นเหมือนบุคคลสาธารณะ เหมือนดาราเหมือนกัน

ถึงจะอยู่นอกจอ ก็ควรจะมีที่น่าเชื่อถือนิดนึง”

2.1.3) บุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ หมายถึง บุคลิก ท่าทาง หน้าตา การแต่งหน้า การแต่งกาย เป็นสิ่งสำคัญที่จะดึงดูดให้ผู้ชมสนใจและติดตามรายการ ดังที่ผู้ให้ข้อมูลกล่าวว่า

“คนที่มีบุคลิกที่ดีก็น่าจะเป็นที่ดึงดูดของคนทั่วไปอยู่แล้ว ส่งผลต่อการตัดสินใจของคนดู”

“หน้าตาของนักข่าวก็มีผล บางคนหน้าตาหน้ากั้วมันก็ส่งผลทำให้เรา ไม่อยากดู แต่ก็ไม่ใช่จะทำให้ทำหน้าปกติ เจๆ ก็ทำหน้าตามอารมณ์ข่าว มีส่วนร่วมกับข่าวบ้าง เป็นไปตามข่าวที่เล่า”

“การแต่งตัวหน้าตา ทรงผมก็มีส่วนนะ ถ้าแต่งออกมาแล้วดูดีก็โอเค”

“บางที่เค้า ใส่รองเท้าแต่แบบคิบบๆ บางที่เค้าไม่รู้ตัวว่ากล้องแพนเค้าไปทั้งตัว แล้วพอคนดู เห็นมันก็เลยเกิดความรู้สึกไม่เหมาะสม”

2.2) ข้อมูลจากกลุ่มนิสิตนักศึกษา

ผู้ให้ข้อมูลให้ข้อมูลว่า คุณสมบัติของผู้เล่าข่าวที่พึงประสงค์มี 5 ประการดังนี้

2.2.1) ความสามารถในการถ่ายทอด

ผู้ให้ข้อมูลต้องการให้ผู้เล่าข่าวเล่าข่าวได้กระชับ สามารถถ่ายทอดหรือนำเสนอเนื้อหาได้อย่างเข้าใจ และให้ความสำคัญกับเนื้อหามากกว่าการสอดแทรกอารมณ์ความรู้สึกในการเล่าข่าว

“บางที่ รู้สึกว่าคนเล่าข่าวเค้าเล่าแล้วเพลิบบางที่ชั่วโมงนึงเล่าข่าวได้สองข่าว เหมือนเล่าแล้วยาว”

“ผมชอบแบบที่มีสีสันสั้น เล่าแล้วดูมีสีสัน ชอบคนที่พูดจาฉะฉาน ดูบุคลิกน่าเชื่อถือ”

“การร่วมมือ การเป็นทีมเวิร์คของคนเล่าข่าวก็มีส่วน การรับส่งกันที่ดี ก็ทำให้รายการน่าสนใจ”

“มีความสามารถในการโน้มน้าว สามารถชักจูงความคิดของคนของสังคมให้ไปในทางที่ดีได้ เหมือนใช้ศิลปะจากการพูดให้เป็นประโยชน์”

“บางทีคนเล่าไม่ได้สื่อในเรื่องที่เป็นประเด็นข่าว กลายเป็นว่าสื่ออารมณ์ของตัวเองที่มีต่อข่าวออกมาเสียมากกว่า”

2.2.2) ความน่าเชื่อถือ

ผู้ให้ข้อมูลมองว่าความน่าเชื่อถือของผู้เล่าข่าว มีใช้อยู่เพียงแค่การแต่งกายหรือบุคลิกภายนอก แต่มีปัจจัยหลายอย่างที่เกี่ยวเนื่องกับความน่าเชื่อถือ

“ความน่าเชื่อถือมันขึ้นอยู่กับหลายๆ องค์ประกอบกับ ตัวข่าวด้วย คนเล่าด้วย ช่องสถานีด้วย อย่างเรื่องการเมืองเนี่ย เค้ามีแนวโน้มไปทางไหน มันต้องสอดคล้องกันไป”

2.2.3) ความรู้และประสบการณ์ของผู้เล่าข่าว

กลุ่มนิสิต นักศึกษา ให้ข้อมูลกล่าวว่า ความรู้และประสบการณ์ของผู้เล่าข่าวนั้นเป็นคุณสมบัติอีกประการหนึ่งที่พึงประสงค์ เนื่องจากความรู้และประสบการณ์เป็นสิ่งที่สร้างความน่าเชื่อถือและทักษะการสื่อสารรวมถึงความสามารถในการวิเคราะห์ข่าวให้เกิดขึ้นในตัวผู้เล่าข่าว

“ความน่าเชื่อถือ ต้องมองที่ความถนัดและความเชี่ยวชาญของตัวผู้เล่าด้วย”

“การนำเอาข่าวมานำเสนอโดยรู้จริงไม่ใช่เพียงแค่เล่า แล้วทำเหมือน กับว่าตนเองรู้เรื่องทุกอย่าง คือการลงพื้นที่หรือการไปอยู่ในเหตุการณ์ก็มีส่วนสำคัญ ไม่ใช่เพียง แต่เล่าอย่างเดียว”

“ชอบให้คนที่เล่ามีความรู้ในหลายๆ มุม ไม่ใช่นำเสนอหรือวิเคราะห์แค่มุมเดียว เพราะมันจะทำให้น่าเบื่อ”

“เรื่องความจริงใจของคนเล่าข่าว อาจมาจากประสบการณ์ และการลงพื้นที่ด้วย คือไม่ได้เป็นแต่คนเล่าอย่างเดียว แต่มีการลงไปถึงเหตุการณ์จริง”

“บางทีการนำเสนอข้อมูลบางอย่างออกไปแล้วอาจมีเรื่องของการผิดพลาดเกิดขึ้น แต่ถ้ามีการขอโทษและนำเสนอในสิ่งที่ถูกต้องก็น่าจะเรียกว่าจริงใจ”

2.2.4) บุคลิกภาพ

สำหรับคุณสมบัติพึงประสงค์อีกประการหนึ่งที่กลุ่มนิสิต นักศึกษาเห็นว่าผู้เล่าข่าวควรมีคือ บุคลิกภาพ ซึ่งเน้นในเรื่องของบุคลิก และความสะอาดมากกว่ารูปร่างหน้าตา

“ชอบคนที่ดูดี สะอาดสะอ้าน บุคลิกดี คือไม่ต้องสวยต้องหล่อมากมาย แค่บุคลิกดี”

2.3) ข้อมูลจากกลุ่มนักวิชาชีพ

ผู้ให้ข้อมูลให้ข้อมูลว่า คุณสมบัติของผู้เล่าข่าวที่พึงประสงค์มี 3 ประการดังนี้

2.3.1) ความสามารถในการถ่ายทอด

กลุ่มนักวิชาชีพให้ความเห็นว่า ความสามารถในการถ่ายทอดเป็นสิ่งที่คุณเล่าข่าวพึงมี ซึ่งความสามารถในการถ่ายทอดดังกล่าวจะต้องทำให้คุณดู ดูแล้วสนุก ลดความเครียดของเนื้อหาข่าว

“บางที่ข่าวเดียวกันคือคนที่เล่าต่างกัน บางข่าวเค้าก็ทำให้มันเบา ลดความเครียด ลดความรุนแรงลงได้ มันลดอารมณ์ของคนดูลงได้”

“ชอบคนที่เล่าสนุก ไม่น่าเบื่อ ไม่เล่าเป็นน้ำมาก คือข่าวบางเรื่องมีเนื้อหานิดเดียว แต่บางทีกว่าจะเล่าได้ กว่าจะโยงเข้าข่าวได้ คือชักแม่น้ำทั้งห้าอะไรอยู่ไม่รู้”

2.3.2) บุคลิกภาพ

นอกเหนือจากความสามารถในการถ่ายทอดแล้วกลุ่มนักวิชาชีพยังให้ความสนใจกับบุคลิกภาพของผู้เล่าข่าวอีกด้วย ซึ่งบุคลิกภาพดังกล่าวหมายถึง ความเป็นผู้มีอัธยาศัยดี มีความเป็นกลาง มีความน่าเชื่อถือ แต่งตัวดี ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแล้วแต่สร้างความดึงดูดใจให้กับผู้ชม

“จะต้องเป็นคนที่ดูอัธยาศัยดีเนอะ แล้วก็ เป็นกลางเยอะๆ คือไม่ใช่สีหน้าสีตาออกไปหมด”

“บุคลิกที่สำคัญเนี่ยน่าจะต้องมีความน่าเชื่อถือ ดูแล้วศรัทธาได้ การแต่งเนื้อแต่งตัวก็ต้องดูให้มันมีมาตรฐานนึง”

“รู้สึกว่าคุณลักษณะของคุณ (ชื่อผู้เล่าข่าว) เข้าถึง ซึ่งมันอาจจะ เป็นจุดดึงดูด ทำให้คนเข้าถึงง่าย”

2.3.3) ความรู้และประสบการณ์ของผู้เล่าข่าว

กลุ่มนักวิชาชีพได้ให้ลักษณะพึงประสงค์ของผู้เล่าข่าวอีกประการหนึ่งว่า ผู้เล่าข่าวจะต้องเป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประสบการณ์ในวงการข่าว

“บุคคลที่มาเล่าข่าวในปัจจุบันส่วนใหญ่ก็ทำงานด้านนี้มานาน อยู่ในวงการข่าวมานานๆ ไม่ใช่เด็กๆ”

“มองถึงแบ็คกราวด์ของคนเล่าข่าวด้วย”

2.4) ข้อมูลจากกลุ่มนักธุรกิจ

ผู้ให้ข้อมูลให้ข้อมูลว่า คุณสมบัติของผู้เล่าข่าวที่พึงประสงค์มี 2 ประการดังนี้

2.4.1) ความสามารถในการถ่ายทอด

ผู้ให้ข้อมูลในกลุ่มนักธุรกิจกล่าวว่า คุณสมบัติพึงประสงค์ของผู้เล่าข่าว คือ ความสามารถในการถ่ายทอด นั่นคือ ความสามารถในการเล่าข่าวที่ทำให้เห็นภาพ เสนอข่าวอย่างตรงไปตรงมา และความสามารถในการลดระดับความเครียดของข่าวขณะนำเสนอได้

“ชอบเวลาที่เค้าเล่าแล้วทำให้เราเห็นภาพ”

“ต้องไม่เครียดเกินไป เพราะมันเป็นการเล่าข่าว ถ้าเครียดและเป็นทางการเกินไปมันก็ควรที่จะเป็นในรูปแบบของการรายงานข่าว”

“เสนอข่าวแบบตรงๆ ตามอารมณ์ตามความรู้สึก”

“ชอบ...เวลาเค้าเล่าข่าวจะอธิบาย คือบางที่เราไม่รู้เรื่องนั้น เค้าก็จะเล่าถึงที่มาที่ไปแล้วก็จะมาจบที่ข่าว ก็ทำให้เราอ้อ ว่าเรื่องมันเป็นแบบนี้มาก่อนนะ”

“เวลาที่เค้าเล่าก็จะพยายามสอดแทรกมุขลงไปบ้าง เพื่อให้มีความตลกแล้วเราก็ไม่รู้สึกว่ายาวเครียด”

2.4.2) บุคลิกภาพ

กลุ่มนักธุรกิจมองว่าบุคลิกภาพ ซึ่งรวมถึง วิธีการพูด มีความสำคัญเพราะเป็น สิ่งแรกที่เราเห็น ได้ชัดเจน และเป็นสิ่งหนึ่งที่จะทำให้ผู้ชมติดตาม

“ผมว่าบุคลิกนี่ก็มีส่วนสำคัญนะ เพราะเราต้องเห็นเค้าก่อนอื่น เลย มันเป็นภาพลักษณ์แรกที่เราเห็น”

“การพูดจาของคนที่เราแล้ว”

“ชอบเรื่องของบุคลิกก่อน การพูดจามันก็จะตามมา”

2.5) ข้อมูลจากกลุ่มพนักงาน

ผู้ให้ข้อมูลให้ข้อมูลว่า คุณสมบัติของผู้เล่าข่าวที่พึงประสงค์มี 3 ประการดังนี้

2.5.1) ความสามารถในการถ่ายทอด

ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มพนักงานกล่าวว่า หนึ่งในคุณสมบัติพึงประสงค์ของผู้เล่าข่าวคือ ความสามารถในการถ่ายทอด นั่นคือ การใช้อารมณ์สื่อสารเพื่อให้เกิดความน่าสนใจ การใช้ภาษา ชาวบ้านที่ช่วยให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น การนำเสนอที่มีความชัดเจน สามารถเจาะประเด็นได้

“วิธีการเล่าออกมาตรงๆ อาจจะมีการใส่อารมณ์เข้าไปมาก นิดหนึ่ง แต่มันก็ทำให้น่าสนใจ”

“จะต้องเป็นภาษาที่ง่ายๆ เป็นภาษาชาวบ้าน ไม่ใช่เอาภาษา หนังสือพิมพ์หรือศัพท์วิชาการมาเล่าให้เราฟัง แบบนั้นผมว่ามัน ไม่เข้าถึงชาวบ้านได้แน่ๆ”

“นำเสนอข้อมูลโดยชัดเจน มีการเล่าถึงความเป็นมาเป็นไป”

“ไม่เสนออะไรยัดเยียด”

“สามารถเจาะประเด็นให้เห็นได้ชัดเจนและหลากหลาย”

“เล่าปูพื้นให้เราฟังก่อนเลยว่าเรื่องมันเป็นมาเป็นไปอย่างไร ทำ ให้เราเข้าใจ ได้อย่างแท้จริง”

“สามารถตีแผ่เรื่องราวที่เป็น จริงออกมาได้”

2.5.2) บุคลิกภาพ

บุคลิกภาพเป็นคุณสมบัติพึงประสงค์ที่กลุ่มพนักงานนั้นว่าจะต้องเป็นเรื่องของการพูดชัดถ้อยชัดคำ และใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง

“จำคาญพวกคนที่อ่านข่าวแล้วพูดไม่ชัด ... สงสัยว่าคุณมาอ่านข่าวได้ไงเนี่ย มาอ่านข่าวยังพูดภาษาไทยไม่ชัดเลย ร ล ส ยังอ่านไม่ได้เลยแล้วจะมา อ่านข่าวให้คนอื่นฟัง”

“จะต้องใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง”

2.5.3) ความรู้และประสบการณ์ของผู้เล่าข่าว

คุณสมบัติพึงประสงค์อีกประการหนึ่งที่กลุ่มพนักงานให้ความสนใจคือ ความรู้และประสบการณ์ของผู้เล่าข่าว ผู้ให้ข้อมูลเชื่อว่า หากผู้เล่าข่าวเคยทำงานในวงการข่าวมาก่อนจะทำให้มีประสบการณ์ที่จะช่วยเพิ่มความน่าสนใจในข่าวที่เล่าได้

“ที่เคยเป็น บก. มาก่อน หรือเป็นผู้สื่อข่าวมาก่อนแบบนี้เค้าจะมีความรู้มีประสบการณ์ค่อนข้างเยอะ การเล่าข่าวจึงน่าสนใจ มีความคิดเห็นมี ประเด็นที่เป็นสาระมากกว่า”

“คนเล่าข่าวต้องมีประสบการณ์ ในการทำข่าวมาก่อน”

“นักข่าวมีความรู้ในเรื่องต่างๆ ไปอย่างลึกซึ้งเพื่อเป็นการช่วยในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า”

2.6) ข้อมูลจากกลุ่มผู้สูงอายุ

ผู้ให้ข้อมูลให้ข้อมูลว่า คุณสมบัติของผู้เล่าข่าวที่พึงประสงค์มี 2 ประการดังนี้

2.6.1) ความสามารถในการถ่ายทอด

ผู้สูงอายุให้มุมมองเกี่ยวกับความสามารถในการถ่ายทอดของผู้เล่าข่าว โดยบอกระบุสิ่งที่ไม่พึงประสงค์ไว้ว่า

“พูดจาดูเป็นขั้นตอน”

“บางคนก็เอาแต่พูด อะไรก็ไม่รู้ ไร้สาระ นอกประเด็น หัวเราะ หยอกล้อกันบ้าง”

“บางคนก็พูดรวบรัดเกิน เรื่องที่สำคัญก็ตัดตอนไป ทำให้ไม่รู้เรื่อง ทำให้ฟังแล้วเราไม่อยากจะฟัง”

2.6.2) บุคลิกภาพ

กลุ่มผู้สูงอายุให้ข้อมูลว่า บุคลิกภาพเป็นสิ่งที่ทำให้กลุ่มผู้ให้ข้อมูลติดตามรายการ โดยบุคลิกภาพของผู้เล่าข่าวนั้นจะต้องเป็นผู้ที่มีเสน่ห์ หน้าตาพอใช้ เสียงดี พูดจาดี

“อย่างคุณ (ชื่อผู้เล่าข่าว) เนี่ย ที่เล่าข่าวก็ฟัง ตอนเช้าๆ เนี่ย เค้าก็ไม่ใช่คนหน้าตาดีอะไร แต่เค้าเป็นคนมีเสน่ห์นะ เป็นคนมีบุคลิกลักษณะเฉพาะตัว ที่ดูแล้วไม่เครียด”

“ชอบพูดจาดีก็จะฟังต่อ แต่ถ้าเจอพวกที่พูดแบบลักษณะจบบ้าง ก็จะไม่ฟัง”

“หน้าตาโอเคหน่อย”

“ถ้าผู้ประกาศหน้าตาดีๆ หน่อยคนก็อยากดูนะ”

“เสียงก็มีผลนะ บางคนหน้าหล่อแต่เสียงแหบ คนก็ไม่อยากฟังนะ”

“นอกจากจะเล่าข่าวแล้วเค้ายังลุยและเข้าถึงประชาชนนะ มันทำให้ได้ใจคนดูมากกว่า”

นอกเหนือจากบุคลิกภาพของผู้เล่าข่าวที่พึงประสงค์แล้ว กลุ่มผู้สูงอายุยังได้เสนอบุคลิกภาพของผู้เล่าข่าวที่ไม่พึงประสงค์ไว้ดังต่อไปนี้

“พูดจาไม่สุภาพ ก้าวร้าว”

“พูดจาใหญ่โต มีอีโก้”

“ใช้คำพูดที่จิก เช่นถามว่าทำไม ทำไม หรือบางทีไปคาดคั้นจะเอาข้อมูลจากผู้ร่วมรายการหรือคนที่ให้ข้อมูล เหมือนมันเป็น การแย่งข้อมูล จนดูน่าเกลียดเกิน”

3) การเปิดรับและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อรายการเล่าข่าว

ในการรายงานผลเรื่องการเปิดรับและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อรายการเล่าข่าวนี้ จะเสนอข้อมูล 2 เรื่อง คือ เรื่องการเปิดรับชมรายการเล่าข่าว และความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าว การรายงานผล เรียงตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูลซึ่งประกอบด้วย 1) กลุ่มนักเรียน 2) กลุ่มนิสิตนักศึกษา 3) กลุ่มนักวิชาชีพ 4) กลุ่มนักธุรกิจ 5) กลุ่มพนักงาน และ 6) กลุ่มผู้สูงอายุ ผลการศึกษามีดังนี้

3.1) การเปิดรับชมรายการเล่าข่าว

3.1.1) ข้อมูลจากกลุ่มนักเรียน

การเปิดรับชมรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ของกลุ่มนักเรียน เป็นการรับชมตามผู้ปกครอง บางครั้งเปิดรับชมโดยไม่ได้ตั้งใจ คือรับฟังพร้อมกับทำกิจกรรมอื่นไปด้วย เช่น แต่งตัวเตรียมไปโรงเรียนในช่วงเช้า หรือ เปิดโทรทัศน์ทิ้งไว้ เห็นได้จากข้อความดังนี้

“ดูก่อนไปโรงเรียนทุกเช้า ประมาณครึ่งชั่วโมง”

“ผมก็ดูตอนเช้าก่อนไปโรงเรียนแล้วก็กลับบ้านก็ดู คือส่วนใหญ่แม่เปิดดู เราก็เลยดู”

“ดูตอนก่อนออกจากบ้าน ตอนกินข้าวเช้า”

“ดูตอนเย็นหลังกลับจากโรงเรียน”

“ฟังเวลาอยู่ในรถ รายการ(ชื่อรายการที่จัดทางโทรทัศน์และ
ถ่ายทอดเสียงทางวิทยุ) ประมาณ 45 นาที”

“ส่วนใหญ่ดูเกือบทุกวันนะครับ ก็ดูตอนเช้าก่อนไปเรียน ถ้าจะ
ไม่ได้ดูก็จะเป็นเสาร์ อาทิตย์”

3.1.2) ข้อมูลจากกลุ่มนิสิตนักศึกษา

การเปิดรับชมรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ของกลุ่มนิสิตนักศึกษา ก็จะเปิดรับ
หลายช่วงเวลาแตกต่างกันไป ที่น่าสนใจคือเป็นการเปิดรับโดยวิธีการเปิดโทรทัศน์ไว้โดยไม่ได้
ตั้งใจรับสารโดยตรง จนกว่าจะพบว่ารายการเล่าข่าวเสนอสิ่งที่ตรงกับความสนใจกับตน จึงจะหัน
มาสนใจอย่างจริงจังเห็นได้จากข้อความดังนี้

“หลังละคร”

“ส่วนมากจะดูเสาร์อาทิตย์มากกว่า”

“คือถ้าข่าวช่วงดึกที่ดูเนี่ยก็จะดูไปเรื่อยๆ ไม่ได้ต่อเนื่อง คือถ้า
ประเด็นไหนน่าสนใจก็จะดู”

“ดูตอนหัวค่ำไปจนถึงตอน สี่ทุ่มห้าทุ่มครับ ดูรายการนี้จบก็จะ
ไปดูรายการอื่นๆ ต่อ หลายชั่วโมงอยู่เหมือนกัน ก็ถ้าดูอย่าง
ติดต่อก็ประมาณชั่วโมงกว่าๆ มันขึ้นอยู่กับว่าเค้าหยิบเรื่อง
อะไรมาเล่า”

3.1.3) ข้อมูลจากกลุ่มนักวิชาชีพ

การเปิดรับชมรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ของกลุ่มนักวิชาชีพ เน้นช่วงเวลาเช้า
ก่อนไปทำงานและในช่วงกลางคืน เห็นได้จากข้อความดังนี้

“ดูเกือบทุกวัน เพราะว่าจะเป็นช่วงเช้าก่อนไปทำงาน”

“ดู (ชื่อรายการ) กับรายการตอนกลางคืนช่อง 7”

“ช่วงเช้าก็มีดูบ้าง ส่วนใหญ่ก็จะเป็น (ชื่อผู้เล่าข่าว) แต่จริงๆ แล้วจะดูช่วงกลางคืน พวกรายการ (ชื่อรายการ) อะไรพวกนั้น แต่ก็เห็นว่ามันแตกต่างกันเยอะ ทั้งรูปแบบทั้งการเล่า”

“ผมก็ดูรายการ (ชื่อรายการ) ส่วนช่องห้าก็ไม่ดูเพราะ เม้าท์ข่าว บันเทิงมากเกินไป”

3.1.4) ข้อมูลจากกลุ่มนักธุรกิจ

การเปิดรับรายการเล่าข่าวของกลุ่มนักธุรกิจ ส่วนมากจะได้รับจากสื่ออื่นเป็นหลักโดยเฉพาะอย่างยิ่งสื่ออินเทอร์เน็ต ส่วนสื่อโทรทัศน์จะใช้เป็นเพียงสื่อสนับสนุนเท่านั้น เห็นได้จากข้อความดังนี้

“อินเทอร์เน็ตคะ”

“โดยส่วนตัวแล้วถ้าเป็นข่าวที่ตัวเองสนใจจริงๆ ก็จะไปตามในอินเทอร์เน็ต คือมันอาจเป็นความคิดเห็นของคนอื่นๆ ที่ไม่ใช่ นักข่าวพูดไว้บ้าง อาจจะมีใครเสนออะไร เขาก็อ่านๆ แล้วก็เอามาวิเคราะห์ เอามาพิจารณาเอง”

“เหมือนกันก็จะมีการดูในอินเทอร์เน็ต มีพูดคุยกับคนอื่นบ้าง บ้าง ตอนนี้ก็ยังมีอ่านหนังสือพิมพ์อยู่บ้าง ”

3.1.5) ข้อมูลจากกลุ่มพนักงาน

การเปิดรับชมรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ของกลุ่มพนักงาน จะเน้นที่ช่วงเวลากลางคืน และในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ เห็นได้จากข้อความดังนี้

“ส่วนใหญ่จะฟังจากวิทยุตอนเช้าเวลาขับรถไปทำงาน แล้วก็ดูอีกที่ตอนพักเที่ยง ที่ทำงานจะมีเปิดทีวีอยู่แล้ว ไม่ได้เลือกช่องที่จะดูด้วยตัวเอง ดูตามที่เขา เปิดเอาไว้”

“ปกติจะดูตอนเช้า ก่อนจะออกไปทำงาน เปลี่ยนช่องไปมา ดูหลายๆ รายการแต่ ส่วนใหญ่จะอาศัยฟังเอา แล้วก็ดูอีกทีตอนกลางคืน ไม่ได้ เจาะเจาะจงรายการที่ดู”

“ตอนกลางคืน เปิดมาตอนไหน ก็ดูตอนนั้น ไม่ได้ตั้งใจ ดูตั้งแต่ตื่นจนจบ”

“จะดูช่อง 3 กับ 7 ตอนช่วงกลางคืนมากกว่า”

“ดูทั้งวันธรรมดา ช่วงเช้าและหลังเลิกงาน จะมีรายการเฉพาะที่ดู แล้วก็ตั้งใจ ดูตั้งแต่ตื่นจนจบ รายการ อย่างเสาร์-อาทิตย์ ก็จะมีรายการเล่าข่าว เกี่ยวกับข่าว ต่างประเทศ”

3.1.6) ข้อมูลจากกลุ่มผู้สูงอายุ

การเปิดรับชมรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ของกลุ่มผู้สูงอายุ ส่วนมากจะใช้เวลาทั้งวันในการเปิดรับชมรายการเล่าข่าว คือ ตั้งแต่เข้าไปจนถึงกลางคืน เห็นได้จากข้อความดังนี้

“ส่วนใหญ่ก็จะดูรายการข่าวหลังละครจบแล้วก็ดูไปเรื่อยๆ เปลี่ยนช่องไปเรื่อยๆ ส่วนใหญ่จะดูช่อง 9 (ชื่อรายการ) แล้วอันไหนที่ฟัง แล้วดูโอเค ชอบพูดจาดีก็จะฟังต่อ แต่ถ้าเจอพวกที่พูดแบบลักษณะจาบจ้วง ก็จะเปลี่ยน”

“2-3 ชั่วโมงต่อวัน” “บางทีก็ครึ่งชั่วโมง” “ก็ดูเรื่อยๆ เข้าเย็น”

“ก็จะดูช่วงเช้าก่อนออกไปทำงานประมาณชั่วโมงหนึ่ง แล้วก็ข่าวภาคค่ำ”

“อย่างที่บ้านเนี่ยมีทีวีก็จะมีทีวีทุกห้อง ก็ดูตลอดเพราะติดเคเบิลด้วย”

“อย่างผมเนี่ยตอนเช้าจะดูช่อง 7 จนจบนะ ตั้งแต่ 6 โมงเช้า ไปจนจบ ส่วนตอนกลางคืนผมจะเปลี่ยน มาเป็นช่อง 9 นะ แล้วก็ส่วนใหญ่ ถ้ามีโอกาสผมก็เปิดดูทุกต้นชั่วโมงนะ”

“เหมือนสิ่งที่เราต้องเสพย์ทุกวัน นอกจากอาหารแล้ว เราก็ต้องดูข่าวด้วย”

3.2) ความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าว

3.2.1) ข้อมูลจากกลุ่มนักเรียน

ความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวของกลุ่มนักเรียน เป็นความพึงพอใจในด้านของวิธีการนำเสนอ เพราะทำให้เข้าใจข่าวได้ง่ายขึ้น และไม่น่าเบื่อเหมือนกับการอ่านข่าวตามปกติ เห็นได้จากข้อความดังนี้

“ชอบมากกว่าการมานั่งอ่านข่าวตามสคริป แบบนั้นมันน่าเบื่อ”

“ชอบนะ เพราะบางเรื่องเราอาจจะไม่เข้าใจได้โดยการฟังแค่รายงาน แต่พอกลายเป็นการเล่าข่าว ก็จะมีการอธิบายมีการบอกว่ามันคืออะไร ยังไง ก็จะทำให้เข้าใจมากขึ้น บางครั้งก็มีมุขสอดแทรกบ้างทำให้ดูตลก น่าสนใจ ดึงดูด”

“ชอบความสด ทันเหตุการณ์”

3.2.2) ข้อมูลจากกลุ่มนิสิตนักศึกษา

ความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวของกลุ่มนิสิตนักศึกษาเป็นความพึงพอใจวิธีการนำเสนอเพราะเห็นว่ามีที่น่าสนใจกว่าการอ่านข่าวตามปกติ อีกทั้งยังมีการสอดแทรกความคิดเห็น และอารมณ์ของผู้เล่าข่าว ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้ไม่น่าเบื่อ เห็นได้จากข้อความดังนี้

“ถ้าคนเล่าข่าวมีการใส่อารมณ์ หรือความคิดเห็นที่คิดไปในแนวทางเดียวกับผม ผมก็ชอบนะ”

“จะดูรายการแบบไหน คิดว่าขึ้นอยู่กับผู้ดำเนินรายการมากกว่า”

“น่าสนใจว่าการรายงานข่าวแบบธรรมดาทั่วไป เพราะมันมีการโต้ตอบมีการเสนอความคิดเห็น มีการแสดงอารมณ์ทำให้เราเห็นภาพได้ชัดเจนกว่า”

“ดูแล้วมันอาจจะไม่เครียดเท่าการดูข่าวแบบตรงๆ”

“ไม่น่าเบื่อ”

“มีเรื่องของเทคนิคในการนำเสนอมาเกี่ยวข้อง อย่างมีเอฟเฟค มันทำให้ดูทันสมัยดูน่าเชื่อถือได้ด้วยอีกทางหนึ่งเหมือนกัน”

“ความน่าสนใจอยู่ที่การนำเสนอมากกว่าหน้าตา”

3.2.3) ข้อมูลจากกลุ่มนักวิชาชีพ

ความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวของกลุ่มนักวิชาชีพ เป็นความพึงพอใจในแง่ของวิธีการนำเสนอของผู้เล่าข่าว เพราะรู้สึกสนุก และไม่น่าเบื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรครณีที่ผู้เล่าข่าวมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกับตนเอง เห็นได้จากข้อความดังนี้

“ชอบที่ว่าเวลาเล่าแล้วสนุก”

“ชอบคนที่เล่าสนุก ไม่น่าเบื่อ”

“มันขึ้นอยู่กับคนดูว่าตรงใจคนดู ตรงใจเราเรีเปล่าอย่างอารมณ์ที่พูด แล้วตรงกับใจเรา เราก็จะโอเค แต่ถ้าไม่ตรงก็จะรู้สึกว่ารุนแรงไปบ้าง”

3.2.4) ข้อมูลจากกลุ่มนักธุรกิจ

ความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวของกลุ่มนักธุรกิจ เป็นความพึงพอใจในด้านวิธีการนำเสนอและรูปแบบการนำเสนอ เห็นได้จากข้อความดังนี้

“มันดีนะครับ มันดีขึ้นตรงที่ว่าคนดูเข้าใจข่าวได้รวดเร็วขึ้น คือมีคนมาเล่าอธิบายให้ฟัง ซึ่งเมื่อก่อนก็จะเป็นแบบที่คนมานั่งอ่านให้เราฟัง”

“... เพราะว่าเวลาเค้าเล่าข่าวจะอธิบาย คือบางที่เราไม่รู้เรื่องนั้น เค้าก็จะเล่าถึงที่มาที่ไปแล้วก็จะมาจบที่ข่าว ก็ทำให้เราอ้อว่าเรื่องมันเป็นแบบนี้มาก่อนนะ”

“ไม่เครียดเกินไป เพราะมันเป็นการเล่าข่าว ถ้าเครียดและเป็นทางการเกินไปมันก็ควรที่จะเป็นในรูปแบบของการรายงานข่าว”

3.2.5) ข้อมูลจากกลุ่มพนักงาน

ความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวของกลุ่มพนักงาน เป็นความพึงพอใจในด้านวิธีการนำเสนอ ความสะดวก การเตรียมตัว และเป็นสิ่งที่จะช่วยเปิดโลกทัศน์และมุมมองใหม่ๆ เห็นได้จากข้อความดังนี้

“บางประเด็นมีประเด็นแปลก นำเสนอสนุก”

“นำเสนอได้ดี การออกเสียงการใช้ภาษาไทยถูกอักขระ แทบจะไม่เคยพูดผิดเลย”

“ช่อง 3 กับช่อง 5 ช่อง 3 เค้ามีวิธีการในการสื่อออกมา หรือการโต้ตอบของคนเล่าข่าว หรือวิธีการเล่าออกมาตรงๆ อาจจะมีการใส่อารมณ์เข้าไปมากนิดนึง แต่มันก็ทำให้น่าสนใจ”

“เค้าเอามาเล่าจะต้องเป็นภาษาที่ง่ายๆ เป็นภาษาชาวบ้าน”

“ผมเองก็ไม่สามารถอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์ได้ทั้งหมด แล้วก็ไม่ได้สนใจข่าวทุกข่าวในหนังสือพิมพ์ ก็จะใช้วิธีการฟังรายการเล่าข่าวแบบนี้ว่ามีประเด็นอะไรที่สำคัญ เพราะเค้าสแกนๆ มาให้เราแล้ว แล้วข่าวไหนที่เราสนใจก็จะไปหาอ่านจากหนังสือพิมพ์อีกที”

“นำเสนอข้อมูลโดยชัดเจน มีการเล่าถึงความเป็นมาเป็นไป”

“เตรียมตัวได้ดี โดยเฉพาะชาวต่างประเทศ เค้ายะลองไปในที่
เนื้อหา ที่ข่าวบางช่องไม่มี เค้ายสามารถเจาะประเด็นให้เห็นได้
ชัดเจนและหลากหลาย”

3.2.6) ข้อมูลจากกลุ่มผู้สูงอายุ

ความพึงพอใจต่อรายการเล่าข่าวของกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นความพึงพอใจในด้าน
บุคลิกภาพของผู้เล่าข่าว โดยเฉพาะน้ำเสียง และการชัดเจนในการใช้ภาษา เห็นได้จากข้อความดังนี้

“การเล่าข่าวน่าจะเป็นสิ่งที่ดีกว่า ไม่ตึงเครียดเกินไปนัก”

“ก็น่าจะเป็น เพราะเสียง น้ำเสียงความชัดเจนในการอ่าน”

“เรื่องหน้าตาบุคลิกก็มีส่วนสำคัญนะ อย่างช่อง 3 เนี่ย เค้ายะ
แต่งหน้าแต่งตา อย่างช่องเก้าก็เปลี่ยนไป คนเราก็ชอบสวยๆ
งามๆ”

บทที่ 6

รายงานผลการวิจัยจากการสัมภาษณ์เชิงลึก

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “จริยธรรมของผู้เล่าข่าวรายการโทรทัศน์” นี้ ส่วนที่ได้จากการเก็บข้อมูล โดยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก สามารถอธิบายผลการศึกษิตตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อศึกษาจริยธรรมของผู้เล่าข่าว และเพื่อศึกษาวิธีการและขั้นตอนเล่าข่าวในรายการโทรทัศน์ไทย

การรายงานผลการวิจัย แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ 1) จริยธรรมของผู้เล่าข่าว และ 2) วิธีการทำงานและขั้นตอนเล่าข่าวในรายการโทรทัศน์ไทย ผลการศึกษามีดังนี้

1) จริยธรรมของผู้เล่าข่าว

การศึกษาจริยธรรมของผู้เล่าข่าว โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้เล่าข่าวนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อค้นหาความตระหนักเรื่องจริยธรรมในการทำงานของผู้เล่าข่าว ผลการศึกษาพบว่าทัศนคติเรื่องจริยธรรมของผู้เล่าข่าว มี 5 ประเด็น คือ 1) การตรวจสอบข้อเท็จจริงและแหล่งข่าว 2) การรายงานข้อเท็จจริงปะปนกับความคิดเห็น 3) การคำนึงถึงผลกระทบ 4) การเล่าข่าวด้วยความเป็นกลาง และ 5) การทำงานโดยไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพล รายละเอียดข้อค้นพบมีดังนี้

1.1) การตรวจสอบข้อเท็จจริงและแหล่งข่าว

ในด้านการตรวจสอบข้อเท็จจริงและแหล่งข่าว ผู้เล่าข่าวเห็นว่ามีจําเป็นอย่างมาก เห็นได้จากข้อความ

“ถ้ามันไม่ชัดเจนจริงๆ ก็ต้องมีการตรวจสอบอีกทีหนึ่ง คือเราจะมีนักข่าวที่ทำงานอยู่ในพื้นที่ซึ่งเป็นนักข่าวของเรา เขาก็จะมีหน้าที่ในการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่งว่ามันคืออะไร”

“จะมีวิธีเช็คข้อมูลจากแหล่งข่าวของตัวเองเหมือนกัน ตั้งแต่ รัฐมนตรี นายกรัฐมนตรี คนที่เกี่ยวข้องกับทุกกระทรวง ทบวง กรม ดารา ศิลปิน อาจารย์ นักวิชาการเนี่ย ผมจะมีแหล่งข่าวของตัวเอง จะมีเบอร์ส่วนตัว เวลาผมอ่านข่าวปั๊บแล้วสงสัยว่าอันนี้ผิด”

“บางครั้งการหาข่าวหรือข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต ส่วนนี้ก็ต้องระวังมาก เพราะบางครั้งข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเนี่ย อย่างบางทีชื่อของแหล่งข่าว บางท่าน ที่บางคนเข้าไป Search ในกูเกิลแล้วเนี่ย ปรากฏว่ามัน เหมือนกันหมด มันเหมือนว่าจะถูกแต่จริงๆ แล้วผิดหมดเลยก็มี”

“อินเทอร์เน็ตมันผิดมันก็พากันผิดไปหมดเลย เราก็ต้องอาศัย ประสบการณ์อาศัยหลายๆ อย่างในการตรวจสอบเช่นกัน”

ในกรณีที่ข่าวยังไม่มีการยืนยันความถูกต้องของข้อมูล ผู้เล่าข่าวจะต้องรายงานให้ ครอบคลุมว่าได้รับข้อมูลจากแหล่งใดบ้าง มีข้อมูลเหมือนหรือต่างกันอย่างไร

“อาจจะบอกว่ามันมีข้อมูลแบบนี้ในขณะเดียวกันก็มีข้อมูลอีกแหล่งที่บอก ว่าอย่างนี้ คุณต้องใช้วิจารณญาณเอาเองนะว่ามันคืออะไรมันจะเป็น แบบไหน เราจะไม่ตัดสินใจแทนผู้ชมว่ามันคืออะไรหรืออะไรที่ถูกต้อง”

“สมมติว่าเราได้รับข้อมูลข่าวสารอย่างด่วนๆ ยังไม่มีความชัดเจน เราจะ รายงานเฉพาะหัวข้อข่าว คือ ประเด็นปลีกย่อยเรายังไม่มั่นใจ ถ้าปล่อย ออกไปเดี๋ยวผิด เช่น ท่านผู้ชมครับ ตอนนี้กำลังเกิดเหตุการณ์ตรงนั้นตรง นี้ กำลังเกิดอะไรก็แล้วแต่ เดี่ยวรายละเอียดของข่าวผมจะตามมาในช่วง หน้า ตอนนี้กำลังเช็คอยู่นะครับว่าเกิดอะไรขึ้นบ้าง”

“ส่วนในกรณีที่ตามแหล่งข่าวไม่ได้ เช่น ปิดเครื่องไปต่างประเทศหรือเค้า ไม่อยู่อะไรก็ตามแบบนี้ แล้วเราสืบสนในข้อมูล เราจะรายงานบนทีวีว่า แหล่งข่าวหนึ่งบอกอย่างนี้ อีกแหล่งข่าวหนึ่งเค้าบอกว่าอย่างนี้ ให้คนที่ดู เค้าได้ใช้วิจารณญาณว่าเรื่องเดียวกันแต่แหล่งข่าวคนละที่บอกไม่ เหมือนกันแบบนี้ ผมก็จะใช้วิธีนี้”

1.2) การรายงานข้อเท็จจริงปะปนกับความคิดเห็น

แม้การเล่าข่าวจะมีความเห็นของผู้เล่าข่าวสอดแทรกอยู่ในรายการ แต่ผู้เล่าข่าวก็ จำเป็นต้องระวังการแสดงความคิดเห็น ต้องเข้าใจหลักการเสนอความคิดเห็นประกอบการเล่าข่าว

“ถ้ารายการเล่าข่าววิเคราะห์ข่าว อย่าง FOX หรือ CBS มันเป็นเรื่องการวิเคราะห์ก็ต้องมีการแสดงความคิดเห็นนะ มีการแสดงเหตุผลนะ เราแสดงให้คนดูรู้ว่าเราเป็นแบบนี้ละ เหมือนกับหนังสือพิมพ์ที่มีบทความ คนดูที่ดูรายการเราก็จะรู้ว่ามันมีการวิจารณ์นะ ... รายการเล่าข่าวเสนอความเห็นได้ ... เพราะมันเป็นรูปแบบของรายการเล่าข่าว แต่ประเด็นของผมก็คือว่า การใส่ประเด็นต้องมีความพอเหมาะพอดีหมายความว่า หลักๆ ที่เราใส่ความเห็นเนี่ยคือเพื่อให้ประชาชนได้รับความรู้เพิ่มขึ้น”

ความเห็นของผู้เล่าข่าวที่สอดแทรกอยู่ในรายการ ย่อมมีอิทธิพลต่อผู้ชมรายการ เพราะผู้เล่าข่าวทำหน้าที่เสมือนผู้นำความคิดเห็น

“จริงๆ ต้องยอมรับว่าคนที่นั่งหน้าจอเนี่ยมีอิทธิพลต่อการชี้นำ นอกจากการให้ข้อมูลแล้วตอนนี้มันเป็นการชี้นำสังคม ชี้นำความคิดของคนด้วยแล้วถ้าถึงเรามีการใส่ความคิดเห็นว่าถูกผิดด้วยมันก็มีแนวโน้มที่จะทำให้คนเชื่อตามนั้นได้ง่าย ถ้าหากว่าคนนั้นเป็นผู้บริโภคแต่เพียงอย่างเดียวไม่ได้เป็นผู้บริโภคแบบที่แสวงหาข้อมูลจากแหล่งอื่นหรือว่ามีวิจรรณญาณเพียงพอ ก็จะตกเป็นเหยื่อของการครอบงำทางความคิดจากผู้นำเสนอข่าวได้”

“เราถือได้ว่าเป็นผู้นำทางความคิดในบางส่วน เพราะฉะนั้นในเรื่องของวิถีคิด หรือนำเสนอเนี่ย เรื่องของศีลธรรมเป็นเรื่องที่สำคัญและต้องระมัดระวัง”

การใส่ความคิดเห็นลงในการเล่าข่าว ทำให้บางครั้งผู้เล่าข่าวใช้อารมณ์ความรู้สึกในการเล่าข่าวด้วย อย่างไรก็ตามการสร้างอารมณ์ความรู้สึกพร้อมกับประเด็นข่าวเล็กน้อยอาจช่วยกระตุ้นผู้ชมรายการให้สนใจมากขึ้นได้ แต่ต้องไม่ใส่อารมณ์มากเกินไป

“ต้องพอดีนะ ไม่มาก มีรอยยิ้ม ไม่ใช่ว่าดูแล้วจะต้องมานั่งหัวเราะกับข่าว ขอให้คนดูข่าวขึ้นนี้ได้มีอารมณ์ คนดูข่าวต้องได้รับความพึงพอใจ มันอาจจะยากนะครับถ้าจะเล่าข่าวให้คนมีอารมณ์ตามคุณไปได้”

“นักเล่าข่าวต้องแยกออกจากการวิจารณ์ข่าว เพราะการเล่าข่าว คือการบอกเล่าว่าอะไรเกิดขึ้นที่ไหนอย่างไร ใส่อารมณ์นิดหน่อยได้ไหม ก็คงได้ เพื่อเป็นการสร้างสีสันแต่ไม่ใช่เพื่อเป็นการไปแสดงความคิดเห็นหรือว่าตัดสินในเรื่องนั้นๆ ว่าใครทำอะไรถูกผิดยังไง คุณต้องนำเสนอความจริงที่ไม่บิดเบือนและไม่เจือปนอารมณ์และความรู้สึกส่วนตัว ความจริงที่ไม่ได้มีการตัดสินต่อเรื่องนั้นๆ ออกมา”

1.3) การคำนึงถึงผลกระทบ

การเล่าข่าวทำให้เกิดผลกระทบได้หลายทาง ทั้งผลกระทบต่อบุคคลที่เป็นข่าว และผลกระทบต่อสังคม ในด้านผลกระทบต่อสังคมนั้น ผู้เล่าข่าวเห็นว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องระวังการรายงานข่าวให้เป็นกลาง ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกหรือร้าวฉาน นอกจากนี้แล้ว การเล่าข่าวบางเรื่องควรพิจารณาถึงความเป็นประโยชน์ต่อสังคมด้วย ข่าวบางอย่างไม่เป็นประโยชน์กับสังคม ก็ไม่ควรนำมาเล่า

“เราจะไม่ไปทำข่าวเพื่อสร้างความแตกแยก เราจะทำข่าวโดยการดำรงความเป็นกลางให้มากที่สุด แต่ในขณะเดียวกันเราก็จะเป็นเหมือนกระบอกเสียง”

“เมื่อนำเสนอออกไปแล้วจะส่งผลอะไร ส่งผลลบกับสังคมแม้ว่าจะเป็นเรื่องที่สังคมเองอยากรู้ บางครั้งเราเองก็ต้องพิจารณาว่าจะไม่นำเสนอ บางครั้งคนเราอยากรู้แต่มันก่อให้เกิดความขัดแย้ง เราก็ไม่จำเป็นต้องนำเสนอ”

“มันก็เป็นจริยธรรมของสื่อเรื่องหนึ่งว่า เวลาเรานำข่าวมารายงานแล้วผลกระทบต่อไปคืออะไร ชาวบ้านได้รับอะไร ผลเสียผลดีมีไหม เราเป็นสื่อเรามีหน้าที่ที่ต้องมอง ไม่ใช่เอาแต่เรตติ้งคนดู เราต้องมองว่าบางเรื่องก็ไม่เหมาะไม่สมควรออก”

“เรื่องของเขา ตัวเขาอะ เขาเป็นดาราว่าเขาถูกกักใคร่ก็พอแล้ว แต่ทำไมคุณต้องไปตามว่าคุณไปออกเดทกันก็โง่ ต้องออกไปพบกันที่ไหนไปด้วยกัน ไปกองถ่ายหรือไปไหน ไปนั่งกินข้าวกันสองคน เล่าเป็นวรรคเป็นเวรเนี่ย ผมว่าผิด เสียเวลาหน้าจอดีด้วย”

“หนังสือพิมพ์คุณเอามาใช้ได้ แต่ควรต้องเอาข่าวที่มีสาระเป็นประโยชน์ เอามาเป็นข้อมูลประกอบได้ แต่ไม่ใช่เอาทั้งหมดของเขามารายงาน ผมว่าไม่ใช่ ซึ่งสิ่งที่คุณหยิบยกจากหนังสือพิมพ์มารายงาน ก็ไม่พ้นเรื่องของ ดารา เรื่องของไสยศาสตร์ ซึ่งเรื่องของคนที่ทำดีคนที่ทำประโยชน์มันถูก ชุกอยู่ในหน้าข้างในนิดเดียว ไม่ถูกเล่าเลย คิดว่ามันไม่ใช่”

“บางครั้งเรามีหน้าที่ที่จะต้องนำเสนอ มันจำเป็นไหมที่เราจะต้องไป นำเสนอคำที่เคঁาคำกัน ทุกคนนำเสนอให้คนดูได้ฟัง ลักษณะแบบนี้มัน เข้าข่ายหมิ่นเหม่และจะไปสบประมาทเคঁา โดยที่เราไม่ได้ตั้งใจ แม้เราจะ บอกว่าพฤติกรรมนี่อย่าทำเลยอย่าพูดอย่างนี้ แต่เราเองนำมาตอกย้ำ หน้าจอเนี่ย บางทีสื่อมวลชนก็ไม่ต้องรู้ว่าเราเองที่ทำให้มันไม่จบ เพราะฉะนั้นอะไรที่เป็นเชิงลบที่มีผลกระทบต่อบุคคลหรือวงกว้างเนี่ย ดิฉันมองว่ามันเป็นเรื่องที่มันหมิ่นเหม่ ถ้ามันไม่เป็นเรื่องจริงมันก็ทำให้ คนอื่นเสียหาย แต่ถ้าเป็นเรื่องจริงก็ต้องระมัดระวังว่าเมื่อนำเสนอออกไป แล้วมันจะทำให้เสียหายรีเปลา ต้องพิจารณา”

“อยากให้คุณดูได้ข้อมูลอย่างเป็นเชิงความรู้มากกว่า อย่างเช่น คุณดูข่าว นี้ คุณจะต้องได้ความรู้ได้ข้อมูลใส่สมองคุณ”

“ผู้ชมจะต้องได้รับและเป็นไปในทางสร้างสรรค์และเกิดประโยชน์แก่คน หมดมาก”

“สั้นๆ คือ นำเสนอข่าวเชิงบวก สร้างสรรค์ ไม่ทำให้แตกแยก ไม่ทำให้ ผู้อื่นได้รับความเสียหาย”

ผลกระทบที่เกิดขึ้นในสังคมนั้น บางครั้งอาจเกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของการ เล่าข่าว เช่น ต้องการเสนอข่าวผู้กระทำความผิด แต่กลับทำให้สังคมเห็นว่าการกระทำผิดเป็นช่อง ทางการอยู่รอดหรือเป็นทางออกของชีวิตที่สิ้นหวัง หรือเล่าวิธีการกระทำความผิด หรือแม้กระทั่งการ นำเสนอประเด็นละเอียดอ่อนที่อาจนำไปสู่การเลียนแบบ

“การรายงานข่าวบนพื้นฐานของการรับผิดชอบต่อสังคม ... ให้อีกคำยา ... คุณรายงานตัวเลข คุณรายงานมูลค่า แบบว่าตั้งสามสิบล้านแบบนี้ คนดูก็โอ้โฮ มันก็ทำให้แรงกระตุ้นในสังคมมันเพิ่มขึ้น คุณควรต้องรับผิดชอบต่อเวลาคุณรายงานเรื่องพวกนี้ คุณต้องรายงานพิษภัย คุณต้องรายงานโทษ เรื่องกฎหมายหรือเรื่องอะไรก็ได้แล้วแต่สอดแทรกเข้าไป”

“พิธีกรว่าคุณมีหน้าที่รายงานข่าวไม่ใช่มีหน้าที่เป็นนักแสดง เขาก่อน หินมาโช่ววิธีการปา "ก่อนหินหนักเท่าไรหว่ารับ น้ำหนักเท่าไรถึงจะเหมาะมือ ชักประมาณครึ่งกิโล นี่ครับท่านผู้ชมครับ วิธีการปาใช้รัศมีเท่าไรหว่าปา เหวี่ยงเข้าไป ฝู่ะ!!! ระยะห่างเท่าไรหว่ารับถึงจะได้เป้าหมาย" แบบนี้คุณทำไปเพื่ออะไรครับ เพื่อสะใจคุณ เพื่อเรตติ้งคุณ แต่ความรับผิดชอบต่อสังคมคุณคำนึงถึงไหม แล้วมันก็ระบาคๆ ออกไปทั่วทั้งประเทศ ยกตัวอย่างต่อมาก็ได้ ให้อัจฉริยะโมยเงินจากตู้บริจาคของวัด พิธีกรบางคนเอาตู้บริจาคมาตั้งให้ดู ไม่ยากครับ แค่เอาไม้ไผ่แหลมมาครับ ทากาวตรงปลาย แล้วก็เอาไปคนๆ ไม่ยากครับแบบนี้เองครับ แล้วก็หยิบขึ้นมา ใส่กระเป๋ากลับแล้วอย่างนี้หว่ารับ”

“สื่อก็ต้องถามตัวเองว่า เรื่องแบบนี้ควรที่จะออกไหม มันเป็นเรื่องจริยธรรม มันต้องตอบตัวเองได้ว่าอะไรเป็นจริยธรรม แม้เจ้าตัวเค้าบอกว่าเป็นไรผมออกได้ แต่อนาคตเค้ากับคนดูละ ถ้าเด็กอื่นเห็น อ้าว อย่างไอนั้นมันออกข่าวว่ามันเป็นเกย์ได้ เราก็ต้องเป็นได้สิ พ่อแม่ก็ต้องไม่ว่า ให้อัจฉริยะนี้มันยังเปิดตัวเลย ถามหน่อยว่าถ้าอย่างนี้มันจะมีปัญหาไหม มันเป็นเรื่องที่ต้องชั่งน้ำหนักว่าอะไรควรหรือไม่ควร”

นอกจากนี้การเป็นผู้เล่าข่าวเอง ก็กลายเป็นแบบอย่างของประชาชนด้วย ดังนั้นจึงจำเป็นที่ผู้เล่าข่าวต้องระมัดระวังทั้งเนื้อหาที่เสนอสู่ประชาชน รวมทั้งวิธีการนำเสนอ กิริยา และบุคลิก ทำทางของตนเองด้วย ดังเช่นข้อความ

“ก่อนอื่นเลยต้องมีคุณธรรมจริยธรรมขั้นพื้นฐานในการดำรงชีวิตก่อน แล้วพอมานำเสนอ ก็ต้องคำนึงต่อไปอีกว่าคำพูดที่เราแสดงออกไปทางหน้าจอ มันไม่ใช่การเล่าให้เพื่อนคนสองคนฟัง เราไม่รู้ว่ามีคนกี่คนที่ฟังเราอยู่ เราต้องคำนึงให้มากถึงเรื่องของผลกระทบ เพราะผู้ประกาศข่าวเดี๋ยวนี้ไม่ต่างจากดาราดารา บางครั้งคนก็ยึดเราเป็นต้นแบบ เริ่มตั้งแต่การอ่าน การใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง บุคลิก การวางตัว การแต่งตัว หลายๆ ครั้งที่มีแบบว่าผู้ประกาศแต่งตัวแบบนี้ คนดูที่ชอบก็ไปซื้อไปแต่งตามก็มี ดังนั้นเนี่ยทุกอย่างที่เราทำออกไปเนี่ย มีคนที่คุณดูเราอยู่ แล้วยิ่งถ้าเป็นคนที่เป็นเด็กๆ ที่เค้าลอกเลียนพฤติกรรมที่เกิดจากความชื่นชม ถ้าเรานำเสนอแต่สิ่งที่ดีมันก็เป็นประโยชน์แก่สังคม แต่ถ้าเราเกิดนำเสนอสิ่งที่ไม่ดี เป็นต้นแบบที่ไม่ดี แล้วเค้าเลียนแบบมันก็ส่งผลกระทบต่อสังคมด้วย”

1.4) การเล่าด้วยความเป็นกลาง

การเล่าข่าวทำให้เกิดผลกระทบได้หลายทาง ทั้งผลกระทบต่อบุคคลที่เป็นข่าว และผลกระทบต่อสังคม ในด้านผลกระทบต่อสังคมนั้น ผู้เล่าข่าวเห็นว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องระวังการรายงานข่าวให้เป็นกลาง ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกหรือร้าวฉาน นอกจากนี้แล้ว การเล่าข่าวบางเรื่องควรพิจารณาถึงความเป็นประโยชน์ต่อสังคมด้วย ข่าวบางอย่างไม่เป็นประโยชน์กับสังคม ก็ไม่ควรนำมาเล่า

“เราจะไม่ไปทำข่าวเพื่อสร้างความแตกแยก เราจะทำข่าวโดยการดำรงความเป็นกลางให้มากที่สุด แต่ในขณะเดียวกันเราก็จะเป็นเหมือนกระบอกเสียง”

“อย่างช่วงตอนที่เรื่องการเมืองแรงๆ ก็มีนะที่คนดูเขามาทักกับเราว่า เขาเลิกดูรายการอื่นไปเลยนะ เขาก็จะมาดูรายการเรา เพราะว่าเราไม่เข้าใครออกใคร เราก็มักไปตามนั้น”

“เราจะต้องไม่ใช่ความรู้สึกส่วนตัว ไม่จบบ้างลวงเกินคนอื่น ความเป็นกลาง ให้คนดูคนฟังเป็นผู้ตัดสินเองว่าอะไรถูกอะไรผิด ที่สำคัญที่สุดคือข้อเท็จจริง”

“ฉันไม่ได้เอาอะไรมาขัดเยียดใส่หัวคุณนะ เราจะให้คนดูเป็นคนตัดสินใจเองนะว่าข่าวจริงๆ นะว่ามันมาเป็นแบบนี้นะ เราจะไม่มีมาแบบว่าจริงๆ ข่าวมันมาเป็นแบบนี้ คุณต้องคิดอย่างนี้ถึงจะถูก เราจะไม่ได้เด็ดขาด”

“ก็มีที่เราเชียร์ใครไม่เชียร์ใคร เวลาที่เรานำเสนอเนี่ยเราก็ไม่ควรเอาอารมณ์ออกไปมากจนมันบิดเบือนข้อเท็จจริง เพราะว่าข้อเท็จจริงมันมีอยู่หนึ่งแล้วมาใส่ความคิดเห็นเราไป ถ้าความคิดเห็นมันเป็นกลางที่ไม่กระทบใคร มันก็ดีไป แต่ถ้าความคิดเห็นนั้นมันส่งผลต่อใครอันนี้ต้องระวังมาก”

1.5) การทำงานโดยไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลใดๆ

การทำงานของผู้นำข่าว ไม่ควรถูกอิทธิพลใตมาครอบงำ ไม่ว่าจะเป็นด้านการตลาด ผลประโยชน์ทางธุรกิจ การเมือง หรืออื่นๆ เพราะเมื่อใดก็ตามที่สื่อมวลชนทำงาน โดยถูกควบคุมแล้ว จะทำให้ไม่มีอิสระในการทำงาน ย่อมทำให้ทำงานไม่เป็นกลาง ผู้นำข่าวเข้าใจเรื่องอิทธิพลแทรกแซง แต่ก็ยังยึดมั่นหลักการทำงานของนักสื่อสารมวลชน

“มันจะมีเรื่องของการตลาดเรื่องของปัจจัยอื่นๆ เข้ามาเกี่ยวข้องเยอะแยะมากมายๆ ซึ่งตรงนั้นมันอยู่เหนือการควบคุมของเรา แต่หน้าที่ของเราที่ต้องทำให้ดีที่สุดในรอบของเรา”

“รายการเราไม่คุยกับนักการเมืองนะ รายการเราไม่ plus sale นะ รายการเราถ้ามีผลผลิตหรือสิ่งประดิษฐ์มาจากนักวิชาการเรานำเสนอในแง่มุมมองของวิชาการ แง่มุมของความสำเร็จ ให้การสนับสนุน แต่เราไม่เอาตังค์ คือถ้าเราอยากช่วยเราช่วย แต่ถ้าคุณอยากขาย คุณต้องไปอยู่โฆษณา นะ ต้องทำให้ชัดเจนว่าอะไรคืออะไร”

“คำนี้ถึงประโยชน์ที่ประชาชนหรือสังคมจะได้รับเป็นหลัก แต่ถ้าจะทำธุรกิจ ก็ทำธุรกิจที่พอประมาณ ที่ไม่ส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่น ความเชื่อถือของผู้ชมที่มีต่อเรา เราดูแลประเทศชาติ สังคม คนดูของเรายังไง ให้เค้าได้ประโยชน์และปลอดภัยก็โอเคแล้ว ไม่ต้องอุดมการณ์แรงกล้า คนดูเค้าก็ไม่อยากรับ”

หากผู้เล่าข่าวต้องทำงานภายใต้อิทธิพลแล้ว ย่อมทำให้ผู้เล่าข่าวเกิดความคับข้องใจ ในการทำหน้าที่ของนักสื่อสารมวลชน ซึ่งอาจนำไปสู่การพิจารณาบรรณวิชาชีพก็เป็นได้ ดังนั้นผู้เล่าข่าวจึงไม่ควรทำงานภายใต้อิทธิพลหรือผลประโยชน์ทับซ้อนใดๆ

“มันเป็นเรื่องส่วนตัวเขา ใจแฉะๆ ของเขาก็มีเยอะ แต่ใจเรื่องแบบนี้ คุณธรรมจริยธรรม ผมไม่อยากเล่า แต่บางทีมันก็ฝืนไม่ได้ เดี่ยวเรตติ้งผู้ช่ออื่นไม่ได้ พอพูดถึงคำว่าเรตติ้งปั๊บทุกคนกลายเป็นว่าต้องอยู่ในภาวะจำยอม ก็ต้องรายงานแบบกระท่อนกระแท่น รายงานแบบไม่ได้อารมณ์เท่าไร แต่เราก็รายงานแบบไม่ให้ตกข่าว”

“ทุกคนก็มาพูดกันใจเรื่องเรตติ้ง พอเรตติ้งมาจับ เพราะว่า การจะทำอะไรก็แล้วแต่ มันต้องลงทุนมากนะครับ ในการทำรายการโทรทัศน์แต่ละรายการเนี่ย ต้องเช่าเวลา ไหนจะออกไปทำงานข้างนอกอีก ไหนจะลงทุนไปแล้ว แล้วพอคุณจะเสนอข่าว บริษัทไหนหละ องค์กรไหนหละที่จะมาเป็นลูกค้าคุณ คุณอาจจะได้ลูกค้าเพียงรายเดียวที่เป็นองค์กรที่เกี่ยวข้องกับเขา เช่น สมมติเรื่องพลังงาน อันอื่นนี่จะไม่ได้เลย แต่ถ้าคุณทำเกี่ยวกับเรื่องวาไรตี้หน่อย เรื่องของบันเทิงเกมอะไรหน่อย คุณจะได้ลูกค้าที่เป็นทั้งแปง สปู ยาสีฟัน ผ่าอนามัย กางเกง สลอปัด”

“ปัจจัยที่มากำหนดในการทำรูปแบบรายการคือ เรตติ้ง คือ ธุรกิจ คือ โฆษณา เพราะ เราแข่งขันกันเรื่องของธุรกิจรายได้”

“ถ้าเมื่อใดที่คุณรายงานปั๊บแล้วคุณรู้ว่ามันมีปัญหา เรื่องของ สมมตินะ ใ้บอกน้ำมันที่มันระเบิดแล้วมันส่งมลพิษไปในชุมชน แต่คุณไม่รายงานหรือคุณรายงานผ่านๆ เพราะว่า ใจที่บริษัทเนี่ยมันเป็นผู้สนับสนุนรายการของคุณ มันวางเงินให้คุณ 5 ล้าน อันนี้หมิ่นเหม่จริยธรรมนะ”

“สื่อมวลชนไม่ควรผลประโยชน์ทับซ้อน เพราะถ้าสื่อมวลชนมีผลประโยชน์ทับซ้อน เป็นคนเล่าด้วยแล้วไม่มีกอง บก. เป็นคนช่วยว่าจะเอาข่าวไหนดี แล้วมือชวาก็เป็นคนรับเงิน มือซ้ายรายงานข่าว บริษัทนี้ก็จ่ายเงินคุณ เอ๊ยถ้าคุณพูดเรื่องนี้นะ ผมให้ห้าหมื่น”

2) วิธีการทำงานและขั้นตอนการเล่าข่าวในรายการโทรทัศน์ไทย

การทำงานของผู้เล่าข่าวนั้นเป็นวิธีการที่ปรับมาจากการรายงานข่าว ดังนั้นการศึกษาข้อมูลส่วนนี้จึงช่วยให้เกิดความเข้าใจกระบวนการทำงานของผู้เล่าข่าวชัดเจนมากขึ้น ผลการศึกษาพบว่าผู้เล่าข่าวมีวิธีการทำงานในด้านต่างๆ ดังนี้

2.1) ด้านวิธีการทำงาน

ในด้านวิธีการทำงานนั้นสามารถแบ่งได้เป็น 7 ลักษณะ ได้แก่ 1) วิธีการทำงานด้านการหาข้อมูล 2) วิธีการทำงานด้านการเตรียมตัว 3) วิธีการทำงานด้านการตรวจสอบข้อมูล 4) วิธีการทำงานเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ทันเหตุการณ์ 5) วิธีการทำงานเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ 6) วิธีการทำงานในฐานะนักสื่อสารมวลชน (การวางตัวนอกกรายการ) และ 7) วิธีการทำงานในด้านการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

2.1.1) วิธีการทำงานด้านการคัดเลือกข่าวและการหาข้อมูล

การคัดเลือกข่าวเป็นวิธีการทำงานอย่างหนึ่งที่สำคัญ ผู้เล่าข่าวมีความเห็นว่า ข่าวที่นำมาเล่าในรายการควรเป็นข่าวที่อยู่ในความสนใจของประชาชน ดังเช่น

“เรื่องที่จะนำมาเล่าต้องเป็นประเด็นที่น่าสนใจหรือเป็นข่าวในช่วงนั้นแล้ว ก็ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องการเมืองถ้าไม่มีเรื่องของสังคมหรือเรื่องของชาวบ้านอะไรมากมาย”

“เราจะเน้นเรื่องที่คุณส่วนใหญ่อินกับกระแส แต่ส่วนใหญ่ในสองเบรกแรก ก็จะเป็นเรื่องเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ทั่วไป ส่วนเบรกที่สามถ้าไม่มีเรื่องอะไรที่เร่งด่วนมากนักก็จะเป็นเรื่องของชาวบ้านๆ เรื่องแปลกๆ ใหม่”

“จะดูหลักที่เป็นเรื่องผลกระทบต่อชาวบ้าน เรื่องเบื้องหน้าเบื้องหลังคนไม่รู้ อันนี้เป็นหน้าที่ของคนเล่าข่าวที่ต้องเติม”

“จะดูก่อนว่า ข่าวนั้นเนี่ยมีการช้ำน้ำหนักกันระหว่างความสนใจของคน กับผลกระทบที่จะเกิด”

“ในการเลือกข่าวเนี่ยมันขึ้นอยู่กับว่ารายการที่ทำมันมีแนวทางยังไง อย่างรายการเรามีจุดยืนว่าจะเข้าถึงชาวบ้านให้มาก การเมืองเราน้อย ก็อาจจะต้องเลือกข่าวที่ส่งผลกระทบต่อประชาชน อย่างถ้าเป็นรายการที่เน้นการศึกษา ก็อาจจะเป็นเรื่องการเมือง สังคม เศรษฐกิจ เราค่อยให้น้ำหนักกับข่าว”

“ต้องยึดถือนโยบายของสถานีโทรทัศน์เป็นหลัก อย่างทาง ททบ.5 เนี่ย ที่เน้นเลย คือ ความมั่นคง จงรักภักดี เทิดทูนชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ดังนั้น การเสนอรายการจะต้องไม่กระทบต่อสิ่งเหล่านี้ อันนี้เป็นนโยบายโดยภาพรวม พอมาถึงแต่ละรายการก็จะแล้วแต่กันไปว่ารายการนั้นจะมุ่งนำเสนอความเกี่ยวข้องใกล้ตัว ก็จะเสนอข่าวทั่วไป”

วิธีการหาข้อมูลนั้น ไม่สามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่าทำอย่างไร เป็นสิ่งที่นักข่าวต้องใช้ทักษะ การคิดวิเคราะห์ และอาศัยประสบการณ์ด้วย การมีประสบการณ์มากหมายถึงการทำงานด้านข่าวมานาน ทำให้รู้ช่องทางในการหาข้อมูลมากขึ้น

“ส่วนใหญ่ก็จะมาจากประสบการณ์ อย่างตัวเองเนี่ยเป็นคนที่ไม่ค่อยกับข่าวทางข่าวการเมือง เรื่องข่าวพวกนี้ก็จะไม่ใช่เรื่องยากเท่าไร”

“เป็นอัตโนมัติของทุกคนเองคะว่าเขาจะรู้ว่าต้องทำอะไร ไม่รู้จะอธิบายยังไงดี แต่จะไม่มีการมานั่งกางหนังสือพิมพ์ดู ทุกคนจะทำการบ้านมา ส่วนใหญ่จะเป็นการฟัง การอ่าน”

“คนที่จะมาเป็นคนเล่าข่าวได้ ต้องมีชั่วโมงบินสูง ต้องเป็นคนมองโลกในแง่ดี ต้องมองในเชิงบวก ต้องสร้างสรรค์นะ ประการต่อมาต้องมององค์ประกอบความรู้ว่าจะสามารถนำมาช่วยเสริมสร้างสังคมได้อย่างไร ในเชิงวิชาการ อีกอย่างหนึ่งก็คือว่า คนที่เล่าข่าวแบบนี้ได้ต้องเป็นคนที่กระตือรือร้นอย่างหนักที่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทุกสื่อ”

2.1.2) วิธีการทำงานด้านการเตรียมตัว

ผู้เล่าข่าวควรเตรียมตัวในด้านของข้อมูล เพื่อให้เกิดความครบถ้วนหรือเสนอได้หลากหลายแง่มุม เพื่อให้ผู้ชมสามารถนำข้อมูลไปใช้ต่อไปได้ นอกจากนี้ การเตรียมตัว ยังรวมถึง การทำความเข้าใจเรื่องราว การเตรียมเล่าข่าวให้ผู้ชมเข้าใจข่าวได้ง่ายขึ้นด้วย

“ในแต่ละวันที่ทำข่าวต้องหาข้อมูล ต้องอ่านเพิ่มเติมทุกวัน อะไรที่เราไม่เข้าใจเราก็ต้องหาข้อมูล เช่น อาจจะมีบางเรื่องที่มีนอาจจะมีสมัชชารวม หรือเราไม่เข้าใจ เราก็จะหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต และมันก็จะกลายเป็น เกร็ดเพิ่มความรู้อีกแก่คนดูมากขึ้น”

“หลังประชุมก็จะหาข้อมูลทำการบ้าน ก็จะมีจากประสบการณ์ส่วนตัวที่ เอาเข้ามาช่วยได้เยอะ อาจจะช่วยคิดว่าอยู่ในวงการนี้มานาน ส่วนใหญ่จะหาจากอินเทอร์เน็ต หาในกูเกิล หาในวิกิพีเดีย หาจากเว็บของ สื่อมวลชนด้วยกัน”

“การอ่านข่าวที่ดีคุณต้องจับประเด็นและนำเสนอให้ง่ายด้วย อธิบายไม่ ง่ายหรือไม่เข้าใจก็เสร็จเลย”

“ความรู้ อะไรที่เราจะให้แก่คนดูเพิ่มเติมได้ คนดูจะอยากดูที่คนนี้ เพราะ เรื่องที่เกิดขึ้นทุกคนรายงานเหมือนกัน แต่เรามีอะไรที่ให้คุณดูได้มากกว่า คนดูก็จะติด”

2.1.3) วิธีการทำงานด้านการตรวจสอบข้อมูล

เนื่องจากความถูกต้องของข่าวเป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้นผู้เล่าข่าวจึงจำเป็นต้องมี การตรวจสอบข้อมูลที่ตนมีอยู่เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง การตรวจสอบนี้ผู้เล่าข่าวสามารถ ตรวจสอบได้จากแหล่งต่างๆ เช่น จากแหล่งข่าว หนังสือพิมพ์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น

“ก็ทุกแหล่งข่าวที่เราได้รับมาไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ จากอินเทอร์เน็ต จากสำนักข่าวไทย ทุกๆ สื่อที่เอามา โดยส่วนใหญ่ข้อมูลส่วนใหญ่จะมี คนหาข้อมูล คนทำข้อมูลมาจะเป็นโปรดิวเซอร์ด้านข้อมูล แล้วถ้าเราเห็นว่า เขาทำมาไม่ครอบคลุมเราก็จะมีการหาเพิ่มเติม เราจะเปิดดูจาก อินเทอร์เน็ตเพิ่มเติม”

“เราตั้งเป้าหมายของการทำงานข่าวของสำนักข่าวไทยไว้ว่า ข่าวจะต้องมีความรวดเร็ว ความน่าเชื่อถือได้ และความถูกต้อง”

“เพราะฉะนั้นเราจะพลาดไม่ได้ แต่ก็เกิดขึ้นบ่อย หากจะตรวจสอบข้อมูลก็ต้องตรวจสอบจากคนของเรา การหาข้อมูลของคนของเรา การหาจากคนที่เป็นอย่างเอง หากจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หากจากหน่วยงานราชการ หรือแหล่งที่เราสามารถตรวจสอบได้ เราก็จะหาจะเช็ค”

“เราเองจะเป็นผู้ที่ตรวจสอบได้ก่อนที่จะออกอากาศ ถ้าอย่างเราได้เตรียมหรืออ่านก่อนที่จะประกาศ ถ้าเกิดอ่านแล้วเราสะดุดตรงไหนเนี่ยเราสามารถตรวจสอบหรือถามได้ อย่างข่าวที่มาปัจจุบันทันด่วน เราก็สามารถถามได้หรือใช้ประสบการณ์ในการบริหารจัดการกับมัน ถ้าอะไรยังไม่ได้รับการยืนยันหรือยังไม่แน่ใจเราก็ยังไม่รายงาน”

“เราจะหาแหล่งข่าว หาประเด็นอยู่ตลอดเวลาเพิ่มเติมแต่เช้า สมมติว่ามีประเด็นนี้สงสัยเกิดขึ้นก็จะโทรถามแหล่งข่าวเลย หรือขอสัมภาษณ์เพิ่มเติม อะไรที่เราคิดว่ายังไม่จบเราก็ต้องทำให้จบ หรือว่าบางข่าวที่บรรณาธิการเขียนมาผิด ตำแหน่งผิด เวลาผิด เราจะเช็คแล้ว เช็ค 3 ฉบับขึ้นไปเลย ฉบับนี้เวลาเท่าไร ฉบับนั้นเวลาเท่าไร”

2.1.4) วิธีการทำงานเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ทันเหตุการณ์

การนำเสนอข่าวเป็นสิ่งที่ต้องทำแข่งกับเวลา เพราะมีข้อจำกัดในหลายๆเรื่อง ทั้งเรื่องของเวลาออกอากาศ ช่องคู่แข่ง ดังนั้นข่าวที่นำเสนอจะต้องทันสมัย ทันเหตุการณ์ให้มากที่สุด

“บางครั้งก็ต้องอัปเดตข้อมูลตลอดเวลา แม้กระทั่งจะออกอากาศหรือเข้าห้องส่งแล้วก็ตาม ก็ยังมีการคลิกหาข้อมูลกันอยู่เลยบางทีเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ใหม่ที่สุด อัปเดตที่สุด”

“ขณะที่รายงานอยู่ก็มีการยืนยันออกมาว่า... เราก็ต้องอัปเดตตอนนั้นทันที ...ต้องปรับเปลี่ยนทันที...เราต้องอัปเดตตลอดเวลา หากขณะที่อ่านอยู่แล้วมีข่าวใหม่เข้ามา ก็จะมีการอัปเดตทันที”

2.1.5) วิธีการทำงานเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ

ข่าวเป็นข้อมูลที่ต่างจากข้อมูลอื่นดังนั้นความน่าเชื่อถือจึงเป็นสิ่งจำเป็น การที่จะทำให้ผู้ชมเกิดความเชื่อถือในเนื้อหาของข่าวนั้นนอกจากข่าวนั้นจะต้องมีความถูกต้องแล้ว ผู้นำเสนอก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ข่าวนั้นน่าเชื่อถือด้วย จากการศึกษาพบว่า แนวคิดเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือมีด้วยกัน 4 แนวคิดคือ 1) การใช้แนวคิดบุคลิกภาพสร้างความน่าเชื่อถือ 2) การใช้หลักจริยธรรมสร้างความน่าเชื่อถือ 3) การใช้ประสบการณ์สร้างความน่าเชื่อถือ 4) การผสมผสานความรวดเร็วและความถูกต้องของข่าวจะช่วยสร้างความน่าเชื่อถือ

2.1.5.1) การใช้แนวคิดบุคลิกภาพสร้างความน่าเชื่อถือ

บุคลิกภาพของผู้เล่าข่าวเป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้เกิดความน่าเชื่อถือในเนื้อหาข่าวสาร เพราะฉะนั้นในการเล่าข่าวผู้เล่าข่าวจึงอาจมีการปรับบุคลิกของตนให้เหมาะสมกับข่าวที่เล่าเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ

“บุคลิกสำคัญของคนเล่าข่าวเนี่ยก็คือ ความน่าเชื่อถือ ไม่งั้นข่าวมันก็จะดูเลือนลอย แต่ขณะเดียวกันเราก็ไม่ถึงกับต้องหน้าตาซีเรียส”

“เป็นธรรมชาตินะคะ คือโชคดีที่ตัวเราเองก็ไม่ได้เป็นคนที่ คือ บุคลิกที่เราอยู่หน้าจอกับเวลาที่อยู่นอกจอเนี่ยค่อนข้างจะเหมือนกัน เพราะเราเป็นคนร่าเริง เป็นคนชอบพูดชอบคุย เป็นคนยิ้มแย้ม บุคลิกของการนำเสนอข่าวก็จะเป็นเช่นนั้น ... เวลาที่เรารายงานอยู่หน้าจอก็ต้องมีปรับบ้าง คือจากที่เราเป็นคนคุยชอบพูดชอบจา เราก็ต้องนั่งขึ้นนิดนึงแต่ไม่ใช่จะเปลี่ยนตัวเองไปเลยซะทีเดียว”

แม้บุคลิกภาพจะช่วยสร้างความน่าเชื่อถือของผู้เล่าข่าวได้ แต่บุคลิกภาพบางอย่างก็อาจไม่เหมาะสม การสร้างกิริยาท่าทางบางอย่างดูเหมือนเป็นการสร้างความน่าสนใจเป็นจุดขายมากกว่าจะเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนเล่าข่าว

“การที่คนเป็นผู้สื่อข่าว ผู้รายงานข่าว คือคนที่ต้องนำเสนอข้อมูลข่าวสารข้อเท็จจริงให้กับประชาชน ตามความเชี่ยวชาญในวิชาชีพของตน แต่ปัจจุบันคนเล่าข่าวไม่ใช่แบบนั้น กลายเป็นว่าผู้เล่าข่าวต้องสร้างบุคลิกส่วนตัวขึ้นมาใหม่เพื่อเป็นจุดขาย ผู้ประกาศข่าวจะต้องทำเป็นคนอะไรก็ไม่รู้ มียกแข้งยกขา มียกมือ มีหิ้วดา มีใส่จี้ดจู้ มีแต่งตัวแบบแปลกประหลาด ทรงผมก็ประหลาดทั้งผู้ชายผู้หญิง จบข่าวแล้วต้องเดินโชว์อะไรแบบนี้ ผมว่ามันไม่ใช่ แต่มันเป็นเรื่องของการตลาดซึ่งชาวบ้านชอบนี่แหละผมว่ามันไม่ใช่ บางทีมีการใส่อารมณ์เข้าไป มีการใส่ความคิดของตัวเองเข้าไป ตัวเองคนนึงจะรู้ทุกอย่างอย่างนั้นหรือ ผมว่าไม่ใช่”

2.1.5.2) การใช้หลักจริยธรรมสร้างความน่าเชื่อถือ

การเล่าข่าวอย่างเป็นทางการ ไม่ถูกครอบงำ และมุ่งเสนอแต่ข้อเท็จจริงเป็นสิ่งที่ผู้เล่าข่าวนำมาใช้เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ

“เราต้องทำงานออกหน้าจอบ คนจะเห็นเรา ความน่าเชื่อถือจะต้องมีมากกว่า ความเป็นกลางจะต้องมีมากกว่า แล้วก็โดยข้อเท็จจริงของข่าว”

2.1.5.3) การใช้ประสบการณ์สร้างความน่าเชื่อถือ

ประสบการณ์จากการเป็นผู้สื่อข่าว หรือการปฏิบัติงานภาคสนามเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เล่าข่าวเกิดความรู้ ความเชี่ยวชาญ ในสายงานที่ตนทำอยู่ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้ว ความรู้และความเชี่ยวชาญที่ผู้เล่าข่าวนั้นมีจึงส่งผลต่อความน่าเชื่อถือทั้งต่อตัวผู้เล่าข่าวเองและเนื้อหาของข่าว

“ส่วนใหญ่ที่เจอ เราจะชอบเวลาที่เราเล่าเรื่องให้ฟัง ชอบความสามารถส่วนตัวของเราในการที่เราเล่า แล้วเราสื่อสารได้อย่างเข้าใจ พอเราเข้าใจ เราก็สามารถถ่ายทอดออกมาได้ทันทีซึ่งตรงส่วนนี้มันก็จะไปกลบส่วนอื่นหมด เพราะฉะนั้นในเรื่องของบุคลิกภาพถามว่าจำเป็นไหม จำเป็น แต่เราอาจจะได้เปรียบตรงที่ว่าเรามีของเราเอง มันมีมาเอง เราเลยไม่ต้องไปปรับหรือเปลี่ยน ต่อเติมเสริมแต่งอะไรมากมาย อาจจะได้ว่ามันมาด้วยการฝึกฝนตั้งแต่เป็นนักข่าว มีประสบการณ์มา ซึ่งเราค่อนข้างเชื่อเรื่องประสบการณ์อย่างมากเป็นการส่วนตัว”

2.1.5.4) การผสมผสานความรวดเร็วและความถูกต้องของข่าวจะช่วย สร้างความน่าเชื่อถือ

ความรวดเร็วและความถูกต้องเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของข่าว ดังนั้นถ้าหากข่าวที่เล่าไปนั้นมีทั้งความรวดเร็วและความถูกต้องจะยิ่งทำให้เกิดความน่าเชื่อถือมากขึ้น

“ความรวดเร็วก็เป็นเรื่องสำคัญ จะเอาแต่เร็วอย่างเดียวก็ไม่ได้เพราะถ้าเราผิดบ่อยๆ เนี่ยมันก็หมดความน่าเชื่อถือ และทำที่สุดมันก็ไม่ใช่ว่าผลดี แต่ถ้าทำที่สุดแล้วยังนั่งเช็คข่าวแล้วมันก็ไม่ทันคนอื่น ไม่ทันสถานีอื่น เราก็ต้องให้มันสมดุลกันทั้งสองอย่าง”

2.1.6) วิธีการทำงานในฐานะนักสื่อสารมวลชน

ในด้านการวางตัวของนักสื่อสารมวลชน ควรวางตัวให้เหมาะสม ไม่ถือว่าตนเองมีสื่อเป็นเครื่องมือและทำตัวเหนือกว่าประชาชน อีกทั้งนักสื่อสารมวลชนไม่ใช่คารา จึงควรยึดมั่นในอุดมการณ์การทำหน้าที่ตามจรรยาบรรณ โดยเฉพาะผู้ที่ทำหน้าที่เกี่ยวกับข่าวสาร

“ถ้าไปเจอคนดูคนฟังข้างนอก เราก็ต้องอ่อนน้อมถ่อมตน เราก็ต้องทำให้ตัวให้เขารู้สึกว่าไม่ทำตัวเหินห่าง ไม่ถือตัว ไม่ทำตัวเป็นคารา”

“ธรรมชาติของคนเป็นสื่อสารมวลชนในองค์กรต่างๆ ของโลก ตามสถาบันต่างๆ คุณก็ทำงานที่สื่อสตั๊ตต่อองค์กรของคุณ จริงๆ แล้วตามวิชาชีพ ควรจะทำหน้าที่ของตนเอง ทำงานให้กับใครก็ควรจะทำของมัน แต่ปัจจุบันเปิดทีวีตอนเข้ามา เดียวก็เห็นผู้ประกาศช่องนี้ ย้ายไปช่องนู่นที่โผล่ช่องนี้ก็เป็นเรื่องของการตลาดเข้ามา นี่คือการใช้ตัวเองเป็นคารา”

“ถ้าเป็นชีวิตส่วนตัวที่ดูแล้วไม่ได้ทำอะไรเสียหายเราก็ทำตัวปกติ แต่ก็อาจจะต้องระมัดระวังบ้าง อย่างเช่นอะไรที่โลดโผนหรือไม่สมควร อย่างเช่น เรื่อง เทียวกลางคืน ... สูบบุหรี่ ... ทานเหล้า”

เนื่องจากผู้เล่าข่าวเป็นบุคคลที่ผู้ชมอาจนำมาเป็นผู้นำความคิดของตน ดังนั้นผู้เล่าจึงจำเป็นต้องแสดงความเป็นกลาง โดยไม่เอนเอียงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเพื่อเป็นการชี้นำผู้ชมให้เกิดความคิดหรือความรู้สึกคล้อยตาม ทั้งนี้การเล่าข่าวจึงต้องเป็นเพียงการให้ข้อมูลเพื่อให้ผู้ชมตัดสินใจด้วยตนเอง

“(รายการเล่าข่าว— ผู้วิจัย) ... ส่งผลต่อความรู้สึกนึกคิดของเขามากพอสมควร เพราะว่าเขาจะค่อนข้างเชื่อถือเรา เหมือนเราจะเป็นผู้นำทางความคิดของเขาส่วนหนึ่ง อาจจะไม่ทั้งหมด แต่ตรงนี้แหละที่ทำให้เราต้องระวังในการนำเสนอ ทำให้เราต้องระวังมากขึ้น คือเราจะต้องไม่ยึดเยียดอะไรใส่เขาเพื่อให้เขาเชื่อเรา อย่างนี้มันผิด”

“จริงๆ เราก็มีความรู้สึกแต่เราก็ต้องควบคุมและดูว่าอะไรที่สมควรอะไรที่พูดได้ พูดไม่ได้ เราพูดเพื่อให้คนคิด เพื่อชี้ข้อมูลให้ประชาชนมอง แต่ว่าเราไม่ได้ตัดสิน”

วิธีการทำงานอีกอย่างหนึ่งของผู้เล่าข่าวก็จะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคม นั่นคือความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ในฐานะนักสื่อสารมวลชนควรจำเป็นต้องยึดถือปฏิบัติ และความรับผิดชอบต่อสังคมในฐานะพลเมืองคนหนึ่งของประเทศ

“บทบาทหลักของเราหน้าจอนี้คือต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมมากกว่าคนปกติ ความรับผิดชอบต่อสังคม ความรับผิดชอบต่อบ้านเมือง มันเป็นเรื่องที่เราต้องคิดอยู่ตลอดเวลาที่เราทำงานอยู่หน้าจอ แต่ถ้าเบื้องหลังแล้วเราก็ใช้ชีวิตแบบสบายๆ เราก็ศีลห้าของเรารักษาให้อยู่ หน้าที่ศีลธรรมพลเมืองต้องทำยังไงตามที่เรียนมาเราก็ทำแบบนั้น เพราะทำยที่สุดแล้วเราก็เป็นเพียงพลเมืองหนึ่งคนที่อยู่ภายใต้กฎหมาย เราก็ต้องอยู่ภายใต้กติกาเดียวกันของคนในสังคม”

2.1.7) วิธีการทำงานในด้านการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

รายการเล่าข่าวเป็นรายการที่สด ดังนั้นปัญหาต่างๆสามารถเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาที่ออกอากาศ และเมื่อเกิดปัญหาขึ้นแล้วจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้เล่าข่าวจะต้องแก้ปัญหา นั้นๆ ให้ผ่านพ้นไปอย่างรวดเร็ว ดังนั้นความสามารถในการแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าจึงถือได้ว่าเป็นทักษะหนึ่งของผู้เล่าข่าวพึงมี ดังที่ผู้เล่าข่าวมีความเห็นว่า

“อยู่ที่หน้าจอคนเขาจับตาดูเราอยู่ ถ้าเกิดปัญหาอะไรแบบเราต้องแก้ปัญหาได้ทันที คือบางทีภาษาของคนที่เขาเรียกว่า “ต้องดำเนินไปให้ได้” ... บางทีที่เราหาสคริปช่าวไม่เจอ ... เราก็ต้องดึงความรู้เก่าๆ ของไอ้เรื่องนี้ออกมาพูดก่อน ... พูดไป มือก็หาสคริปไป”

2.2) ด้านขั้นตอนการเล่าข่าว

ผลการศึกษาขั้นตอนการเล่าข่าวจากผู้เล่าข่าว พบว่ามีขั้นตอนหลักดังนี้คือ 1) ประชุมกำหนดประเด็น 2) หาข้อมูล 3) ทำตัวอย่างข่าว (Teaser) และ 4) ดำเนินรายการ และ 5) ประเมินผลการทำงาน แต่ละขั้นตอนสรุปมาจากการผู้ให้ข้อมูลทุกคน รายละเอียดของแต่ละขั้นตอนมีดังนี้

2.2.1) ประชุมกำหนดประเด็น

ขั้นตอนแรกของการทำรายการเล่าข่าวคือการประชุมทีมงานเพื่อกำหนดประเด็นที่จะนำเสนอในแต่ละวัน ดังที่ให้ผู้ข้อมูลกล่าวว่า

“ทุกเช้าจะมีการประชุมกำหนดประเด็น”

“จะมีการประชุมข่าวก่อนการทำรายการทุกข่าว เช่น ข่าวเช้าที่ผมทำอยู่ ก็จะมีทีมโปรดิวเซอร์แลกเปลี่ยนความคิดเห็นข้อมูลระหว่างทีมโปรดิวเซอร์จากสำนักข่าวไทยกับทีมข่าวของเดอะ เนชั่น”

“จะมีการประชุม ว่าข่าวใดจะเป็นข่าวนำ ข่าวหลัก ข่าวรอง มีการกำหนดลำดับความสำคัญของแต่ละขั้นตอน”

“ก็จะมีการประชุมกันทุกวันตอนเย็นเพื่อกำหนดทิศทางว่าวันนี้มีอะไรมา แล้วพรุ่งนี้จะตามข่าวอะไรอย่างไรต่อไป มีอะไรตอนเช้า”

บางครั้งคนเล่าข่าวก็เป็นคนตัดสินใจ จุดนี้เป็นความแตกต่างระหว่างการเล่าข่าวกับการรายงานข่าว คือ ถ้าเป็นการรายงานข่าวตามปกติ ข่าวจะต้องผ่านมาจากกองบรรณาธิการ

“ผมจะมองประเด็นออกว่าอันไหนควรนำมาขึ้นก่อนหรือหลัง ผมจะเป็นคนตัดสินใจเลย ว่าอันนี้ก่อน อันนี้หลัง อันนี้ตาม อันนี้ไว้ท้าย มันมาจากประสบการณ์ ผมทำข่าวมาสิบๆ ปี เราจะชั่งน้ำหนักประเด็นเอง อันนี้สำคัญมาก่อน อันนี้ยากต้องอธิบาย ต้องขยายความ คือการตัดสินใจ บางทีมันต้องอยู่ที่ตัวเรา อยู่กับคนที่เล่า แต่ก็ต้องวงเล็บว่าคนที่เล่าก็ต้องผ่านประสบการณ์ที่เยอะพอสมควร เพราะไม่งั้นคนที่เล่าก็จะมีรู้ว่าเป็นประเด็นเรื่องนี้สำคัญหรือเปล่า”

2.2.2) หาข้อมูล

ข่าวและข้อมูลต่างๆ เป็นวัตถุดิบสำคัญสำหรับรายการเล่าข่าว หากปราศจากข้อมูลแล้วก็จะไม่มีอะไรนำเสนอต่อผู้ชม ดังนั้นผู้เล่าข่าวและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจำเป็นต้องหาข้อมูลอยู่ตลอดเวลาเพื่อจะได้มีข่าวที่มีความสดและทันสมัยอยู่เสมอ ดังที่ผู้เล่าข่าวให้ข้อมูลว่า

“นอกเหนือจากตัวพิธีกรแล้วก็มีทีมโปรดิวเซอร์ มีผู้หาข้อมูล”

“หลังจากประชุมเสร็จต่างคนก็ต่างทำงาน แล้วก็หาข้อมูล”

“ก็เหมือนการทำข่าวตามปกติ เราต้องมีวัตถุดิบ วัตถุดิบที่จะพูดถึงก็จะมีสำนักข่าวไทย เราก็จะมีผู้สื่อข่าวอยู่ทุกกองบรรณาธิการข่าว การเมือง เศรษฐกิจ สังคม อาชญากรรม บันเทิง เกษตร ราชสำนัก ฯลฯ ในแต่ละกองก็จะมีผู้สื่อข่าวทำการหาข่าว”

“ตื่นเช้ามาตี 4 ก็จะมีทีมงานมานั่งคุยกันแล้วว่าคืนนี้ที่ผ่านมามันมีอะไรเปลี่ยนแปลงบ้างมีอะไรอัปเดตบ้าง”

“การเตรียมตัวเนี่ยจะต้องมีการเตรียมตัวตลอดเวลา ไม่ใช่ว่าจะเล่าข่าววันนี้ก็เตรียมตัวหรือรู้เฉพาะข่าวนี้”

2.2.3) ทำตัวอย่างข่าว (Teaser)

การทำตัวอย่างข่าวมีความจำเป็นเพราะทำให้ผู้ชมเกิดความสนใจและอยากติดตามรายการ และเพื่อให้เกิดความน่าติดตามจึงจำเป็นต้องมีการคัดเลือกประเด็นที่ผู้ชมให้ความสนใจมาทำเป็นตัวอย่างข่าวเพื่อนำเสนอ โดยจะต้องมีวิธีการทำตัวอย่างข่าวอย่างสร้างสรรค์ ดังที่ผู้เล่าข่าวให้ข้อมูลว่า

“มีโปรดิวเซอร์ด้านภาพ มีทีมงานทำ VTR ทำพวกที่เซอร์ทำเป็นข้อความอะไรที่เด่นๆ ขึ้นมาให้เราใจผู้ชมเหมือนเป็นการปูพื้นมากกว่าก่อนว่าวันนี้เราจะคุยอะไร เพื่อเป็นการเรียกความสนใจต่อผู้ชม”

“การเล่าข่าวสามารถใช้การครีเอท ทำเกี่ยวกับภาพ ทำเกี่ยวกับบท การทำจึงเกิด หรือการทำเป็นตัวอย่างนำร่องในการนำเสนอเรื่องข่าว”

2.2.4) ดำเนินรายการ

ในการดำเนินรายการนั้น สิ่งสำคัญประการหนึ่งคือการทำงานเป็นทีม หรือการทำงานเข้ากันได้

“อีกอย่างหนึ่งกระบวนการออกอากาศแบบนี้ ต้องให้เกียรติในการเล่าข่าว แก่กันและกัน เมื่อคนนี้ทำหน้าที่เล่าแล้ว อีกคนเห็นว่ามีเนื้อหาที่สามารถมาติดต่อกันได้ก็จะเสริมเติมต่อเข้าไป มันก็เกิดการรับลูกกัน ทำให้เป็นทีมเวิร์ค”

นอกจากการทำงานเป็นทีมแล้ว ผู้เล่าข่าวต้องมีความพร้อมในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า เพราะขณะดำเนินรายการนั้น ผู้เล่าข่าวเป็นผู้ที่ต้องตัดสินใจในเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นขณะถ่ายทอดรายการ

“...เว้นเสียแต่ว่าขณะเล่าอยู่ โปรดิวเซอร์เบื้องหลัง เขาบอกว่ามีข่าวด่วนมา เช่น ที่นี้ๆ มีเหตุเกิดเพลิงไหม้ โรงแรมใหญ่ เราต้องปรับเลย เพราะข่าวมันต้องทันที”

2.2.5) ประเมินผลการทำงาน

ภายหลังจากที่เสร็จสิ้นการออกอากาศรายการแล้วยังมีอีกสิ่งหนึ่งที่ทีมงานรายการเล่าข่าวจำเป็นต้องทำ นั่นคือการประเมินผลการทำงาน ทั้งนี้เพื่อนำผลการประเมินการทำงานในแต่ละวันมาปรับปรุง แก้ไข ให้ดียิ่งขึ้น

“หลังเสร็จการออกอากาศก็จะมีการประเมินว่าเป็นอย่างไร จะมีการมานั่งคุยกันว่าที่ออกอากาศไปเป็นอย่างไร มีอะไรต้องแก้ไขปรับปรุง จะมีประเด็นข่าวอะไรที่เพิ่มเติม หรือต่อยอดไปได้อีก อะไรที่จะสามารถเพิ่มให้แก่ประชาชนได้อีก”

บทที่ 7

สรุปผล อภิปรายผล และ ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “จริยธรรมของผู้เล่าข่าวรายการโทรทัศน์” นี้ แบ่งการเสนอผลเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) สรุปผล 2) อภิปรายผล และ 3) ข้อเสนอแนะ

ในด้านการสรุปผล แบ่งการสรุปผลออกตามวัตถุประสงค์การวิจัย จึงรายงานการสรุปผลเป็น 4 ประเด็น คือ 1) จริยธรรมของผู้เล่าข่าว 2) คุณสมบัติของผู้เล่าข่าวที่พึงประสงค์ 3) วิธีการและขั้นตอนเล่าข่าวในรายการโทรทัศน์ไทย และ 4) การเปิดรับและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อรายการเล่าข่าว

ด้านการอภิปรายผลเป็นการอภิปรายผลในภาพรวม โดยอธิบายปรากฏการณ์ที่พบร่วมกับแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง โดยอภิปรายผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์การศึกษาแต่ละข้อ ส่วนข้อเสนอแนะแบ่งเป็น ข้อเสนอแนะทางการวิจัย และข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย รายละเอียดของข้อมูลในบทนี้มีรายละเอียดดังนี้คือ

สรุปผล

ผลการวิจัยสามารถใช้ข้อมูลทั้ง 3 ส่วนคือ ข้อมูลเชิงปริมาณ ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสนทนากลุ่ม และข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึก มาสรุปผลตามวัตถุประสงค์การศึกษา 4 ข้อคือ 1) เพื่อศึกษาจริยธรรมของผู้เล่าข่าว 2) เพื่อศึกษาคุณสมบัติของผู้เล่าข่าวที่พึงประสงค์ของสังคมไทย 3) เพื่อศึกษาวิธีการทำงานและขั้นตอนเล่าข่าวในรายการโทรทัศน์ไทย และ 4) เพื่อศึกษาการเปิดรับและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อรายการเล่าข่าว ซึ่งสรุปผลดังกล่าวมีดังนี้

1) สรุปผลการศึกษาด้านจริยธรรมของผู้เล่าข่าว

การศึกษาด้านจริยธรรมของผู้เล่าข่าว เป็นการศึกษาข้อมูลจากมุมมองสองด้าน คือ จากทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสาร ในส่วนของผู้ส่งสาร ผู้วิจัยสรุปข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ขณะที่มุมมองจากผู้รับสารสรุปข้อมูลจากแบบสอบถามและการสนทนากลุ่ม

ผลการศึกษาจากแบบสอบถามสรุปได้ว่าระดับความมีจริยธรรมของผู้เล่าข่าวมีค่าเฉลี่ยที่ 3.67 หรือ ระดับค่อนข้างสูง โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานที่ 0.783 ซึ่งจากความมีระดับ

จริยธรรมค่อนข้างสูงนี้ เมื่อพิจารณาพร้อมกับผลการศึกษาข้อมูลเชิงคุณภาพพบว่าประเด็นที่ทำให้ผู้ชมรายการพอใจและไม่พอใจในการเล่าข่าว โดยสรุปได้ดังตารางที่ 61

ตารางที่ 61 การเปรียบเทียบผลการศึกษาด้านจริยธรรมของผู้เล่าข่าว

ประเด็นทางจริยธรรม	ผลการศึกษา	
	ผู้รับสาร (จากการสนทนากลุ่ม)	ผู้ส่งสาร (จากการสัมภาษณ์เชิงลึก)
การใส่อารมณ์ในการเล่าข่าว	<u>ด้านที่พอใจ</u> - ช่วยให้สนุก คลายเครียด <u>ด้านที่ไม่พอใจ</u> - ใส่อารมณ์เกินจริง	- ใส่อารมณ์ได้บ้างเพื่อสร้างสีสัน
การตรวจสอบข้อเท็จจริงและแหล่งข่าว	<u>ด้านที่พอใจ</u> - บอกแหล่งข่าว <u>ด้านที่ไม่พอใจ</u> - ไม่ระบุแหล่งข่าว - เสนอข่าวจากเว็บไซต์	- จำเป็น และต้องตรวจสอบ - เว็บไซต์อาจจะผิด - ถ้าไม่มีข้อสรุปจะรายงานทั้งหมด
ความครบถ้วนของเนื้อหา	<u>ด้านที่พอใจ</u> - บางรายการครบถ้วน <u>ด้านที่ไม่พอใจ</u> - เล่าไม่ครบถ้วน - เลือกไม่เล่าบางข่าว	- เล่าข่าวที่มีสาระ - ไม่เอาข่าวจากหนังสือพิมพ์ทั้งหมด
การรายงานข้อเท็จจริงปะปนกับความคิดเห็น	<u>ด้านที่พอใจ</u> - บอกว่าส่วนไหนเป็นความคิดเห็น <u>ด้านที่ไม่พอใจ</u> - เล่าข่าวปนกับความคิดเห็น - นอกประเด็น	- การใส่ความเห็นคือเพื่อให้ผู้ชมได้ข้อมูลเพิ่มเติม
การคำนึงถึงผลกระทบ	<u>ด้านที่พอใจ</u> - ระวังคำพูด <u>ด้านที่ไม่พอใจ</u> - เกิดผลกระทบต่อผู้ตกเป็นข่าว (เสื่อมเสีย เพราะถูกดูหรือขบขัน) - ทำให้ผู้ชมรายการหดหู่ - ทำให้เกิดการเลียนแบบข่าว	- ขอมรับว่าการเล่าข่าวมีผลต่อสังคม - ระวังเรื่องศีลธรรม - ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกหรือขัดแย้ง - ควรแทรกเรื่องกฎหมายหรือพิชภัย - ระวังกิริยาท่าทาง

ตารางที่ 61 การเปรียบเทียบผลการศึกษาด้านจริยธรรมของผู้เล่าข่าว (ต่อ)

ประเด็นทางจริยธรรม	ผลการศึกษา	
	ผู้รับสาร (จากการสนทนากลุ่ม)	ผู้ส่งสาร (จากการสัมภาษณ์เชิงลึก)
การเล่าข่าวด้วยความเป็นกลาง	<u>ด้านที่พอใจ</u> - (ไม่มี) <u>ด้านที่ไม่พอใจ</u> - ไม่เป็นกลาง มีการชี้นำและชักจูงใจ - เถียงกันเองในรายการ - ทำเพื่อเรตติ้ง	- ไม่ใช้ความรู้สึกส่วนตัว
การทำงานโดยไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพล	<u>ด้านที่พอใจ</u> - (ไม่มี) <u>ด้านที่ไม่พอใจ</u> - ถูกอิทธิพลการตลาดครอบงำ	- ไม่ขายสินค้า - ไม่คุยกับนักการเมือง - ธุรกิจกำหนดรูปแบบรายการ - ไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน

การทำงานของผู้เล่าข่าวนั้น ทำให้ผู้ชมรายการเกิดทั้งความพอใจและไม่พึงพอใจ โดยในด้านการใส่อารมณ์ในการเล่าข่าว ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่ามีการใส่อารมณ์พอดี ที่ช่วยสร้างความน่าสนใจในการรับชมข่าว ขณะที่บางรายการใส่อารมณ์มากเกินไป ในเรื่องนี้ ผู้เล่าข่าวเองก็ยอมรับว่าการเล่าข่าวต้องใส่อารมณ์บ้างเพื่อสร้างสีสัน ดังนั้น สิ่งที่ควรระวังจึงเป็นเรื่องของความพอดีในการใส่อารมณ์

ด้านการตรวจสอบข้อเท็จจริงและแหล่งข่าว ผู้ให้ข้อมูลเห็นว่ามีการรายงานแหล่งข่าวและไม่รายงานแหล่งข่าว ซึ่งพอใจกับการรายงานแหล่งข่าวมากกว่า เพราะเป็นการช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือของข่าวนั้น สิ่งที่ผู้ให้ข้อมูลไม่พอใจคือการเล่าข่าวที่มาจากเว็บไซต์ เพราะคิดว่าไม่มีความน่าเชื่อถือเพียงพอ ในมุมมองของนักข่าว เห็นว่าการตรวจสอบข้อเท็จจริงและแหล่งข่าวเป็นสิ่งจำเป็นและมีความสำคัญ ข้อมูลควรมาจากแหล่งข่าวที่เชื่อถือได้ แหล่งข่าวของรายการหรือของสถานี ข่าวที่มีความรวดเร็วจากเว็บไซต์มีความผิดพลาดสูง และในการเล่าข่าวนั้น หากยังไม่มีข้อสรุปหรือมีข้อมูลที่ไม่ตรงกัน ผู้เล่าข่าวจะรายงานทั้งหมด และบอกแหล่งข่าว รวมทั้งชี้ประเด็นความแตกต่าง รวมถึงการเสนอให้ผู้ชมรอดูติดตามข้อสรุปที่ชัดเจน

ด้านความครบถ้วนของเนื้อหา บางรายการให้สาระครบถ้วน บางรายการเล่าข่าวไม่ครบ สิ่งที่ทำให้ผู้ชมรายการไม่พอใจคือการเล่าข่าวไม่ครบ ลักษณะไม่ครบนี้มีทั้ง 1) การเล่า

เนื้อหาบางอย่างในข่าวไม่ครบ และผู้ชมรายการได้ทราบภายหลัง หรือทราบมาก่อนแล้ว เปรียบเทียบกับข้อมูลที่ได้รับ หรือ 2) การเลือกไม่เล่าบางข่าว ทำให้ผู้ชมรายการที่รอติดตามข่าว ไม่ได้รับรู้ในสิ่งที่คาด ขณะที่ผู้เล่าข่าวมีความเห็นว่า การตัดสินใจเลือกนำข่าวมาเล่าให้ผู้ชมนั้น จะเลือกข่าวที่มีสาระ และไม่ใช้การนำข่าวจากหนังสือพิมพ์ที่จับบับมาอ่านให้ผู้ชมฟัง ดังนั้นจึงเป็นมุมมองที่ต่างกัน เพราะผู้เล่าข่าวมีข้อจำกัดเรื่องเวลาของรายการ ทำให้ต้องคัดเลือกข่าวมานำเสนอ ส่วนผู้ชมรายการนั้นอาจมีความสนใจที่แตกต่างกันจึงทำให้ความพึงพอใจข่าวที่ได้รับต่างกัน

ด้านการรายงานข้อเท็จจริงปะปนกับความคิดเห็นนั้น ผู้ให้ข้อมูลบอกว่าพอใจผู้เล่าข่าวที่ระบุว่าส่วนไหนเป็นข่าว ส่วนไหนเป็นความเห็นของผู้เล่าข่าว ส่วนผู้ที่ไม่พอใจนั้น จะไม่พอใจที่ผู้เล่าข่าวปนกับความคิดเห็นของผู้เล่า เพราะบางครั้งทำให้แยกแยะไม่ได้ และเกิดความเข้าใจผิดในเนื้อหา ทางด้านผู้เล่าข่าวนั้นคิดว่า การให้ความคิดเห็นนั้น เป็นการช่วยให้ผู้ชมได้รับข้อมูลเพิ่มเติม

ด้านการคำนึงถึงผลกระทบ ผู้ให้ข้อมูลพอใจที่ผู้เล่าข่าวจะระวังคำพูด และกิริยาท่าทาง เพราะเป็นแบบอย่างในสังคม ส่วนด้านที่ไม่พอใจคือบางครั้งการเล่าข่าวแล้วมองผู้ตกเป็นข่าวด้วยความรู้สึกตก ขบขันทำให้ผู้ที่ตกเป็นข่าวเกิดความอับอายได้ นอกจากนี้การเล่าข่าวในบางครั้งที่ผู้เล่าข่าวใส่อารมณ์มากหรือใช้เวลาเล่านานในเรื่องที่สะเทือนอารมณ์ ทำให้ผู้ชมรายการเกิดความหดหู่ ยิ่งไปกว่านั้น การรายงานข่าวเกี่ยวกับอาชญากรรมบางอย่างหรือการค้ายาเสพติด อาจกลายเป็นต้นเหตุของการเลียนแบบได้ เช่น การรายงานเช่นข่าวการจับกุมยาเสพติดที่ให้รายละเอียดมูลค่าของยาเสพติด หรือถ่ายภาพบ้านที่ใหญ่โตสวยงาม สิ่งเหล่านี้อาจเป็นผลกระทบที่ทำให้คนยอมเสี่ยงทำผิดเพื่อให้มีบ้านตามที่เห็นตัวอย่าง การเล่าข่าวในลักษณะนี้จึงควรเสนอผลของการทำผิดหรือโทษที่ได้รับให้มากขึ้นด้วย ขณะที่ผู้เล่าข่าวก็ยอมรับว่าการเล่าข่าวมีผลต่อสังคม ในด้านการเป็นแบบอย่างก็ระวังเรื่องกิริยาและคำพูด ในด้านผลต่อสังคมจึงระวังเรื่องศีลธรรม เล่าข่าวโดยไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกหรือขัดแย้ง รวมทั้งพยายามสอดแทรกข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมาย หรือโทษของการกระทำผิดในกรณีข่าวอาชญากรรมลงไปในการเล่าข่าวด้วย

ด้านการเล่าข่าวด้วยความเป็นกลาง ผู้ให้ข้อมูลไม่พอใจเพราะการเล่าข่าวมีการชี้นำ โดยเสนอข่าวให้เห็นว่าควรเอนเอียงด้านใด บางครั้งในรายการที่มีผู้เล่าข่าวหลายคน ผู้เล่าข่าวเถียงกันเอง เห็นได้ชัดว่ามีความเห็นแตกต่างกัน การถกเถียงกันมิใช่เพื่อให้เห็นมุมมองที่แตกต่าง แต่เป็นความพยายามชี้นำผู้ที่เห็นแตกต่าง นอกจากนี้การเล่าข่าวบางครั้งทำเพื่อให้ได้รับความนิยมสูง (สร้างเรตติ้ง) จึงอาจนำเสนอข่าวบางแง่มุมที่ประชาชนสนใจ ทางด้านผู้เล่าข่าวนั้นเห็นว่าควรทำงาน

โดยไม่ใช้ความรู้สึกส่วนตัว เล่าข่าวตามหน้าที่ในฐานะสื่อมวลชน เพราะหากใช้ความรู้สึกส่วนตัวแล้วจะไม่เป็นการเล่าข่าวที่ดี

การทำงานโดยไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพล ผู้ให้ข้อมูลมองว่ารายการเล่าข่าวตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของการตลาด ไม่ว่าจะเป็นการรายงานข่าวตามกระแสนิยมเพื่อให้มีผู้ชมจำนวนมาก ซึ่งส่งผลให้มีผู้สนับสนุนรายการมากขึ้น การมีบริการส่งข้อความสั้น (SMS) ที่เป็นเรื่องทางการตลาด ส่วนผู้เล่าข่าวก็ยอมรับว่า ธุรกิจมีส่วนในการกำหนดรูปแบบรายการ แต่ก็มีแนวทางการทำงานที่จะไม่ขายสินค้า ไม่คุยกับนักการเมือง โดยยึดมั่นในหลักการการทำงานที่สำคัญที่สุดคือ ต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อน ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เชื่อได้ว่าไม่ผิดจริยธรรม

2) สรุปผลการศึกษาคณสมบัติของผู้เล่าข่าวที่พึงประสงค์ของสังคมไทย

การศึกษาคณสมบัติของผู้เล่าข่าวที่พึงประสงค์ ได้ข้อมูลจากแบบสอบถามและการสนทนากลุ่ม โดยจากแบบสอบถามสรุปได้ว่า เมื่อให้ผู้ข้อมูลตัดสินใจเลือกบุคลิกภาพของผู้เล่าข่าวที่พึงพอใจที่สุด ผู้ให้ข้อมูลส่วนใหญ่พอใจกับการพูดจาชัดเจน ฉะฉาน ถ่ายทอดได้เข้าใจและรู้เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 37.7 พอใจเสนอข่าวตามความจริง ตรงไปตรงมาและเป็นกลาง ร้อยละ 25.8 พอใจผู้ที่มีหน้าตาดี บุคลิกดี แต่งตัวดี ภูมิฐาน มีความมั่นใจ คุ้นเคยถือ ร้อยละ 13.2 พอใจผู้เล่าข่าวที่เก่งฉลาด มีไหวพริบ มีความรู้ในเรื่องที่เล่า ร้อยละ 9.2 พอใจผู้ที่มีอิทธิพล ชี้แนะ สนุกสนาน มีลูกเล่น ร้อยละ 7.4 และพอใจผู้ที่พูดจาไพเราะ สุภาพ นุ่มนวล ร้อยละ 6.6

ส่วนข้อมูลจากการสนทนากลุ่มพบว่า คุณสมบัติที่พึงประสงค์ประกอบด้วย 1) ความสามารถในการถ่ายทอด 2) ความน่าเชื่อถือ 3) บุคลิกภาพ 4) ความรู้และประสบการณ์ของผู้เล่าข่าว โดยที่ความสามารถในการถ่ายทอดคือการทำให้ผู้ชมเข้าใจข่าวนั้นได้อย่างง่ายและชัดเจน ส่วนความน่าเชื่อถือเป็นลักษณะที่ทำให้ผู้ชมเชื่อมั่นและยอมรับ บุคลิกภาพเป็นลักษณะเฉพาะของบุคคลในการแสดงออก ความรู้และประสบการณ์ของผู้เล่าข่าว คือการมีประสบการณ์ในสายข่าว หรือเป็นผู้สื่อข่าวมาก่อน ซึ่งจะทำให้มีความเชี่ยวชาญ ถ่ายทอดได้ และวิเคราะห์ได้ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลจากการสนทนากลุ่ม 6 กลุ่มพึงพอใจคุณสมบัติต่างๆ ข้างต้น แตกต่างกันดังแสดงในตารางที่ 62

ตารางที่ 62 คุณสมบัติที่พึงประสงค์จำแนกตามกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

คุณสมบัติที่พึงประสงค์	ผู้ให้ข้อมูล					
	นักเรียน	นิสิต นักศึกษา	นัก วิชาชีพ	นักธุรกิจ ประกอบการ	พนักงาน ลูกจ้าง	ผู้สูงอายุ
ความสามารถในการถ่ายทอด	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ความน่าเชื่อถือ	✓	✓	--	--	--	--
บุคลิกภาพ	✓	✓	✓	✓	✓	✓
ความรู้และประสบการณ์ของผู้เล่าข่าว	--	✓	✓	--	✓	--

3) สรุปผลการศึกษาวิธีการทำงานและขั้นตอนเล่าข่าวในรายการโทรทัศน์ไทย

การศึกษาด้านวิธีการทำงานและขั้นตอนเล่าข่าวในรายการโทรทัศน์ไทยเป็นการศึกษาข้อมูลจากผู้เล่าข่าวที่ให้สัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 5 คน โดยสามารถสรุปวิธีการทำงานออกมาได้เป็น 7 ลักษณะ คือ 1) วิธีการทำงานด้านการหาข้อมูล 2) วิธีการทำงานด้านการเตรียมตัว 3) วิธีการทำงานด้านการตรวจสอบข้อมูล 4) วิธีการทำงานเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ทันเหตุการณ์ 5) วิธีการทำงานเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือ 6) วิธีการทำงานในฐานะนักสื่อสารมวลชน และ 7) วิธีการทำงานในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

ส่วนขั้นตอนเล่าข่าวในรายการโทรทัศน์ไทยนั้นสรุปได้ว่ามี 5 ขั้นตอน คือ 1) ประชุมกำหนดประเด็น 2) หาข้อมูล 3) ทำตัวอย่างข่าว (Teaser) และ 4) ดำเนินรายการ และ 5) ประเมินผลการทำงาน

4) สรุปผลการศึกษาการเปิดรับและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อรายการเล่าข่าว

การศึกษาด้านการเปิดรับและความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อรายการเล่าข่าวเป็นการศึกษาข้อมูลจากทั้งผู้ตอบแบบสอบถามและผู้ให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่ม

ในด้านการเปิดรับพบว่า ร้อยละ 59 ของผู้ตอบแบบสอบถาม เลือกชมรายการเล่าข่าวเมื่อสะดวก ไม่ได้เปิดรับชมเป็นประจำ ขณะเดียวกันมีเพียงร้อยละ 21.6 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดที่ระบุว่าชมรายการเล่าข่าวตลอดทั้งรายการ ส่วนข้อมูลจากการสนทนากลุ่มสรุปได้ว่า ผู้ให้ข้อมูลเปิดรับชมรายการแบบไม่ตั้งใจ คือเปิดรับขณะที่ทำกิจกรรมอื่นไปด้วย เช่น รับประทานอาหาร แต่งตัว เดินทาง นอกจากนี้ส่วนหนึ่งยังเป็นการเปิดรับตามการตัดสินใจเลือกของผู้อื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสมาชิกในบ้าน

ในด้านของความพึงพอใจ สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามพึงพอใจรายการเล่าข่าวคนละหลายรายการ แต่ผลการพิจารณาการเลือกรายการเล่าข่าวที่ชื่นชอบสูงสุดอันดับแรกเพียงรายการเดียวพบว่า รายการเรื่องเล่าเช้านี้ มีผู้เลือกร้อยละ 34.2 รองลงมาได้แก่รายการผู้หญิงถึงผู้หญิง มีผู้เลือกร้อยละ 18.6 ส่วนผู้ให้ข้อมูลจากการสนทนากลุ่มพึงพอใจรายการเล่าข่าวโดยมองที่ผู้เล่าข่าว ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า ความพึงพอใจที่พบเกิดจาก 1) วิธีการนำเสนอ 2) การสอดแทรกความคิดเห็น 3) ความสะดวกในการรับข่าว 4) การเตรียมตัวของผู้เล่าข่าว 5) บุคลิกภาพ 6) การใช้ภาษา และ 7) การทำให้ได้เปิดโลกทัศน์และเกิดมุมมองใหม่ๆ

อภิปรายผลการวิจัย

ในงานวิจัยนี้ ได้นำแนวคิด 6 เรื่องมาร่วมอภิปรายผลการศึกษา แนวคิดดังกล่าวประกอบด้วย 1) ทฤษฎีการใช้และความพึงพอใจ 2) แนวคิดเรื่องการสื่อสารสองขั้นตอน) 3) แบบจำลองการสื่อสารของเวสต์ลีย์และแมค 4) แนวคิดเรื่องการพูดของอริสโตเติล 5) แนวคิดเรื่องการเล่าข่าว และ 6) แนวคิดเรื่องจริยธรรมสื่อ

ในด้านจริยธรรมของผู้เล่าข่าวพบว่า เมื่อพิจารณาผลการศึกษาเทียบกับแนวคิดเรื่องจริยธรรมสื่อ ที่อธิบายว่าสื่อควรมีจริยธรรม 11 ประการ ได้แก่ 1) จริยธรรมด้านความถูกต้องเที่ยงตรง 2) จริยธรรมด้านความสมดุล เป็นธรรม 3) จริยธรรมด้านความเป็นอิสระของวิชาชีพ 4) จริยธรรมด้านการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อย่างไม่เลือกปฏิบัติ 5) จริยธรรมด้านการคุ้มครองเด็กและเยาวชนจากรายการที่แสดงออกถึงความรุนแรง 6) จริยธรรมด้านการปฏิบัติต่อเหยื่อผู้เคราะห์ร้ายและผู้ที่อยู่ในภาวะเศร้าโศก 7) จริยธรรมด้านการปกป้องและการปฏิบัติต่อแหล่งข่าวอย่างเป็นทางการ 8) จริยธรรมในการนำเสนอเนื้อหาอาชญากรรม หรือพฤติกรรมที่เป็นภัยต่อสาธารณะและเหตุร้ายแรงที่มีผลกระทบต่อบุคคลและสังคม 9) จริยธรรมในการนำเสนอเหตุการณ์และเนื้อหาการเมือง และนโยบายสาธารณะ 10) จริยธรรมในการนำเสนอเหตุการณ์ความขัดแย้ง และ 11) จริยธรรมในการรายงานเหตุหายนะ 12) จริยธรรมในการปฏิบัติงานเมื่อเกิดเหตุการณ์ข่มขู่

คุกคาม พบว่า การทำหน้าที่ของผู้เล่าข่าว มีความพยายามที่จะปฏิบัติตามหลักจริยธรรมสื่อดังกล่าว หากแต่ผู้ชมรายการก็ยังพบว่า มีผู้เล่าข่าวที่ไม่ปฏิบัติตามซึ่งนำมาสู่ความไม่พอใจในการทำหน้าที่เล่าข่าว

การทำงานของผู้เล่าข่าวที่หมิ่นเหม่ต่อจริยธรรมสื่อ ส่วนใหญ่เป็นเรื่อง ความถูกต้องเที่ยงตรง ความเป็นธรรม ความเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การปฏิบัติต่อเหยื่อและผู้เคราะห์ร้าย และผู้ที่อยู่ในภาวะเศร้าโศก การนำเสนอเนื้อหาอาชญากรรม การเสนอเหตุการณ์ความขัดแย้ง

ด้านคุณสมบัติของผู้เล่าข่าวที่พึงประสงค์ของสังคมไทย พบว่า ผู้ชมรายการเล่าข่าวพึงพอใจผู้เล่าข่าวที่มีความสามารถในการถ่ายทอดพูดจาชัดเจน ฉะฉาน ถ่ายทอดได้เข้าใจและรู้เรื่อง ซึ่งตรงกับแนวคิดของแอริสโตเติลที่อธิบายว่าเนื้อหาสาระของคำพูดและการเรียบเรียง รวมทั้งวิธีการพูด มีส่วนในการทำให้คนพึงพอใจ

นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เล่าข่าวเสนอข่าวตามความจริง ตรงไปตรงมาและเป็นกลาง เป็นคุณสมบัติที่พึงประสงค์ของสังคมไทยเพราะเกี่ยวข้องกับทำหน้าที่ตามหลักจริยธรรมสื่อที่ว่าด้วยจริยธรรมด้านความสมดุล เป็นธรรม ขณะที่พบว่าประชาชนจะไม่พอใจผู้เล่าข่าวที่มีความไม่เป็นกลางและเอนเอียง ซึ่งเห็นได้ชัดว่าขัดแย้งกับจริยธรรมในการนำเสนอเหตุการณ์และเนื้อหาการเมืองและนโยบายสาธารณะ

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เล่าข่าวประการหนึ่งคือ ด้านบุคลิกภาพ ได้แก่ การมีหน้าตาดี บุคลิกดี แต่งตัวดี ภูมิฐาน มีความมั่นใจ ซึ่งอธิบายโดยใช้แนวคิดเรื่องวาทซิลป์ ได้ว่าความสามารถในการ โน้มน้าวใจผู้ฟังขึ้นอยู่กับบุคลิกลักษณะของผู้พูด (character หรือ ethos) ดังนั้นบุคลิกภาพจึงเป็นคุณลักษณะอย่างหนึ่งที่ประชาชนต้องการ ประการที่สอง ประชาชนยังต้องการผู้เล่าข่าวที่มีลักษณะ เล่าข่าวเก่ง ฉลาด มีไหวพริบ มีความรู้ในเรื่องที่เล่า ซึ่งเห็นว่าถ้ามีประสบการณ์ในการทำข่าวหรือเป็นนักข่าวมาก่อนจะเล่าข่าวได้น่าสนใจมาก เพราะตรงกับความคิดที่ว่า ผู้พูดที่มีความรู้ มีความน่าเชื่อถือ น่าเลื่อมใส น่าไว้วางใจจะสามารถชักจูงใจได้มากกว่า

ส่วนความสามารถในการถ่ายทอด เป็นคุณสมบัติอีกประการหนึ่งที่ประชาชนต้องการ เพราะการเล่าข่าวเป็นการสื่อสารแบบสองชั้นตอน ตามแนวคิดกระบวนการสื่อสารตามแบบจำลองของเวสต์ลีย์และแมคคีน ที่อธิบายว่าผู้ส่งสารได้พบเห็นสิ่งของหรือเหตุการณ์หนึ่ง ในบรรดาเหตุการณ์ทั้งหลายที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมของตน เมื่อต้องการจะเล่าเหตุการณ์นั้นให้ผู้รับสารทราบ ผู้ส่งสารจึงสร้างสารและส่งสารนั้นไปยังผู้รับสาร ดังนั้นผู้เล่าข่าวที่สามารถสร้างสารให้ง่ายเหมาะสมกับผู้รับสาร คือผู้ชมชมแล้วเกิดความเข้าใจมากขึ้น ไม่ใช่สับสนมากขึ้นจึงเป็นที่ชื่นชอบ

ของประชาชน การเล่าข่าวจึงเป็นการปรับสร้างสารเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับผู้รับสาร ซึ่งต้องอาศัยความสามารถของผู้เล่าข่าวอย่างแท้จริง

ด้านวิธีการทำงานและขั้นตอนเล่าข่าวรายการโทรทัศน์ไทยนั้น พบว่า เป็นวิธีที่พยายามทำให้ผู้ชมเกิดความพึงพอใจ โดยเน้นการทำงานที่รวดเร็ว ตรงกับความต้องการ รวมทั้งเสนอข่าวที่อยู่ในความสนใจของประชาชน ซึ่งนำไปสู่**การเปิดรับชมรายการเล่าข่าวและความพึงพอใจ**ของผู้ชมรายการเล่าข่าว เพราะรายการเล่าข่าวมีหลักการการทำงานคือการสร้างความรู้สึกร่วมกับคนดู โดยผู้เล่าข่าวจะใช้วิธีเล่าข่าวซึ่งมีรายละเอียดมากพอที่จะทำให้ชาวบ้านทั่วไปเข้าใจและเกิดอารมณ์คล้อยตามได้ ซึ่งวิธีการทำงานในเรื่องของการหาข้อมูล การตรวจสอบข้อมูล เป็นการช่วยให้ผู้เล่าข่าวมีรายละเอียดมากพอที่จะทำงานเล่าข่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความพึงพอใจของผู้ชมรายการเล่าข่าว สามารถอธิบายได้โดยทฤษฎีการใช้และความพึงพอใจสื่อ ซึ่งพบว่าความพึงพอใจของผู้ชมรายการเล่าข่าว เป็นลักษณะผสมผสานความพึงพอใจหลายอย่างจากสื่อ คือ พื่อใจที่รายการเล่าข่าวให้สาระความรู้ จึงเป็นความพึงพอใจจากเนื้อหาที่ได้รับ (content) หรือความพึงพอใจด้านความรู้ (cognitive) ขณะเดียวกัน รายการเล่าข่าวก็ช่วยให้รับทราบข่าวสารได้อย่างสะดวกง่าย ไม่ต้องเสียเวลาอ่านข่าว สามารถเปิดรับได้ทั้งอย่างตั้งใจและไม่ตั้งใจ คือสามารถนั่งชมรายการอย่างตั้งใจก็ได้ หรือสามารถทำกิจกรรมอื่นไปพร้อมกับเปิดรับรายการเล่าข่าวก็ได้ ลักษณะเช่นนี้เป็นความพึงพอใจในวิธีการรับสื่อ (process) ความพึงพอใจจากรายการเล่าข่าวยังอาจเกิดกับความรู้สึกร่วมหรืออารมณ์ของผู้ชมรายการ เมื่อการชมรายการเล่าข่าวทำให้เกิดความสุข ความผ่อนคลาย ความรู้สึกร่วม ความพึงพอใจประเภทนี้เป็นความพึงพอใจด้านอารมณ์ (affective) ซึ่งหากผู้ชมรายการมองว่ารายการเล่าข่าวช่วยให้เพลิดเพลินด้วยแล้ว ก็อาจเสริมลักษณะความพอใจในความบันเทิง (entertainment) ร่วมด้วยได้

การศึกษาเรื่องจริยธรรมของผู้เล่าข่าวรายการโทรทัศน์ นี้ จึงเป็นการทำความเข้าใจปรากฏการณ์ของรายการเล่าข่าว โดยมุ่งเน้นศึกษาเรื่องการทำงานของสื่อมวลชนผ่านกรอบทางด้านจริยธรรม ซึ่งวิเคราะห์ได้จากการทำงานของผู้เล่าข่าว

ข้อเสนอแนะทางการวิจัย

1. ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมถึงความแตกต่างของผู้ชมรายการเล่าข่าวกลุ่มต่างๆ รวมทั้งปัจจัยที่ก่อให้เกิดทัศนคติที่แตกต่างกันต่อรายการเล่าข่าว
2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อแนวทางการผลิตรายการเล่าข่าว เพื่อแยกการศึกษาผู้เล่าข่าวกับตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการทำงานได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า ผู้เล่าข่าวยังมีการปฏิบัติหน้าที่ที่หมิ่นเหม่ต่อจริยธรรม และไม่มีกลไกใดทั้งทางกฎหมายและทางสังคมควบคุม ดังนั้นจึงควรกำหนดจริยธรรม (Code of Ethics) หรือมาตรฐานการในการทำงานของผู้เล่าข่าว ที่แสดงความรับผิดชอบต่อสังคม โดยไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลทางการตลาดมากเกินไป เพราะจะทำให้สังคมลดคุณค่าและความน่าเชื่อถือของรายการเล่าข่าวลง
2. ควรมีการรวมตัวของผู้เล่าข่าวเพื่อสร้างความเข้มแข็งในการทำงานอย่างมีหลักการ และอุดมการณ์ และส่งเสริมให้เกิดการทำงานอย่างเป็นอิสระ สร้างความภาคภูมิใจในการทำงานที่ไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของผู้ใด โดยอาจจัดให้มีการมอบรางวัลจริยธรรมผู้เล่าข่าว เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีต่อไปในสังคม

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่ และ รุ่งเรือง สุขาภิรมย์. (2550). รายงานการสังเคราะห์งานวิจัย

คุณลักษณะและกระบวนการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมของประเทศต่างๆ.

กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.

ชาม เชื้อสถานปศิริ. (2552). *ทำไมรายการคุยข่าว/เล่าข่าวจึงฮิต* ใน สมาคมนักข่าววิทยุและ

โทรทัศน์ไทย, รายงานประจำปี 2552. มส.

นับทอง ทองใบ. (2553). *ศิลปวิจารณ์* รายการวิทยุโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

พงษ์ วิเศษสังข์. (2549). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการสื่อสาร* (พิมพ์ครั้งที่ 6). ปทุมธานี:

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

พิภพ วังเงิน. (2545). *จริยธรรมวิชาชีพ*. กรุงเทพมหานคร: รวมสาส์น (1977).

รัชดาภรณ์ ศรีทองกุล. (2550). *บรรทัดฐานและทัศนคติของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสิ่งพิมพ์บันเทิง*

และสิทธิที่จะรู้ของประชาชนกับการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสต

รมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วริยา ชินวรรโณ (บรรณาธิการ). (2546). *จริยธรรมในวิชาชีพ*. กรุงเทพมหานคร: ชวนพิมพ์.

สมคิด บางโม. (2551). *กฎหมายและจริยธรรมสื่อมวลชน*. กรุงเทพมหานคร: เอส เค บুদ্ধ์.

ศิวานารถ หงส์ประยูร. (2550). *ตระกูลรายการข่าวโทรทัศน์ในประเทศไทย*. พ.ศ.2548.

วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุกัญญา สุดบรรทัด และคณะ. (2536). *กรณีศึกษาเพื่อการเรียนการสอนส่งเสริมคุณธรรม*

จริยธรรมสื่อมวลชนไทย. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุชาลีณี นิรัตติมานนท์. (2550). *การคัดเลือกและนำเสนอข่าวสั้นผ่านโทรศัพท์เคลื่อนที่*.

วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาษาอังกฤษ

Christians, C., Fackler, M., McKee, K., Kreshel, P. & Woods, Jr., R. (2009). **Media**

Ethics: Cases and Moral Reasoning (8th edition). MA: Pearson.

- Day, L. (2003). **Ethics in Media Communications: Cases & Controversies** (4th edition). CA: Thomson&Wadsworth.
- Griffin, E. (2006). **A First Look at Communication Theory**. Singapore: McGraw-Hill.
- Japp, P., Meister, M., & Japp, D. (editors). (2005). **Communication Ethics, Media, & Popular Culture**. NY: Lang.
- Littlejohn, S. and Foss, K. (2008). **Theories of Human Communication** (9th edition). CA: Thomson Wadsworth.
- Miller, K. (2005). **Communication Theories: Perspectives, Processes, and Contexts** (2nd edition). NY: McGrawHill.
- Perebinosoff, P. (2008). **Real-World Media Ethics : Inside the Broadcast and Entertainment Industries**. UK: Focal Press.
- Straubhaar, J. and LaRose, R. (2004). **Media Now: Understanding Media, Culture, and Technology** (4th edition). CA: THOMSON/WADSWORTH.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.

แบบสอบถาม

แบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้ จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาวิจัยเรื่อง รายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์ ข้อมูลของท่านจะถูกใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น ขอความกรุณาท่านให้ข้อมูลตามความเป็นจริง และขอบคุณที่สละเวลาให้ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน ○ ที่ท่านเลือก หรือเติมข้อความใน _____ ที่เว้นไว้)

1. เพศ

- ① ชาย
② หญิง

2. อายุ

- ① ต่ำกว่า 14 ปี
② 15-19 ปี
③ 20-24 ปี
④ 25-29 ปี
⑤ 30-34 ปี
⑥ 35-39 ปี
⑦ 40-44 ปี
⑧ 45-49 ปี
⑨ 50-54 ปี
⑩ 55-59 ปี
⑪ 60 ปีหรือมากกว่า

3. การศึกษาสูงสุด หรือ ปัจจุบันกำลังศึกษา

_____

4. อาชีพ

- ① นักเรียน / นิสิต / นักศึกษา
② รับราชการ / พนักงานของรัฐ
③ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
④ พนักงานบริษัท / องค์กร
⑤ ประกอบกิจการส่วนตัว
⑥ ไม่ได้ทำงาน
⑦ อื่นๆ ระบุ _____

5. รายได้ต่อเดือน

- ① น้อยกว่า 2,000 บาท
② 2,001-4,000 บาท
③ 4,001-6,000 บาท
④ 6,001-8,000 บาท
⑤ 8,001-10,000 บาท
⑥ 10,001-20,000 บาท
⑦ 20,001-40,000 บาท
⑧ 40,001-60,000 บาท
⑨ 60,001-80,000 บาท
⑩ มากกว่า 80,000 บาท

6. ภูมิลำเนา (บ้านเกิด)

- ① กรุงเทพฯ หรือ ปริมณฑล
② ภาคกลาง
③ ภาคตะวันออก
④ ภาคเหนือ
⑤ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
⑥ ภาคใต้

7. เวลาว่างท่านชอบทำอะไร

- ① ดูโทรทัศน์
② ท่องเที่ยว
③ อ่านหนังสือ
④ เล่นกีฬา
⑤ เล่นอินเทอร์เน็ต
⑥ ซื้อปิ้ง
⑦ อื่นๆ ระบุ _____

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับรายการเล่าข่าว

คำชี้แจง (โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ใน ○ ที่ท่านเลือก หรือ เติมข้อความใน _____ ที่เว้นไว้)

1. ท่านรู้จักรายการเล่าข่าวหรือไม่
  - รู้จัก   ไม่รู้จัก

2. ท่านคิดว่ารายการเล่าข่าวมีรูปแบบอย่างไร
  - รายงานข่าวอย่างเป็นทางการ
  - รายงานข่าวแบบเล่าเรื่อง
  - รายงานข่าวพร้อมวิจารณ์
  - รายงานข่าวพร้อมเสนอความคิดเห็น
  - อื่นๆ (ระบุ) _____

3. ท่านเคยดูรายการเล่าข่าวทางโทรทัศน์หรือไม่
  - ดู   ไม่ดู

4. ท่านดูรายการเล่าข่าวเพราะเหตุใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
  - ต้องการติดตามข่าว
  - ชอบรูปแบบรายการ
  - ชอบผู้เล่าข่าว
  - สะดวก
  - อื่นๆ (ระบุ) _____

5. ท่านดูรายการเล่าข่าวรายการใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

<ul style="list-style-type: none"> ☐ เรื่องเล่าเช้านี้ ☐ ผู้หญิงถึงผู้หญิง ☐ เทียงวันทันเหตุการณ์ ☐ สีสันบันเทิงสด ☐ เรื่องเด่นเย็นนี้ ☐ ข่าววันใหม่ ☐ เรื่องเล่า เสาร์ - อาทิตย์ ☐ สยามเช้านี้ ☐ บุษบาบานเช้า 	<ul style="list-style-type: none"> ☐ คู่ขวัญ 10 โมง ☐ ฮาร์ดคอร์ข่าว ☐ เช้านี้ที่หมอชิต ☐ เจาะเกาะติด ☐ ประเด็นเด็ด 7 สี ☐ เข้าข่าวชั้น คนข่าวเช้า ☐ ที่นี้ทีวีไทย ☐ อื่นๆ (ระบุ) _____
---	--

6. ท่านดูรายการเล่าข่าวบ่อยแค่ไหน
 ทุกวัน   แล้วแต่สะดวก   อื่นๆ
 (ระบุ) _____
7. ท่านดูรายการเล่าข่าวทั้งรายการหรือไม่
 ทั้งรายการ   ไม่ตลอดรายการ
8. ท่านชอบรายการเล่าข่าวรายการใดมากที่สุด 3 อันดับแรก โปรดระบุ
 1. _____
 2. _____
 3. _____
9. ท่านเชื่อข่าวจากรายการเล่าข่าวมากน้อยเพียงใด
 มากที่สุด   ค่อนข้างมาก   ปานกลาง   ค่อนข้างน้อย   น้อยที่สุด
10. ท่านเคยเปรียบเทียบข่าวที่ดูจากรายการเล่าข่าวกับแหล่งข่าวอื่นหรือไม่
 เคย โดยเปรียบเทียบจาก
 ข่าววิทยุ   ข่าวหนังสือพิมพ์   รายการข่าวโทรทัศน์อื่น   การพูดคุยกับคนอื่น
 อื่นๆ (ระบุ) _____
 ไม่เคย
11. ท่านชอบผู้เล่าข่าวคนใดมากที่สุด 3 อันดับแรก โปรดระบุ
 1. _____
 2. _____
 3. _____
12. เมื่อนึกถึงรายการเล่าข่าวที่ท่านดูบ่อยที่สุด ท่านมีความคิดเห็นต่อผู้เล่าข่าวรายการนั้นในด้านต่อไปนี้
 อย่างไร

ด้าน	มากที่สุด	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อยที่สุด
แต่งกายเหมาะสม					
พูดชัดเจน					
มีความน่าเชื่อถือ					
เล่าข่าวตามข้อเท็จจริง					
ให้ความเห็นประกอบในการเล่าข่าว					
มีความรู้ในเรื่องข่าวที่เล่า					
สร้างอารมณ์ร่วม/ทำให้เกิดความรู้สึกตามที่เล่า					
มีการหาข้อมูลประกอบข่าวที่เล่า					

13. ท่านชอบผู้เล่าข่าวที่มีลักษณะอย่างไร

---

14. ท่านคิดว่าผู้เล่าข่าวรายการที่ท่านดูมีจริยธรรมหรือไม่

มากที่สุด   ค่อนข้างมาก   ปานกลาง   ค่อนข้างน้อย   น้อยที่สุด

15. ท่านคิดว่าผู้เล่าข่าวคนใดมีจริยธรรมมากที่สุด

---

16. การเล่าข่าวแบบไหนที่ท่านคิดว่าผิดจริยธรรม

---

17. ท่านคิดว่าผู้เล่าข่าวคนใดขาดจริยธรรมมากที่สุด

ขอบคุณที่สละเวลาให้ข้อมูล

ภาคผนวก ข.

แนวคำถามสำหรับการสนทนากลุ่ม
(Focus Group Discussion Guidelines)

แนวคำถาม

สนทนากลุ่ม

1. ท่านชมรายการเล่าข่าวหรือไม่ รายการใด เพราะอะไร
2. ท่านชมรายการเล่าข่าวตลอดรายการหรือไม่ เพราะอะไร
3. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรรายการเล่าข่าวปัจจุบัน
4. ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรกับผู้เล่าข่าวปัจจุบัน
5. ท่านชอบผู้เล่าข่าวคนใด เพราะอะไร (คุณสมบัติ/บุคลิก วิธีการ เนื้อหา)
6. ท่านไม่ชอบผู้เล่าข่าวคนใด เพราะอะไร
7. ท่านคิดว่าจริยธรรมคืออะไร หมายถึงอะไร
8. ท่านคิดว่าผู้เล่าข่าวจำเป็นต้องมีจริยธรรมด้านใดบ้าง เพราะอะไร
9. ท่านคิดว่ารายการเล่าข่าวมีบทบาทต่อผู้ชมรายการอย่างไรบ้าง
10. ความเห็นเพิ่มเติม

ภาคผนวก ค.

แนวคำถามการสัมภาษณ์เชิงลึก
(In-depth Interview Guidelines)

แนวคำถาม
การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เล่าข่าว

1. ท่านคิดว่าปัจจัยอะไรที่ทำให้รายการเล่าข่าวเป็นที่นิยม
2. ขอให้ช่วยเล่าวิธีการและขั้นตอนในการทำรายการเล่าข่าว
3. ใช้เกณฑ์อะไรในการคัดเลือกข่าวมาเล่า
4. มีการตรวจสอบข่าวที่นำมาเล่าหรือไม่ อย่างไร
5. ทำอย่างไรถึงให้รายการเล่าข่าวน่าสนใจ เมื่อนำข่าวจากหนังสือพิมพ์มาเล่า คนอื่นๆ ก็อ่านหนังสือพิมพ์กัน / คุณสมบัติของนักเล่าข่าว
6. มีแนวทางในการวางตัว วิพากษ์วิจารณ์หรือเล่าข่าวอย่างไร (ในฐานะที่คุณดูเราว่าเป็นคนเล่าข่าว)
7. ท่านคิดว่าจริยธรรมของสื่อมวลชนคืออะไร
8. การเล่าข่าว การนำเสนอข่าวแบบไหนที่คิดว่าจะหมิ่นเหม่ต่อจริยธรรม
9. รายการเล่าข่าวต้องมีจริยธรรมอะไรที่แตกต่างจากสื่อมวลชนอื่นบ้าง
10. ท่านคิดว่ารายการเล่าข่าวในปัจจุบันมีผลต่อสังคมอย่างไรบ้าง

ภาคผนวก ง.

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

- หัวหน้าโครงการวิจัย** ดร.วรรณรัตน์ รัตนวรางค์

การศึกษา **ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ประชากรศาสตร์)**
สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล
นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต (นิเทศศาสตร์พัฒนาการ)
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
นิเทศศาสตรบัณฑิต (วาริชวิทยาและสื่อสารการแสดง) เกียรตินิยมอันดับ 2
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานที่ทำงาน คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
โทรศัพท์ 02-312-6300 ต่อ 1499
- ผู้วิจัยร่วม** อาจารย์ณปติยา บรรจงจิตร

การศึกษา **M.A. in Television Studies**
Aberystwyth University, U.K.
นิเทศศาสตรบัณฑิต (โฆษณา)
คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

สถานที่ทำงาน คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
โทรศัพท์ 02-312-6300 ต่อ 1499